ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்.

சூது - துகிலுரிதல்.

இஃது

குயப்பேட்டை,

வீ. இராஜூமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

பி. நா. சி. கடைகாரியம்

மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

சென்னை:

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்

பிரதர்ஸ் அவர்களது

சென்னை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

இதன்விலை அணா-5.

அனுபவமான பிரசித்தியடைந்தது !! சஞ்சீவிபோ... !!

அயக்காந்த திராவகம்.

மித்திரர்களே ! இந்த அபூர்வமருந்தானது அநேக கொடியவியாதிகளை ஆச்சரியமாய் கண்டிக்கக்கூடியது. அதை அனேக ஆயிரங்கணக்கானஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினலாவது கெட்ட சகவாசத்தினலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவீர்த்திதருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேயமுறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையானமருந்து சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல்நோய்கண்டு அவஸ்தைப்படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டேவேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தையடைவார்கள். இதை தீரக்கூடிய அநேகவியாதிகளில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

நரைத்தமயிரைக் கறுப்பாக்கும். உஷ்ணத்தினலாவது புழுவெட்டினலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும். நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல் கைகால் காந்தல் இவை தீரும். முகவசீகரத்தைஉண்டாக்கும், தேக அசதியையோட்டும் ஜீரணசக்தியையும் நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும் நரம்புகளுக்கு அதிகவலுவைத்தரும், தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். க்ஷயரோகத்தை க்ஷணத்தில் தீர்க்கும், வாதபித்த சிலேத்துமத்தாலுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும் சத்ததாதுகளுக்கும் நல்ல பலத்தைத்தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல்இவைதீரும்.

இந்தச்சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 20-நாள் சாப்பிட்டால்இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத்தரும். இழந்துபோனதேகதிடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறுமருந்தே கிடையாது. 40-நாள் மருந்துஉட்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் வியாதி என்பதே அம்மனிதனின் நிழலைக்கூட அணுகாது தேகம் வஜ்ஜிரமேயாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுங்கிடையாது.

இந்த திராவகத்தை உட்கொள்ளவேண்டிய முறை.

அரிக்கால் ஆழாக்கு சுத்தஜலத்தில் திராவகத்தை 5-துளி அல்லது 7-துளி அதில்விட்டுக் கலக்கிக் குடித்துவிடவேண்டும். பத்தியமேகிடையாதுஇதைப்பற்றிய விவரங்கள் பார்சலோடு வைத்துவரும்.

அரைமண்டலம் 20-நாளைக்கு வரக்கூடிய ஒருபுட்டியின் விலை

ரூபா 1 4 0 டஜன் 1-க்கு ரூபா—12.

...மண்டலம் 40-நாளைக்கு வரக்கூடிய ஒருபுட்டியின் விலை

ரூபா 2 0 0 டஜன் 1-க்கு ரூபா—21.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் பிரதர்ஸ்,

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு, மத...

35559

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்.

சூது-துகிலுரிதல்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

வெண்பா-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

ஓதுமகாபாரதத்தி லுள்ளபடிநாடகமாய்ச்
சூதுதுகிலுரிதல் சொல்லவே-ஆதரவாய்த்
தஞ்சமென்றிரங்குமெங்கள் தாழ்வேழமாமுகனார்
கஞ்சமஞ்சுஞ்செஞ்சரணங் காப்பு.

முருகர் தோத்திரம்.

விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சரவணபவனேபோற்றி சங்கரன்மகனேபோற்றி
அரிதிருமருகாபோற்றி ஆனைமாமுகனேபோற்றி
திருவளர்குகனேபோற்றி செங்கைவேலவனேபோற்றி
கரிமுகனுக்கிளையவெங்கள் கந்தனேபோற்றிபோற்றி.

சிவபிரான் தோத்திரம்.

விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

திங்கள்செஞ்சடையாய்போற்றி திரிபுரமெரித்தாய்போற்றி
மங்கையோர்பாகாபோற்றி மான்மழுதரித்தாய்போற்றி
துங்கவெள்விடையாய்போற்றி துலங்குமுக்கண்ணாபோற்றி
எங்கள்நாயகனேபோற்றி ஈசனேபோற்றிபோற்றி.

மகாவிஷ்ணு தோத்திரம்.

விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஆரணப்பொருளேபோற்றி அகிலநாயகனேபோற்றி
பாரளந்தவனேபோற்றி பாண்டவர்தூதாபோற்றி
வாரணமழைத்தபோது வந்துகாத்தவனேபோற்றி
காரணவஸ்துவான கண்ணனேபோற்றிபோற்றி.

உமையவளுக்கும் இலட்சுமிக்கும் சரஸ்வதிக்கும்.

தோத்திரம்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

திருவளருலகம்போற்றுஞ் சிவகாமித்தாயேபோற்றி
மருமலர்க்கமலமேவு மாதுலட்சுமியேபோற்றி
மருமலர்க்கலைகள்சொல்லி மகத்தானமதுரவாக்கு
தருஞ்சரஸ்வதியேயுந்தன் றாளிணைக்கமலம்போற்றி.

தரு-தோடையம்-இ-ர்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்.

விநாயகர்தோத்திரம்-தரு-இ-ம்-பைரவி.

நீதாசரணம் விநோதாசரணம்
ஆதாரமாங்கண நாதாசரணம்
தீதேதுமில்லாம லிந்தத்தமிழுக்குத்
திருவருள்செய்துதினங் கார்க்கவேணும்
சிவசங்கரி-யுலகங்களை-யுதவுந்தனி-ரிலவுந்தருள். (நீதா)

சுப்பிரமணியர் தோத்திரம்.

துய்யாசரணமென் னையாசர்ணம்
மெய்யானவேல்முரு கையாசரணம்
ஓய்யாரமாமயி லேறிவந்தயேழை
வுரைக்குந்தமிழ்க் குதவிசெய்யவேணும்
ஒருமாங்கனி-பதுகொண்டிட-உலகந் தனை-வலம்வந்திடும் ()

பரமசிவன் தோத்திரம்.

ஏகாசரணம் விவேகாசரணம்
வாகானதோகையர் பாகாசரணம்
பாகானவிந்தத்தமிழுக் குதவிசெய்யவேணும்
பாலிக்கவேணுங்கிருபை பாலிக்கவேணும்
பணியுந்திகழ்-மதியும்புன-வருநுந்தனை-சடை தங்கிய ஏகா

உமையவள் தோத்திரம்.

மாலிகாசரணம் கபாலிசரணம்
சீலிசாலத் திரிசூலிசரணம்
நாணிலந்தனிலிந்த நாடகம்பாடவென்
னாவிலிருந்துநீ நன்மைதரவேணும்
நவகண்டமும்-மதிருபடி-நடனம்புரி-பதபங்கய மாலி

விஷ்ணுதோத்திரம்.

நந்தாசரணா முகுந்தாசரணம்கோ
விந்தாசரணா யுந்தாசரணம்
எந்தாயிதற்கொரு விக்கினமுமில்லாம
லின்னருள் தந்துநீ முன்னிற்கவேணும்
இடமங்கைய-ருடன்மங்கள-மடர்கின்றிடும்

சரஸ்வதி தோத்திரம்.

வாணிசரஞ்சொல் வேணிசரணமிந்த
ராணிசேர்புத்தக பாணிசரணம்
வாணுதலாளே சரஸ்வதியேயிந்த
வண்டமிழ்ச்சொல்லநல் பாக்குத்தரவேணும்
மலர்தங்கிய-பிரமன்றிரு-வுளமிங்கிர்த-முடனேமகிழ் வாணி

தரு-இ-ம்-அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மங்களஞ் ஜெயமங்களம் சுபமங்களம்.

அநுபல்லவி.

துங்கவிளம்பிறையுந் தங்குஞ்சடைமுடியும்
தேசுலாவுநாகா பரணமுங்கொன்றையும்
வாகவுமெஞ் ஞானதிபனென்று
சித்தர்கள் தவ முத்தர்கள் தத்துவ
நித்தர்கள்பரி சுத்தர்கள்பரவிய
திரநயவிலாச மெய்யோர்க்கும்
மலைகளெனுமா துமையாட்கும்-மங்க

சரணங்கள்.

செகமேல்வாருமையா பினைத்துங்
தவறுமல்வகைஞான பளிக்கும்

மருதேசிகனுக — விருக்கும்
குருநாதன்செவ்வேள் — முருகர்க்கும்
சிறுபிறைநுதல்குற — மகள்வள்ளிக்கும்
சுரர்பதிதருமகள் — தெய்வானைக்கும்
திசைமுகனுங்குங் — கலைமகளுக்குங்
திருமகளுக்கும் — முயல்வண்ணனுக்கும்
சீருலாவுசூதாடல் — துகிலுரிதலைப்
பேருலாவுநன் — னாடகமுறைசெய்த
செந்தமிழ்க்கவிராமச் — சந்திரன்றனக்குஞ்
சந்தமாய்ப்பாட — மனங்கொண்டவர்க்கும்-மங்க

விநாயகர்வரும்-பொதுவிருத்தம்-இ-ப்-தோடி.

அந்தமுமாதியாகி யருமறைப்பொருளுமாகி
விந்துவுநாதமாகி மெய்ப்பொருடானேயாகும்
இந்துவேணியனளித்த விறைபொருமுதல்வனை
கந்தமாமலர்த்தாள்திவ்ய கணபதிவருகின்றாரே.

விநாயகர்வருகிற-தரு-இ-ப்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தர்மவிநாயகர் தானிதோவந்தார்-அருள்புரிந்திட
தர்மவிநாயகர் தானிதோவந்தார்

அநுபல்லவி.

நன்மைசேர் முத்தியாலுப்பேட்டையில்
வன்னியவீதியில் வந்துகுடிகொண்ட
வல்லமைப்பெண் மணவாளாநல்ல
கல்விதருங்கிருபை யாளாஎழில்
வாகனத்தினில்-மேவுமுக்கிய-தேவருக்குமே யாவர்க்குநல்
வளமிகும்நல்ல — கலைபயின்றிட
வுளமிதங்கிநன் — னருள்சுரந்திதோ-தர்ம

சரணங்கள்.

மங்கையுமையருளங்குச — பாசா-கருணவிலாசா
மல்லன்வருகுழல் — வல்லபைப்பிராணேசா
தங்கும்பலகலைதந்தருளுநேசா — கோடிசூரியப்பிரகாசா
தஞ்சமென்றோடிட — நெஞ்சந்தனில்வாசா

பொங்கஜமுஞ்சூரனை வாட்டிய
பூரணவெற்றியினிற்பாரதத் தீட்டிய
ஐங்கரனோநல்லமுதுசெய் தூட்டிய
ஔவைக்குக்கைலாயத்தை காட்டிய
ஆகமெய்ச்சதுர் வேகமெய்ப்பொரு
ளாயிருப்பவர் தூய்சிறப்பவர்
அங்குமிருப்பவர் இங்குமிருப்பவ
ரானைமுகத்தவர் யோகனுமிகுத்தவர் தர்ம

கட்டியக்காரன்வருகிற பொதுவிருத்தம்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

மட்டில்லாக்கீர்த்திபெற்ற மதிகுலக்கொழுந்தோனிந்த
அட்டிதிக்கெல்லாங்கார்க்கு மயில்பெருமரசர்கோமான்
துட்டரைக்காக்கும்வீரன் துரியன்மகாராசன்வாசற்
கட்டியக்காரன்வந்து களறியிற்றோன்றினனே

கட்டியக்காரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-மீசுரதாளம்.

பல்லவி.

வாசற்கட்டியக்காரன்வந்தான்
ராஜன்துரியோதன ராசகெம்பீர

அநுபல்லவி.

தலையிற்பொன்னுருமாலை துலங்க-கையிற்
சமுதாடுபளபளவென் றிலங்க வாகு

வலயங்களிருதோளில் தரித்து சரிகை
வஸ்திரம்வல்லவாட்டு வரித்து-வாசற்

சரணங்கள்

வலுவால்சல்லடந்தட்டி வரிசையாய்கச்சைகட்டி
வலதுகைமீசையை முறுக்கிவந்த
மறுபன்னாபயப்பட வுருக்கி

மகுடமண்டலாதிபதி பதிகள்வந்தெதிரடிபணிந்திடவீறன் மிகுத்துள் மதிகுலந்தனில்வருதுரந்தர துரியனென்றிடுமகிபன் வந்திடு சமயமிதுவெகுசமயமிருவென சபையிலணைவரும்புகழ் இதமுள

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் ஏகச்சக்ராதிபதியான சந்திரவம்ச உத்தாரகனான இராஜபயங்கர ராஜகெம்பீர ராஜமார்த்தாண்ட ராஜபரமேஸ்வர ராஜராஜனான துரியோதனமகாராஜன்கொலுவுக்குவருகிறார் பட்டவர்த்தனா மகுடவர்த்தனர் காலதேசத்து ராசாக்களெல்லோரும் எச்சரிக்கை ஆரடா கொலுவாசற்காரா சீக்கிரமாய் கொலுவை அலங்காரம் பண்ணும்பிள்ளாய்.

பொது விருத்தம்.

ஒலிகடல்சூழுகின்ற உலகெலாமொருகுடைக்கீழ்
இளகவேயாளவல்ல ராஜாதிராஜனான
வலுமையில்மிகுந்தவீரன் மகாதிரியோதிரன்றன்
குலவியவழகின்மிக்க கொலுவுக்குவருகின்றானே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் பாண்டவர்கள் செய்த இராசூயயாகத்திற்கு திரியோதனாதிகள் போயிருந்தபடியினாலே அவர்களிடத்திலே நடந்த சிறப்பிளைத்தனையும் திரியோதனமகாராசன் பார்த்து பொறாமையினாலே மனந்தளர்ந்து அஸ்தினாபுரம் வந்துசேர்ந்து எந்தவிதத்திலேயும் பாண்டவர்களை மோசஞ்செய்து அவர்களுக்குள்ள இராச்சியத்தையும் செல்வத்தையும் பறிக்கவேணுமென்று ஆலோசனை செய்யும்படியாய்திரியோதன மகாராசன் கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காண்க.

திரியோதனாதிகள்-வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இராஜாதிராஜன்மகாராஜன் திரியோதிரன்
இராஜமார்த்தாண்டன்வந்தான் 'கொலுவிருக்க

அநுபல்லவி.

பேசும்வீஷ்மனவிதுரன்சகுனிகர்னன் துற்சாதன்
மாசிலாத்துரோணர்கிருபன் அஸ்வத்தாமன்மெய்ப்பாய்வர (இ

சரணங்கள்.

ஏகபூச்சக்கிரக்குடை கவிக்க
எதிரெதிர்மன்னரங் குவிக்க
வாகைபரவக்கொடி பிடிக்க
வைரியர்வெற்றிகளைப் படிக்க
தோகையர்வெண்சாமரம் வீச
சொற்படிநதயலர் துதிகளைப் பேச
மோனமாதரால் மேந்த
மொய்குழலார்காளாஞ்சி யேந்த
போகதேவேந்திர னென்ன
போகராசேந்திர னென்ன
பூரிகைபேரிகைநாகசுராதிகள்
நீயவரங்காகடல்போலொளிபீரவே

அந்தரமின்றெதிர் தந்தர மென்றிட
முந்தியதுந்துமி யென்றிட
பம்பையதிர்க்கிடசங்கு முழங்கிட
இங்கிதமங்களகரமுடன் (இரா)

கட்டியக்காரன் எச்சரிக்கை

ஆசிரியவிருத்தம்.

மணிமகுடமன்னவர்களிருபுரநெருங்கவே
வருமலர்வணங்கிவரவே
வயிரியர்கள்விருதுகள்படிக்கவேவிலைமாதர்
வரிசைநடனம்புரியமவ
அணிகொண்டகுதிரைப்பெரும்படைநெருங்கவே
ஆனையின்றிரள்சூழவே
அமைச்சர்களிணங்கவேரதாதிசேனுபதிக
ளங்கங்குளிர்ந்துவரவே
பணிவிடைக்காரருந்திருவடிவணங்கவே
பார்த்திபர்வணங்கிவரவே
பாவையாகள்வெண்சாமரங்கள்தவைவீசவே
பர்ஷபதுந்துமிகுமுறவே
திணிகொண்டநவரத்தின சிம்மாசனக்கொலுவில்
சீருடனேயரசுசெய்ய
தீரன்திரியோதனமகாராசன்வருகிறுர்
ஜெனங்களேஎச்சரிக்கை.

திரியோதிரன் கடவுளைத் துதிக்கும் விருத்தம்.

தக்கவேயண்டரண்ட சராசரமெவையுந்தந்து
மிக்கவேயளித்துகாக்கு மேன்மைமுத்தொழில்நடாத்தி
பக்குவமுடையஞான பாதத்தைபெற்றோர்களெல்லாம்
கைக்கனிபோல்விளங்கு கடவுள்செஞ்சரணம்போற்றி.

திரியோதனன்சொல் விருத்தம்.

பஞ்சபாண்டவர்களுக்குப் பாதிநாடளித்தாலே
மிஞ்சினர்கெருவங்கொண்டார் வீரமும்பலமும்பெற்றுர்
எஞ்சலில்லாதராஜசூய யாகமுஞ்செய்தாரின்னங்
கொஞ்சநாட்சென்றுலிந்த குவலமுழுத்துங்கொள்வார்

வ-ம். கேட்டீர்களோ இராச இராசாக்களேபாண்டவர்களுக்கு நாம் பாதிநாடு கொடுத்தபடியினுலே கெர்வத்திலும்வீரத்திலும் செல்வத்திலும், மிஞ்சிப்போனுர்கள் ஒருவராலுஞ்செய்யப்

போகாத இராஜசூயயாகமுஞ்செய்தார்கள் இன்னங் கொஞ்சநாள் போனால் இந்தஉலகமெல்லாம் இவர்களே கைக்கொள்வார்கள் நானெ ன்னசெய்யப்போகிறேன் இராசாக்களே.

கர்னன் திரியோதிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மன்னவன்தருமராசா மகாராசன்சூயயாகம்
இந்நிலந்தனிற்செய்தாப்போ லெவர்செய்துகீர்த்திபெற்றார்
இன்னுமிங்கிவர்க்கொப்பாக வொருவருமுலகிலில்லை
துன்னுமிவ்வுலகையெல்லாந் துஜங்கட்டியவரேயாள்வார்.

வ-ம். கேளுந்திரியோதனமகாராசனே தருமராசன் செய்த இரா சசூய்யாகத்தைப்போல ஆர்தான்செய்யப்போகிறார்கள் அவர்களுக் கெல்லாமவர்களே யாள்வார்கள்போலத் தோற்றுகிறது உங்கள் நிர் வாகமிப்படி யிருந்தாலென்னசெய்யலாந் துரியோதன மகாராசனே.

சகுனி திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

எருழுமவனிளைத்தா லெருதுமச்சினங்கொண்டாடும்
பாரில்தேள்கொட்டாவிட்டால் பகர்பிள்ளைப்பூச்சியாகும்
கூறியசிங்கஞ்சும்மா குகைக்குள்ளேயொடுக்குங்கண்டால்
வீரியஞ்செலுத்தும்யானை மேல்விழுந்தடித்திடாதோ

வ-ம். கேளும் என்னுடைசமருமகனான திரியோதன மகாராசனே உழுகிறவன் இளப்பமானால் எருது மச்சினங்கொண்டாடாதா ஒடு ங்கியிருந்தால் பாண்டவர்களடித்தது ஆட்டந்தான்பிடித்ததுபெண்டு தான் திரியோதனமகாராசனே.

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

செழிப்புடனவர்பெற்ற செல்வமும்புகழுங்கண்டு
பழிப்புடனீயிருக்க பருவமென்றெண்ணிப்பார்த்தால்
வழிபடுங்கதிரோன்முன்னே வன்பகல்மழுங்கினாற்போல்
இழிப்படுஞ்சந்திரன்போ லிருக்குதுன்செங்கோலண்ணே.

வ-ம் கேளும் அண்ணாவே தருமபுத்திரர்கள் பெற்றிருக்கிற செ ல்வத்தையும் கீர்த்தியையும் பார்த்தால் பகற்காலத்திலே சூரியன் முன்னே மழுகிப்போன சந்திரன்போலிருக்கிறது உன்னுடையசெங் கோலண்ணே இதற்கென்ன செய்யலாம்.

திரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்தான்தம்பி யடங்கிநாமிருந்தோமானால்
பூமியைமுழுதுந்தர்ம புத்திரனேயரசுசெய்வான்
தாமிதஞ்செய்தாற்பின்பு சாதிக்கக்கூடாதந்த
நேமமாயவர்களைத்தான் நீக்கவோருபாயஞ்சொல்வீர்.

வ-ம். ஆம் துற்சாதனா இனிநாம் சும்மாயடங்கியிருந்தால் பூமியையெல்லாம் பஞ்சபாண்டவாகளேயாள்வார்கள் இனிநாம் சும்மாயிருக்கலாகாது தர்மபுத்திரர்களை எந்தவிதத்திலேயும் வெல்லும்படிக்கு ஒருபலத்தைத் தேடிச்சொல்லுங்கள் பார்ப்போம் சபையோர்களே.

துற்சாதனன் திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

குஞ்சகங்குதிரைதேராற் கொல்வதற்குபாயமுண்டு
நஞ்சினையூட்டிக்கொல்ல நமக்குள்ளேசமர்த்துமுண்டு
வஞ்சனையாலேகொல்ல மாமனார்சகுனியுண்டு
பஞ்சபாண்டவரைக்கொல்ல பாரமோசொல்வாயண்ணே.

வ-ம். கேளும் அண்ணாவே யானையின்பேரிலும் குதிரையின்பேரிலும் ரதத்தின்பேரிலும் யேறிக்கொல்வதற்கு அனந்தமுபாயமுண்டு வஞ்சனை துரோகஞ்செய்துக்கொல்லுகிறதற்கு சகுனிமாமனுண்டு பாண்டவர்களை வெல்லுகிறது வெகுபெரியதாய் சொல்லவேண்டாம் அண்ணே.

கர்னன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஒருகணையாலேயந்த வுயர்பஞ்சபாண்டவாளை
கருவருத்திடச்சமர்த்தன் கர்னனிருக்கும்போது
மருவென்னமாமனென்ன வஞ்சனைவிஷங்களென்ன
பருவமில்லாதவார்த்தை பார்த்திபன்முன்னேசொன்னாய்.

வ-ம். கேளுந் துற்சாதனமகாராசனே இந்தஒருகணையினால் பாண்டவர்களை கருவறுத்துப்போட சமர்த்தனான கர்னனிங்கேயிருக்க வஞ்சனையினாலும் விஷத்தினாலும் உபாயத்தாலும் கொல்லலாமென்று உபசாரமில்லாத வார்த்தையை இந்த இராசசபையிலேபேசலாமோ துற்சாதனமகாராசனே.

சகுனி கர்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மைக்கண்துரோபதைக்காயன்று வளைந்தவில்லடிபட்டங்கே
மிங்கதோர்சலித்துப்பாரில் வீழ்ந்ததுமறந்திட்டாயோ

அக்கணம்விஜயன்செய்த ஆண்மையைப்பார்த்திருந்து
வெட்கமில்லாமல்கர்ண வீண்பேச்சுபேசலாமோ.

வ-ம். கேளுங் கர்னமகாராசனே ஒரு துரோபதைக்காகவில்லே வளைக்கப் போகும்போது. அந்தவில்லினாலே அடிப்பட்டு கீழேவிழுந்து உதைத்துக்கொண்டது மறந்துவிட்டையா அந்தட்சணத்திலே அர்ச்சுனராசன் தன்னுடைய கிராணியைச் செலுத்தினதைப்பார்த்திருந்தும் வீண்பேச்சை பேசலாமோ கர்னமகாராசனே.

சகுனி திரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தப்புறுபாண்டவாளை சண்டையால்வெல்லநம்மால்
இப்பிறப்பிலுமாகாது யெழுபிறப்பிலுமாகாது
துப்புறகபடவஞ்ச சூதினால்வெல்லலாகும்
ஒப்புறவிதுவல்லாம லொன்றாலும்வெல்லமாட்டோம்.

வ-ம். கேளும் என்னுடைசமருமகனான துரியோதனமகாராசனே அந்தப்பாண்டவர்களைச் சண்டைசெய்துவெல்ல நம்மாலே இப்பிறப்பிலுமாகாது இன்னமிப்படி யேழுபிறப்பு பிறந்தாலும் வெல்லக்கூடாது வஞ்சனைபண்ணி சூதினாலே வெல்லலாமே யல்லாமல் மற்றப்படி ஒன்றாலும்வெல்லமாட்டேன் என்னுடைசமருமகனான துரியோதனமகாராசனே.

துரியோதினன் சகுனிக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆமாமாமெய்தான் அம்படியேதானேசெய்வோம்
மாமாசொன்னதுவேபுத்தி மாமாவென்னருகேவாரும்
ஏமாத்திசூதினாலேயெப்படி வெல்வோமந்தச்
சாமாத்தியமின்னதென்று சட்டமாயுரைசெய்வீர்.

வ-ம். ஆ-ஆ-ஆ-ஆ அதுவேசரி அதுவேசரிதகும்தகும் அதுபுத்தி ஓய்மாமா என்னருகேவாரும் சூதாடிவெல்வோமென்று சொன்னீர்ரல்லவா அந்தவுபாயத்தை நன்றாய்த் தெரியச்சொல்லவேணும் என்மாமாவே.

சகுனி திரியோதினனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மண்டபமொன்றுசெய்து மற்றந்தமண்டபத்தை
கண்டிடவரவழைத்துக் காண்பித்துப்பொழுதுபோக்கி
அண்டியேசொக்கட்டானை யாடுதற்கிசையச்செய்து
வண்டிறலவர்தங்கள் வாழ்வெல்லாங்கெலித்துதாரேன்.

வ-ம். கேளும் என்னுடைசமருமகனான துரியோதனமகாராசனே புதிதாய் ஒரு அலங்காரமண்டபஞ்செய்து அதைப்பார்க்

கும்படியாய் பாண்டவர்களையழைப்பித்து அதை காண்பித்துப்போ சனஞ்செய்தபின்பு பொழுதுபோகவேண்டுமென்று சொக்கட்டாணு டச்செய்து பாண்டவர்களைத்தோற்கடித்து அவர்கள்சேனை நாடுநகர பண்டுபண்டாரங்களையெல்லாம் உனக்கே வரும் படியாகக்கெலித்து தருகிறேன் என்சாமார்த்தியத்தைப்பாரும்மருமகனே.

பொது விருத்தம்.

வெற்றிசேர்கர்ணன் சொல்லும் வினவியதம்பிசொல்லும்
மற்றவர்சொன்னசொல்லும் மறுத்ததன்மாமன்சொன்ன
குற்றமாஞ்சகுனிசொல்லை குருமொழியாகவெண்ணி
கொற்றவன் துரியனுசை கொள்ளுவான் துள்ளுவானே.

திரியோதனன்-சகுனிக்குச்சொல்-தரு.

இ-ம்-கண்டா-அடதாளம் சாப்பு.

கண்ணிகள்.

உன்னாலேயல்லோநானுலகத்தையாள்வது சகுனிமாமா-இனி
உன்னாலேயல்லால்எனக்குற்றதுணையுண்டோ சகுனிமாமா
என்னாலேயாகுமோ விந்தமோசஞ்செய்ய சகுனிமாமா-நான்
எண்ணினஎண்ணத்தை ஈடேறவைப்பாயே சகுனிமாமா
சமயத்துக்கேற்ற தருவெடுத்துச்சொன்னாய் சகுனிமாமா-உன்
தந்திரஇந்திர சாலமென்னசொல்வார் சகுனிமாமா
நம்மைப்போல்பாண்டவர் நாடாளலாச்சுதே சகுனிமாமா-இனி
நாடுநாகரமு நாமாளவேணும் சகுனிமாமா
சிங்காரமாகயாகஞ்செய்யவழைப்பித்தாரே சகுனிமாமா-நாம்
செல்வமாய்க்கூடிக்கொண் டெல்லோரும்போனுமே சகுனிமாமா
பங்காளியென்றெண்ணி பாராமற்போனாரே சகுனிமாமா-நம்மை
பத்திற்பதினொன்ருய்ப் பார்த்திருந்தார்களே சகுனிமாமா
துன்னியபாண்டவர் சின்னஞ்செய்தார்களே சகுனிமாமா-அந்த
துற்சனருக்கிப்போ துரைத்தனம்வந்ததே சகுனிமாமா
மன்னவனென்றெண்ணி மதியாமற்போனாரேசகுனிமாமா-என்னை
மரியாதைசெய்து வணங்காதிருந்தாரே சகுனிமாமா
பஞ்சபாண்டவர்எளிதம் பண்ணதும்போதாமல் சகுனிமாமா
அந்த-பட்டிதுரோபதைஎன்னைப் பார்த்துநகைத்தாளே சகுனி
மாமா-கொஞ்சமாயெண்ணி குலுங்கநகைத்தாளே சகுனிமாமா
அந்த-குலுக்கிச்சிறுக்கியென் வெட்கங்கெடுத்தாளே சகுனிமாமா

நீலிபழிக்க நிலத்திலிருந்தேனே சகுனிமாமா-அதை
நினைக்கநினைக்க நெருப்பாயெரியுதே சகுனிமாமா
வேலிக்குமுட்போட காலுக்குதைத்துதே சகுனிமாமா-அந்த
வெஞ்சினந்தீர்த்திட வேணேகிடைத்துதே சகுனிமாமா
எத்துகளுஞ்சூது வித்தைகளுங்கற்ற சகுனிமாமா-என்னை
எப்படியாகிலு மீடேற்றவேண்டுமென் சகுனிமாமா
குத்திசைபாண்டவர் குடியைக்கெடுத்தவன் சகுனிமாமா-உன்னை
குலதெய்வமாய்வைத்துக் கும்பிட்டிருப்பேனன் சகுனிமாமா
சொக்கட்டான்பாண்டவர் தோத்திடநீசெய்தால் சகுனிமாமா-உ
ன்னை-துரையாகவைத்துநான் சொன்னபடிகேட்பேன் சகுனிமாமா
கைக்குகண்ணாடியென் கண்ணுக்குகண்ணேஎன் சகுனிமாமா-எ
ன்னை-கார்த்தாலு மீர்கரைசேர்த்தாலு நீயேயென் சகுனிமாமா

பொது-விருத்தம்.

இப்படிதன்மனத்தி லிருந்திடப்பொருமையெல்லாம்
ஒப்புடன்துரியன்சொல்ல உளமதுமகிழ்ந்துகேட்டு
தப்புறசகுனிமுன்னே சாற்றியமந்திரத்தை
துப்புறவெவருங்கேட்கச் சொல்லுவான்சொல்லுவானே.

சகுனி-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மண்டபமொன்றுண்டாக்கி
வரவழைத்துக்காண்பித்துமகிழப்பேசி
உண்டுமுதலானபின்புபொழுதுபோக
வொருதரஞ்சூதாடுவமென்றுரைத்தோமானல்
தண்டிவரும்தர்மனும்பின்வாங்கமாட்டான்
சபைதனிற்சூதாடுதற்குச்சம்மதிப்பான்
வண்டிலனலாடியபோதென்சமர்த்தால்
வாழ்வையெல்லாமவர்தோர்க்கவகைசெய்வேனே.

வ-ம். கேளும் என்னுடைய மருமகனுன துரியோதனமகாராச னே நான்சொன்னபடி ஒருசபாமண்டபமுண்டாக்கினே யேயானு ல் அதனைக்காணும்படியாய் பாண்டவாளையழைப்பித்து போசனு திகள்செய்தபின்பு பொழுதுபோகவேண்டுமென்று ஒரு ஆட்டம் சொக்கட்டா னுடவேண்டுமென்ருல் தருமராஜனும் சம்மதிப்பான் அப்போதுபந்தயம்வைத்தாடுங் காலத்திலே அவர்கள் நாடுநகரம் ஆனசேனை பண்டுபெண்டாரம் ரொக்கரோசனை இது முதலாகிய

தெல்லாம் உனக்கேவரும்படியாய் கெலித்துத்தருகிறேன் பாரும்என் சமர்த்தை திரியோதனமகாராசனே.

திரியோதனன்விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

மிருதிரன்கிறியதந்தை விதுரனேநின்றுள்போற்றி
சகுனியென்மாமன்சொன்ன தந்திரவுபாயத்தாலே
நகர்புகழவைர்நாடு நகரமுநானேகொள்ள
தகுந்தகுமிதுவுமக்குச் சம்மதிதானேசொல்வீர்.

வ-ம். சரணஞ்சரணம் விதுரமகாராசனேயென்றுமாமனர்சகுனி சொன்ன வுபாயத்தினலே பாண்டவர்களுடைய செல்வத்தை நானே யனுபவிக்கப்போகிறதுபோல் தோணுது அதுவுனக்கு சம்மதிதானே தெரியச்சொல்லுமையா.

விதுரன்திரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பாதிநாடளித்தபின்பு பறித்திடநினைத்துவஞ்ச
சூதினல்வெல்வோமென்று சொல்வதுதருமந்தானே
நீதியோநெறியோ நீசொல்லுங்கொடியவார்த்தை
காதிலுங்கேட்கலாமோ கனவிலும்நினைக்கலாமோ.

வ-ம். கேளுமையா திரியோதனமகாராசனே பாண்டவர்களுக்கு பாதிநாடு கொடுத்தோமே இப்போதவர்களை இங்கே யழைப்பித்து கபடமார்க்கமான சொக்கட்டானடைச்செய்து மறுபடியும் அவர்களுக்குக்கொடுத்துவிட்டநாட்டை அபகரித்துக் கொள்ளுகிறது தருமமா இது நீதியா அரி அரி இவ்வார்த்தையை காதிலுங்கேட்கப்போகாது கனவிலும் நினைக்கப்போகாது திரியோதனா.

திரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நீதாகவெனதுவாழ்வுஞ் சிறப்பையுங்கொடுத்துநாங்கள்
மீதாகநினைக்குந்துஷ்ட விரோதிக்குகொடுத்தநாட்டை
வாதாடிப்பறித்துக்கொள்ள மனுநீதியிருக்கமேலும்
சூதாடிபறித்துக்கொண்டால் தோஷமென்றுரைக்கலாமோ.

வ-ம். ஆகா ஆகா நன்ருய்சொன்னீர் பிழைத்துப்போகட்டுமென்று பாதிநாட்டைக் கொடுத்தால் அதைவைத்துக்கொண்டு அடக்கமாயிராமல் ஒருவராலுஞ் செய்யப்போகாத இராசசூயயாகஞ்செய்யலமா ஒருபெண்ணுய்பிறந்தவள் விரலத்தனை சிறிக்கி அந்த திரௌபதை என்னைப்பார்த்து நகைக்கலாமோ நான்போனாலும்மரியாதைசெய்யலாமா அப்படிப்பட்ட துஷ்டருக்குக் கொடுத்தநாட்டை அடித்துப்பறித்துக்கொள்ளவேண்டும அப்படிசெய்யாமல் சொக்கட்டானடிப் பறித்துக்கொண்டால் இதுதர்மமாபளாபளா நன்ருச்சு.

விதுரன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்

களவானசூதுவேண்டாம் கருதிநாம்கொடுத்தநாட்டை
தரவேணுமெனக்கென்றுந்தன் தகப்பன்கையோலேபோனல்
பரிவாகநாட்டைவிட்டு பாண்டவர்வனம்போவார்கள்
உரவாகவுலகுநீயே பொருமிக்கயாள்வாயப்பா.

வ-ம். கேளுமப்பா துரியோதனு சொக்கட்டாடி உபாயமாய்நாட்டை பறித்துக்கொள்ளவேணுமென்று தேவையில்லை நாம் கொடுத்த நாட்டை மறுபடியும் கொடுத்துவிடச்சொல்லி உன்தகப்பன்கையோலேபோனல் சந்தோஷமாகத்தானே நாடு நகரத்தையுங்கொடுத்துவிட்டு பாண்டவர்கள் காட்டுக்கு போய்விடுவார்கள் அப்பால் நீயே இந்த உலகத்தையாளலாம் மற்றப்படி சூதாடிப் பறித்துக்கொள்ளுகிறது சரியல்ல.

துரியோதிரன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வாயலில்மரத்தைவைத்து வளர்ந்திடமாம்வளர்ந்து
பேசவுந்தெருவிற்போகும் போக்கதுநிழல்தந்தாப்போல்
வாகமும்வாழ்வுமன்ன வஸ்திரமெல்லாமிங்கே
ஆசையுமன்புமங்கே யாகில்நீயதுவோசொல்வாய்.

வ-ம். கேளும் சிற்றப்பா வாயலில் நிழலிருக்க வேணுமென்றுமரத்தைவைத்து தண்ணீர்வார்த்து வளர்த்தால் மரமுழுவதும் வளர்ந்து வளைத்து தெருவிற்போகிற பேர்க்கு நிழல் கொடுத்தாப்போலிருக்கிறது உன்னுடைய நடத்தை அதெப்படி யென்றால் உனக்கு அன்னமும் வஸ்திரமுமிங்கே ஆசையுமன்புமங்கே பாண்டவர்கள்பேரிலே அப்படியானல் இதுவும்சொல்லுவாய் இன்னமும் அனேகஞ் சொல்லுவாய்.

விதுரன் திரியோதிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

உற்றதுசொன்னேன்நீங்க ளொருவருக்கொருவர்நெஞ்சில்
பற்றியேபகையைக்கொண்டால் பாரில்மன்னவர்நகைப்பார்
மற்றுமுன்மொழிதடுத்து வஞ்சனைசொன்னேனென்று
குற்றமுமென்மேற்சொன்னற் கூறுவதினிவேறுண்டோ.

வ-ம். கேளுமப்பா துரியோதனு பாண்டவர்களும் நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் சண்டைச்சரவுபோட்டால் மற்றராசாக்களெல்லாம் பழிப்பார்கள் நடக்கிறகாரியத்தை சொன்னல் சொன்ன சொல்லுங்கேளாமல் வஞ்சனையாகச் சொன்னேனென்று சொன்னல் இனிநான் வேறென்ன சொல்லப்போகிறேன் திரியோதனு.

திரியோதிரன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

துன்னியகபடுஞ்சூதுந் துற்புத்தியதர்மமெல்லாம்
என்னிடத்திலேதானே யிருக்குதுமெய்தான்மெய்தான்
சொன்னசொல்மறுத்துவிட்ட துஷ்டனுனைகையாலே
பொன்னடிக்கமலம்போற்றி பொறுத்துக்கொண்டேகுவீரே.

வ-ம். அப்பா சிற்றப்பா அந்தமட்டிலேபோதும் என்னிடத்திலே கபடம் சூதும் துற்புத்தியும் அதர்மமுங் கூட்டிக்கொண்டிருக்கிறது பெரியோர்கள் சொல்லப்பட்ட வார்த்தை தள்ளிவிடப்பட்ட துஷ்டத்தனமு மிருக்கிறது ஆகையால் என்குற்றத்தை யெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் சரணம்சரணம் எழுந்திரும் போய்வாரும்.

விதுரன் திரியோதிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆன்றதோருன்குடிக்கு அஷ்டமச்சனிபோல்வந்து
தோன்றியசகுனிமாமன் றற்புத்தியாலேயுந்தன்
உன்றன்னகாம்வாழ்வு மிழந்திடக்காலம்வந்தால்
ஊன்றியபெரியோர்வார்த்தை யுரைக்குமோவுரைத்திடாதே,

வ-ம். அடாதிரியோதனு உன்னுடையகுடிக்கு அஷ்டமச்சனிபோல்வந்து வாய்த்தசகுனியுடைய றற்புத்தியினாலே உன்னுடைய செங்கோலும் வாழ்வும் இழந்துபோகிறதற்கு காலம்வந்து நேர்ந்துதானல் நல்லோர்கள்வார்த்தை உன் செவிக்கேற்குமா எற்காது மற்றதெல்லாம் அனுபவிக்கவேணும் துரியோதனு.

பொது விருத்தம்.

விதுரனுங்கொலுவைவிட்டு வெகுண்டுமேபோனபின்பு
கதிர்முடிவேந்தன்றானுங் கபடுசெய்சகுனிதானுஞ்
சதிசெய்யுந்தம்பிதுற்சா தனனுமற்றெவருங்கூடி
நிதிதருமண்டபத்தை நிர்மிக்கத்தொடங்கினரே.

திரியோதிரன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தம்பிதுற்சாதனனே தாமிஷ்மாயிராமல்
கம்பிதச்சித்திரசிற்பன் கனவிசித்திரமுந்தோய்ந்த
உம்பருமகிழத்தக்க வொருசிற்பசாரிதன்னை
நம்மிடக்கொலுவிற்கிப்போ நளினமாயழைப்பிப்பாயே.

வ-ம். அடாதம்பி துற்சாதனு இப்போ தாமிஷமாயிராமல் சிற்பசாஸ்திரமெல்லாம் நன்றாய்க் கரைகண்டவனைபூஒருசிப்பசாஸ்திரியை யழைப்பியும் தம்பிதுற்சாதனு.

துற்சாதனன்சொல் வசனம்.

அப்படியே அழைப்பிக்கிறேன் அண்ணாவே.

துற்சாதனன் சேர்வைக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆரடாசேர்வைக்காரா அதிசீக்கிரமாகவோடி
பாரடாபுகழைப்பெற்ற பார்த்தீபனழைத்தானென்று
சாரமாஞ்சொரிந்தசிற்பா சாரியையிட்சணத்தில்
சீருடன்கொலுவுக்கிப்போ சீக்கிரம்வரச்சொல்வாயே.

வ-ம். ஆரடா சேர்வைக்காரா ராசாதி ராசனான துரியோதன மகா ராஜனழைத்தானென்று நம்முடைய சிற்பாசாரியை இந்தக்ஷணங் கொலுவுக்கு வரச்செய்யும் பிள்ளாய் சேர்வைக்காரா.

சேர்வைக்காரன் வசனம்.

அப்படியே வரச்செய்கிறேன் சுவாமி.

சேர்வைக்காரன் சேவகனுக்குச்சொல் கவி.

மற்புயவீரா சிற்பனையிப்போ
ஒப்புடனழைத்துக் கொப்பெனவாடா

வ-ம். ஆரடா சேவகா சிற்பா சாஸ்திரியை அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவாடா.

பொது விருத்தம்.

விதித்தமுன்னூலும்பூண்டு விபூதிபட்சதையுமிட்டு
துதித்தநீர்காவிச்சோமன் சொகுசுடனுடுத்திநன்றாய்
மதித்திடுஞ்சிற்பநூலு வட்டநற்பலகையேந்தி
கதித்திடும்சபையில்விஸ்வ கர்மனும்வருகின்றானே.

கட்டியக்காரன்சொல் வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இராஜாதிராஜனான துரியோதிரன்மகா ராஜன் கொலுவுக்கு சிற்பாசாஸ்திரி வருகிற விதங்காண்க.

விஸ்வகர்மன் வருகிற-தரு-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இரையும்பாரிலெட்டுத் திசையுங்கீர்த்திபெற்ற

சரணங்கள்.

வேதியரெல்லோருமசெய்கின்றதொழில்களும்
வேள்வியு மென்னாலே
மேதினியாள்கின்ற வேந்தர்கைசெங்கோல்
விளங்குவ தென்னாலே
தீதில்லாநாளும்வைசியர் செய்யுஞ்
சீவன மென்னாலே
பூதலமீதில்தேவாலய மானதும்
புனல்சேர்தடாகப்பிரதிஷ்டைக ளானதும்
சோதிடசூட்சதுகைகளுண் டானதும்
ஈதெல்லா மென்னாலே-உலகம்
ஈரேழுமென்னாலே
தாதவிழ்மாலை குருகுலபாண்டவர்
தப்பிபிழைத்திட்டதந்திர மென்னாலே
ஆதலாலுள்ளதுஞ்சொன்னேன்காணும்
ஓதினேன்பொய்யல்ல வுற்றுப்பார்க்கவேணும்

சிற்பன் திரியோதனனுக்குப் போற்றிவிருத்தம்.

மன்னர்கள்மன்னுபோற்றி மகுடாபிஷேகாபோற்றி
கன்னல்வில்மதனுபோற்றி கண்டகர்மிண்டாபோற்றி
பொன்னணிமார்பாபோற்றி பூச்சக்கிரவர்த்திபோற்றி
என்னையிங்கழைத்தசேதி யியம்புவீர்போற்றிபோற்றி.

வ-ம். சரணம் இருசமார்த்தண்ட இராசவுத்தண்ட ராஜகெம்பீர தேவரீரடியேனை யழைப்பித்தகாரியம் அருளிச்செய்யவேணுஞ்சுவாமி.

திரியோதிரன் சிற்பாசாஸ்திரிக்குச் சொல்விருத்தம்.

சிற்பனேகேளாய்நல்ல சித்திரவிசித்திரமாக
அற்புதமாகயாரு மதிசயப்படுவதாக

உற்பணமண்டபந்தா னென்றுமேசெய்யவேண்டும்
விற்பனமாகச்செய்தால் வெகுமதிசெய்வேன்பிள்ளாய்.

வ-ம் வாரும் சிற்பசாஸ்திரி இங்கே மகாஉன்னதமாக ஒருசபாமண்டபஞ்செய்யவேண்டும் அந்தப்படி செய்தாலுனக்கு நல்லவெகுமதிகள் செய்வேன் பிள்ளாய்.

சிற்பாசாரி திரியோதனனுக்குச்செல்-விருத்தம்.

மூவருமெச்சமற்ற முனிவருமெச்சவானிற்
றேவருமெச்சவெங்கள் தேவரீர்நீருமெச்ச
யாவருமெச்சநல்ல வெழில்மண்டபத்தைச்செய்வேன்
தாவருமெனதுசிற்ப சமர்த்தைநீர்பாருஞ்சுவாமி.

வ-ம். கேளுஞ்சுவாமி மும்மூர்த்திகளும் முனிவர்களுந்தேவர்களும் மற்றவர்களு தாங்களுமெச்சும்படியாய்ச் சபாமண்டபஞ் செய்கிறேனென்னுடைய சாமார்த்தியத்தைப்பாருஞ்சுவாமி.

திரியோதிரன் துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அருமைதுற்சாதனனேகேளாசாரிமனதுக்கேற்ற
மருவியவெள்ளிபொன்னு மாணிக்கமுதலாயுள்ள
பெருநவரத்தினங்கள் பின்னும்வேணதுகளெல்லாம்
ஒருகுறைவந்திடாம லொருமிக்ககொடுத்திடாயே.

துற்சாதனன்சொல்-வசனம்.

அப்படியேகொடுக்கிறேன் அண்ணாவே.

சிற்பாசாரிமண்டபஞ்செய்துவந்துசொல்-விருத்தம்.

செவ்வையாயுலகுசெங்கோல் செலுத்தியமன்னர்மன்னு
மூவ்விதயுலகுமெச்ச முழுநவரத்தினத்தால்
ஒவ்வியசித்திரமாக உன்னிதமிகவேநல்ல
திவ்வியமண்டபந்தான் செய்திமேதாமுடிந்துதையா.

வ-ம். கேளும் இராஜாதிராஜபரமேஸ்வரா தேவரீருத்தாரப்படிக்குமாகஉன்னதமாக சபாமண்டபஞ்செய்து முடிந்ததுசுவாமி.

திரியோதிரன் சகுனிமுதலானவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தந்திரசகுனிமாமா தம்பிதுற்சாதனருஞ்
சுந்தரகர்னன் பீஷ்மர்துரோணர்சொல்லக்கேளீர்
விந்தையாய்செய்துவந்த வியப்புறுமண்டபத்தை
புந்தியில்மகிழ்ச்சிகொள்ளப் போயுடன்பார்ப்போம்வாரீர்.

வ-ம். கேளும் என்சகுனிமாமா தம்பிதுற்சாதனை கர்னராசனே பீஷ்மரே துரோணாச்சாரியரே நாமெல்லோருஞ் சிற்பசாஸ்திரி செய்த மண்டபத்தைப்போய்ப்பார்ப்போம் வாரீர்சபையோர்களே.

சபையோர் வசனம்.

அப்படியேபோவோம் திரியோதனமகாராசனே.

திரியோதிரன் ஓரடி-தரு-உ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அதிசயத்தைப்பாரும் இந்த அதிசயத்தைப்பாரும் பாரும்

சரணங்கள்.

சகுனிமாமாயிங்கே வாரும்-சிற்பா
சாஸ்திரிசெய்ததைப் பாரும்
பளிங்கிறைற்றானக ளமைத்தான்மேலே
பவளத்தாற்பதிய வைத்தான்
இளங்கிளிபச்சையாய் செய்தான்-அதி
னிடைக்கிடைதங்கத்தைப் பெய்தான்
வச்சிரத்தொடுங்கையைச் சேர்த்தான்-அதின்
வரம்பெல்லாம்பொன்னீரை வார்த்தான்
உச்சிதபச்சையை நுழைத்தான்-அதி
னோரமெல்லாமிரத்ன பிழைத்தான்
கொத்துச்சித்திரவேலை யடித்தான்-நான்
குறித்தபடியே முடித்தான்
இத்தனைமெத்த தொல்லை-நான்
இதைப்போலெங்கும்பார்த்த தில்லை

திரியோதிரன் சகுனிக்குச்சொல்-விருத்த.

சகுனியின்மாமாசிற்ப சாஸ்திரிகெட்டிக்காரன்
புகலும்நாம்நினைத்தாப்போல் பொருந்தமண்டபத்தைசெய்தான்
திகழுமென்றயபிவாடா சிற்பசாஸ்திரிக்குவேண
வெகுமதியெல்லாந்தந்தேன் மேன்மையாயனுப்புவாயே.

வ-ம். கேளுமென் சகுனிமாமா இந்த சிற்பசாஸ்திரிமெத்தகெட்டிக்காரன்தான் நாம்நினைத்தபடியே வெகுசட்டதிட்டமாய் மண்டபத்தை செய்தானடா தம்பிதுற்சாதனா இந்த சிற்பசாஸ்திரிக்குவேணுமென்ற வெகுமதியெல்லாங் கொடுத்துச் சந்தோஷமாயனுப்புத ம்பிதுற்சாதனா.

துற்சாதனன்சொல் வசனம்.

அப்படியே கொடுத்தனுப்புகிறேனண்ணாவே.

திரியோதிரன் சகுனிக்குச்சொல் விருத்தம்.

மண்டபமுடித்தவாறு மனதில்நினைத்தவாறும்
துண்டகப்பாண்டவாளை சூதினால்வெல்லும்வாறும்
கொண்டவன்பிதாவுக்கித்தை கூறவேயவர்கையோலை
அண்டியேபாண்டவர்க்கு அனுப்பிடவேண்டும்வாரீர்.

வ-ம். கேளுமென் சகுனிமாமாநாம்மண்டபம்கட்டினதும் பஞ்சபாண்டவர்களைச் சூதினாலே வெல்லவேணுமென்று நினைததிருக்கிறதும் இதுகளையெல்லாம் என்பிதாவாகிய திருதராஷ்டிரமகாராசனுக்குச்சொல்லி அவர்கைப்பட ஓலையனுப்பிபாண்டவர்களையழைப்பிக்கவேண்டுமே ,ஆனபடியினாலே என்பிதாவினிடத்திற்குப்போவோம்வாரீர்.

சபையோர்கள்சொல வசனம்.

அப்படியேபோவோம் வாருந் திரியோதனமகாராசனே

திரியோதிரன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல் போற்றிவிருத்தம்.

என்னையீன்றவனேபோற்றி யென்னையாண்டவனேபோற்றி
என்னையுமுலகையாள வெழில்முடிதரித்தாய்போற்றி
என்னையீடேற்றவேண்டி யாதொன்றுந்தடைசெய்யாமல்
என்னுள்ளேநினைத்துவந்த யெண்ணத்தைமுடிப்பாய்போற்றி.

திருதராட்டிரன் திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஐயனேவாடாயெந்த னழகுகண்மணியேவாடா
வையகமுழுதுங்காக்கு மன்னர்மன்னவனேவாடா
துய்யதோர்குருகுலத்து துரைகள்ரத்தினமேவாடா
செய்யசெங்கோல்செலுத்துஞ் செல்வனேவாடாவாடா.

வ-ம். மகனேதிரியோதனா என்சுவாமி உன்னுடனே கூடயார் வந்திருக்கிறார்களப்பா அப்பா துரோணாச்சாரி வந்திருக்கிறார்வாடாஅப்பா எங்கள்சகுனிமாமாவந்திருக்கிறார். அப்படியா அப்படியா அத்தானே வாரும் வாரும் எங்கள்த்தா னிருக்கும்போது எங்களுக் கென்னகுறை ஒன்றுமில்லையே.

திரியோதிரன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வல்லவென்பிதாவேசித்திர மண்டபமொன்றுண்டாக்கி
எல்லையிற்பாண்டவாளை யெத்துசெய்தழைத்துக்காட்டி
தொல்லைசூதாடியைவர் துரைத்தனம்பறித்துக்கொள்ள
எல்லையில்நாங்கள்நல்ல யோசனைசெய்தோமையா.

வ-ம். கேளுமென்பிதாவே நவரத்தினகசிதமான ஒருமண்டபமுண்டாக்கி பாண்டவாளை யழைத்து காண்பித்து சூதாடும்படியாய்ச்செய்து அவர்கள் வாழ்க்கையெல்லாம் பறித்துக்கொள்ளயோசனைசெய்திருக்கிறோமையா.

திருதராட்டிரன்சொல் விருத்தம்.

உயர்ந்துபோனூர்களேவ ரொடுங்கினூர்மக்களென்று
இசைந்திராப்பகலுமைபோ யேக்கங்கொண்டாடிவயிற்றைப்
பிசைந்துமேயழுதுகொண்டு பிரட்டல்கொண்டாட்டல்கொண்டு
அசந்துநித்திரையில்லாம லேயோநான்றவிக்கிறேனே:

ய-ம். அடா என்கட்டிமகனே பாண்டவர்பேச்சு உயர்ந்துபோச்சுதென்று திகில் விழுந்து ஏக்கங்கொண்டு அடிவயிற்றைப் பிசைந்துகொண்டு அழுதகண்ணீருஞ் சிந்தையுமாயிருக்கிறேன் அன்னமுண்டா நித்திரையுண்டா நீங்களிந்த யோசனைசெய்தது சரி சரி தகும் தகும் ஆ ஆ.

இதுவுமவன்சொல்-விருத்தம்.

உடந்தையாம்நீங்கள்செய்த யோசனைப்படிக்குத்தானே
நடந்தையேயானுலிப்போ நமக்கிணை யொருவருண்டோ
அடர்ந்திடுபாண்டவாளை யதோகதியாக்கினீயே
கடந்துலகாண்டாலெந்தன் கண்கள்வந்தாற்போலப்பா.

வ-ம். மகனே துரியோதன நீங்கள்செய்த யோசனைப்படிக்குத் தெய்வகடாட்சத்தினுலே அப்படியேவந்தால் உலகத்திலே நமக்கு எதிரியுண்டா பாண்டவர்களை ஓட்டிவிட்டு ஒருத்தனுமே உலகத்தையாள்வையேயானுல் எனக்குப்போனகண்கள் திரும்பிவந்ததுபோலல்லவா இந்தயோசனை ஆர்சொன்னூர்களப்பா மகனே.

திரியோதனன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

போர்செய்தோமென்றுகர்ணன் பொருந்துமென்றுரைத்தான்தம்பி
சீர்செயுமற்றுளோரும் செய்யலாமென்றுசொன்னூர்

கூர்செய்யுஞ்சூதாலவர் குடியைநான்கெடுப்பேனென்று
போர்செய்யுஞ்சகுனிமாமன் பிரமாணிக்கமாகச்சொன்னர்.

வ-ம். கேளும்பிதாவே கர்னமகாராசன் சண்டையினல்வெல்ல வேண்டுமென்றுசொன்னர் தம்பிதுற்சாதனனும் மற்றபேருமப்படியே செய்யலாமென்றுசொன்னர்கள் அதுகூடாதென்று எங்கள் சகுனிமாமன்சொன்னது சூதினல் பாண்டவர்களை ஊரைவிட்டு ஓடும்படியாய் செய்கிறேனென்று பிரமாணிக்கமாய்ச் சொல்லி யிருக்கிறரையா.

திருதராட்டிரன் சகுனிக்குச்சொல் விருத்தம்.

உச்சாகப்பாண்டவரை யோட்டிவிட்டவர்கள் தன்னை
வைத்தாலுமுந்தன்பார மாய்த்தாலுமுந்தன்பாரம்
பித்தானபிள்ளையேயென் பிள்ளையுன் பிள்ளைகாணும்
மச்சானுன்னருளிருந்தால் வையகமவனேயாள்வான்.

வ-ம். ஓய்மச்சானே நானுள்ளபடியே சொல்லுகிறேன் அந்தப் பாண்டவரையோட்டிவிட்டு எங்களை பூமியிலேவைத்தாலும் உன்பாரந்தான் மாய்த்தாலும் உன்பாரந்தான் என்பிள்ளைகள் கள்ளங்கபடு சூது தெரியாதபிள்ளைகள் என்பிள்ளைகள் உன்பிள்ளைகள் எப்படியாகிலும் இவர்களை முன்னுக்குவரும்படியாய்ச் செய்யவேணும் அத்தானே.

சகுனி திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-கவி.

அத்தானுனையல்லாமல் மற்றாரினியுண்டோ
இத்தரணியெல்லாம் யெத்தால்வெல்வேனே.

திருதராட்டிரன் திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

பெருத்ததொட்டிலையுமாட்டி பிள்ளையுங்கிள்ளிகூட
தருத்தமாயிருப்பதாரந்தத் திருடரைநம்பவேண்டாம்
வருத்தமென்சகுனிமாமன் வார்த்தையைக்கடந்திடாமல்
கருத்துடனடந்துகொண்டாற் கடைத்தேறிபோவாயப்பா.

வ-ம். கேளும் திரியோதன நம்மிடத்திலே பிள்ளையுங்கிள்ளி தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறவர்போல இங்குமங்காயிருப்பவர்களுண்டு அந்தத்திருடரை நம்பவேண்டாம் உன்சகுனிமாமன் சொன்னபடி நடந்துக்கொண்டாயேயானல் கடைத்தேரிப்போவாய் திரியோதன.

திரியோதிரன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மந்திரிமுனிவர்சொன்ன வார்த்தையைமறந்திட்டாலும்,
தந்திரமாமன்சொல்லை தடுப்பேனேதடுக்கமாட்டேன்

சுந்திரபாண்டவாளை சுருக்கினில்வரவேசொல்லி
எந்தையேயுன்கையோலை யெழுதியனுப்புவீரே

வ-ம். கேளும்பிதாவே சாமானுக்கிரகசாமார்த்தியமான மகாத்து மாக்களுடைய வார்த்தையைத்தடுத்தாலும் என்சகுனிமாமன் சொல் லைதடுக்கமாட்டேன் இப்போது பாண்டவாளை வரவழைக்க உன்கை ஓலையாக எழுதியனுப்பவேண்டும் பிதாவே.

திருதராட்டிரன்சொல்-விருத்தம்.

நல்லதப்படியாகட்டும் நாளையதினத்திற்குள்ளே
வல்லபாண்டவர்களிங்கே வந்திடச்செய்கிறேன்யான்
சொல்லுந்துற்சாதனநீ தூதனையனுப்பிவைத்து
வில்லினில்வலுமைபெற்ற விதுரனைவரச்செய்வாயே.

வ-ம். கேளுமப்பா திரியோதன உன்சொற்பிரகாரம் நாளையதின த்திற்குள்ளே பாண்டவர்களிங்கே வரும்படிசெய்கிறேன் அப்பாதுற் சாதன நீசீக்கிரமாய் ஒருதூதனையனுப்பி வில்லினில் வல்லவனகிய என்தம்பி விதுரனை யழைத்துவரச்சொல்லடா துற்சாதன.

துற்சாதனன்சொல் வசனம்.

அப்படியேயழைப்பிக்கிறேனையா.

துற்சாதனன் சேவகனுக்குச்சொல்-கவி.

பேசியவீரா வீசியேயாடி
பூசியவிதுரராசனையழைப்பாய்.

வ-ம். ஆரடா அடாதூதா எங்கள் சிறியதகப்பனை விதுரமகா ராசனை யழைத்துக்கொண்டுவாடா.

சேவகன்சொல் வசனம்.

அப்படியேயழைத்துவருகிறேன் சுவாமி.

மக்களேசகுனியென்தன் மைத்துனதுரியகர்ண
மிக்கவேயிருந்தசேதி வெளிப்படப்போகுதப்பா
அக்கரைபாண்டவாள்வந் தகப்படுந்தனிலுநீங்கள்
பொக்கெனக்கிணற்றில்கல்லை போட்டாப்போலிருங்களப்பா.

வ-ம். கேளும் என்மகனே திரியோதன அப்பாகர்ணதுற்சாத னசகுனிமைத்துன இங்கே ஆலோசனைபண்ணினது வெளிப்பட்டால் மோசம்மோசம் பாண்டவர்கள நம்மிடையையில் அகப்படுகிறவரையிலு ம் கிணற்றிலே கல்லைப்போட்டது போலிருங்கள்போய்வாருங்கள்.

திரியோதனன்-பொதுவசனம்.

சரணம் சரணம் அப்படியேபோயிருக்கிறோமையா.

சேவகன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

துதிபெருவிதுரனுஞ் சூராபோற்றி
விதிதருமதுவின் வேதாபோற்றி
கதிர்பொருமறநெறி தாதாபோற்றி
மதிமிகுவிதர மகிபாபோற்றி.

வ-ம். சரணஞ்சரணம் விதுரமகாராசனே சுவாமிபராக்கு.

விதுரன் சேவகனுக்குச்சொல்-கவி.

வீரியசூராகாரியமென்ன
சீருடனுன்னையார்வரவிட்டார்.

வசனம்

அடா தூதா உன்னையனுப்பிவைத்தது யார்சொல்லும்பிள்ளாய்.

சேவகன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அத்தனேகேளாயுந்த னரவிந்தப்பாதம்போற்றி
இத்திசைமுழுதும்போற்றி யிலங்குமுன்றமையனான
வித்தகன்திருதராட்டிர வேந்தனுனையிப்போது
மெத்தவுமாவலாக விரைவுடன்வரச்சொன்னாரே.

வ-ம். கேளுமையா விதுரமகாராசனே இராஜாதிராஜபரமேஸ்பரா ராஜமார்த்தாண்டா உத்தண்டகோலாகலமான திருதராட்டிரமகாராஜன் தங்களை அழைத்துகொண்டு வரச்சொன்னார் சுவாமி.

விதுரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

சத்தியவிதுரராசன்-படைசுற்றும்புடைசூழ
புவிமுற்றும்புகழ்படைத்த

சரணங்கள்.

ஒருவருமெதிரில்லா வில்லான் இந்த
உலகமுழுதினுனுமொருபொய் சொல்லான்
விரருள்ளபேர்கள்முன் னில்லான்மேலும்சத்தி
மெய்யானபொருளல்லால் வீண்பொருள் சொல்லா-சத்

தருமத்தைமறவாத சீலன்என்றும்
தவறில்லாக்கலைபெற்ற சர்ஜ்ஜனர்கனுகூலன்
அருமைபுகழினில் விலாசன்தினம்
அனைவர்க்குந்தபாலன் ஆப்தபரிபாலன்-சத்

வந்தவன் றன்னை யல்லாமல் இது
மாயவார்த்தையென்னும் மறுவார்த்தைவிள்ளாமல்
சந்தேகமேதுங் கொள்ளாமல்
தமையழைத்தற்குத் தடைசொல்விதள்ளாமல்-சத்தி

விதூரன் திருதராட்டிரனுக்குப்-போற்றிவிருத்தம்.

விண்ணெலாம்புகழும் மகிபனேபோற்றி
கண்ணெலாமுலவாக கண்டனேபோற்றி
எண்ணெலாம்படைத்த யிறைவனேபோற்றி
தண்ணெலாம்போற்றுமென் தமையனேபோற்றி.

திருதராட்டிரன் விதூரனுக்குவாழ்த்துகவி.

மதியார்முடிசேர் சதுரவாழி
சதுராமிர்தசொல் விதூராவாழி

விதூரன்சொல் கவி.

மின்னியேகடுவே வேந்தர்கள்வேந்தே
மன்னுலமுதல்வா மதிகுலவரசே
தன்மையதான சபைதனிலிப்போ
என்னையுமழைத்த தியம்பிடுவீரே.

திருதராட்டிரன் விதூரனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

விதூரனேகேளாய்நீதான் விக்கினஞ்சொல்லவேண்டாம்
மதுரமாயோலையொன்று வாகுடனெழுதித்தாரேன்
இதமுடனோலைகண்டே இட்சணம்நீதான்சென்று
பதமுடன்பாண்டவாளை பரிவுடனழைத்துவாராய்.

வ-ம். தம்பிவிதூரா நீயாதொருதடையுஞ்சொல்லாமல் பாண்டவர்கள் இவ்விடம்வரும்படியாய் ஒருஓலை எழுதித்தருகிறேன் அதை எடுத்துக்கொண்டுபோய் பாண்டவர்களை அழைத்துவரவேணுந்தம்பி.

விதூரன்-வசனம்

அப்படியேயழைத்துவருகிறேன் அண்ணாவே

திருதராட்டிரன் இராயசக்கணக்குச்சொல்-கவி

பொழுதுபோமுடனே தொழுதராயசனே
பழுதிலாஓலைஎழுதடாநீதான்.

ராயசன்சொல்-வசனம்.

அப்படியே எழுதுகிறேன்சுவாமி

இராயசக்காரன் ஓலையெழுதிவாசிக்கும் விருத்தம்.

சிரஞ்சிவிபாண்டவர்க்கு ஜெயங்கள்மென்மேலுமுண்டாம்
வரஞ்செரிதம்பிமார்கள் மண்டபமொன்றுசெய்தார்

திட்சணமாகவந்து நீங்களும்பார்க்கவேண்டும்
நிரஞ்செறிவிதுரன்பின்னே தடையின்றிவருகுவீரே.

திருதராட்டிரன் வசனம்.

ஆரடா இராயசக்காரா இவ்வோலை செந்திரிக்கைப்போட்டு எங்கள் தம்பி விதுராசன்கையில் கொடும்பிள்ளாய்,

இராயசக்காரன்சொல் வசனம்.

அப்படியேகொடுக்கிறேன் சுவாமி.

விதூரன் ஓலைகொண்டு போகும்போது விசனப்பட்டுச்

சொல்கிறதரு-இ-ம-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயையோ இப்படியுஞ்செய்வாரோ துரோகம்
அரி அரிஇதைகிணேத்தாறலாமோ சோகம்

அநுபல்லவி.

ஐயையோ இதுசகுனியால் விளைந்த மூலமோ
அகமுடிந்தகவுரவர்க்குயுகமுடிவு காலமோ-ஐயை

சரணங்கள்.

கர்னன்துற்சாதனன் சகுனிதிரியோதனன் சூது
கருதியவர்க்கொடி முடிந்தகபடவஞ்ச மீது
சின்னஞ்சிறுபாண்டவர்க்கு இன்னங்கருத்தெரி யாது
திருவுளமேதுணையல்லால் திக்கொருவரினி யேது-ஐயை

கத்துந்திருதராட்டிரனுக்குகண் ணிரண்டோ
நம்பவைத்துக்கழுத்தறுக்கஞாயமதைக் கொண்டோ
சூத்திரஞ்செய்தசகுனிஇதைக்குறித்தென்ன கண்டோ
காலைசெய்துவாழ்ந்தவர்கள் குவலயத்திலுமுண்டோ-ஐயை

தருமபுத்திரனுக்கிரகசாரமும் பொல்லாதோ
சதுராசதீவினையால் தருமமும்மில்லாதோ
அருமைபெண்ணைப்பாவிகளை யக்கிரமுங்கொல்லாதோ
அரசனன்றுகொன்றுக்கால் தெய்வமின்றுகொல்லாதோ-ஐயை

பாண்டவர்கள் தேசத்திற்கு விதுரன் போகும்போது

தூதர்கள்முன்னோடி தருமராஜனுக்குச்

சொல்லுகிற விருத்தம்.

தரணியிலுதித்தோர்க்கெல்லாந் தாயகமாயிருந்து
கருணையால்குளிக்கும்பஞ்ச கர்த்தனேநின்றுள்போற்றி

திருகெல்லாம்படைத்தவர்கள் சிற்றப்பன்விதுரராசன்
வருகிருரையாவுங்கள் மலர்ப்பதம்போற்றிபோற்றி.

வ-ம். சுவாமி பராக்கு உங்கள் சிற்றப்பனுன விதுரமகாராசன் அஸ்தினபுரத்திலிருந்து தங்களிடத்திற்கு இதோ வருகிறார்சுவாமி.

பாண்டவர்கள் விதுரனுக்குப் போற்றிவிருத்தம்.

காவியங்கடலேபோற்றி கார்முகத்தலைவாபோற்றி
கோவியல்முழுதுந்தேர்ந்த குற்றமற்றவனேபோற்றி
மேவியெங்களைரட்சிக்கும் வித்தகாபோற்றிதர்ம
தேவதையானயெங்கள் சிற்றப்பாபோற்றிபோற்றி.

விதுரன் பாண்டவர்களுக்கு வாழ்த்துவிருத்தம்.

மெய்வருநீதிதேர்ந்த மிகுவிதுரணரேவாழி
பகைவருஞ்சிலையில்வெற்றி பாண்டவவீரர்களேவாழி
பொய்வருமொழிசொல்லாத புருஷவுத்தமரேவாழி
ஐவரும்வாழியெந்த னருமைமைந்தர்களேவாழி.

துரோபதை விதுரனுக்கு போற்றி கவி.

நேமாகருணைநீதியேபோற்றி மாமா அடியார்வாழ்வேபோற்றி
பூமாதகலப்புயனேபோற்றி மாமாஉன்றன்மலர்த்தாள்போற்றி.

விதுரன் துரோபதைக்கு வாழ்த்துவிருத்தம்.

கற்பினுக்கரசேயெந்தன் கண்ணின்மணியேவாழி
மற்றொருஐவர்சிந்தை மகிழ்குலக்கொழுந்தேவாழி
பொற்புறுமாதர்க்கெல்லாம் பொருந்துபூஷணமேவாழி
சொற்பொருளுணர்ந்தநல்ல துரோபதைதாயேவாழி.

பாண்டவர்கள் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நீதியுநெறியுநல்ல நிலமையுங்கழுமன்பு
ஓதுமிதெல்லாமுள்ள வுத்தமநின்ருள்போற்றி
தீதிலாதானேயிந்த சிறியோரைப்பொருட்டாயெண்ணி
ஏதுகாரணமாய்வந்தீ ரெந்தையேயுரைசெய்வீரே.

வ-ம். கேளும் எங்கள் சிறியதகப்பனுன விதுரமகாராசனே எங்கள்பேரில் கடாட்சம் வைத்து வந்தகாரியமென்ன தேவரீர் சொல்லவேண்டுமையா.

விதுரன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

பாலரேசொல்லைக்கேளீர் பாண்டுராசனுக்குமூத்த
சீலனுன்பெரியதந்தை திருதராட்டிரமகிபன்

மேலுமுங்களையழைத்து விசையுடன்வரவேசொல்ல
வோலையுமெழுதித்தந்தா ருள்ளபடிவேறேகண்டாய்.

வ-ம். கேளும் பாண்டவர்களே உங்கள் தகப்பனுக்கு நேர் மூத்த திருதராட்டிர மகாராஜன் உங்களை அதிசீக்கிரமாயழைத்து வரச்சொல்லி ஓலையெழுதிக் கொடுத்தார் சிறிது உள்ளுக்குள் வினையும் நடந்திருக்கிறது பாண்டவர்களே.

தர்மர் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்

தகப்பனாரழைத்தனுப்ப தடையதுசொன்னோமானல்
நகைப்பரேயுலகிலுள்ளோர் நல்லதப்படியேபோவோம்
வகைசுபசோபனங்கள் மற்றதேதேனுமுண்டோ
துகைப்படவரவேசொன்ன சூட்சியையுரைசெய்வீரே.

வ-ம். என்சிற்றப்பனான விதுரமகாராசனே எங்கள் பெரிய தகப்பன் திருதராட்டிர மகாராசன் வரச்சொன்னார் அதற்குத்தடை சொனனால் உலகம்பழிக்காதா அப்படியேபோவோம் ஆகிலும் இப்போது எங்களையழைப்பித்தகாரியந் தெரியச்சொல்லவேண்டுமையா.

விதுரன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நீர்செய்யும்யாகந்தனக்குவந்திருந்து
நின்புகழ்பெருமையுங்கண்டு
நெடுமுடிதிரியோதனன்கெடுசகுனி
நெஞ்சினிற்பொறாமையுமெண்ணி
மாசிலாப்பெரியமண்டபஞ்செய்து
மகிழ்ந்ததிற்குடிபுகுந்தினத்தில்
மைந்ரேயும்மையதில்வரவழைத்து
மாயசூதாதடியேயுங்கள்
தேசமுமரசுஞ்செல்வமும்பறிக்க
திருட்டுஆலோசனைகள்செய்து
சிந்தவுன்பெரிய தகப்பனுக்கிதுகள்
செப்பினாரவருஞ்சம்மதியாய்
ஆசையாயென்னை வரவழைத்தேநீபோய்
யவரையழைத்துவாவென்ற
படைவுடனெழுதிக்கொடுத்தவுடன்பெரிய
யப்பன்கையோலையீதப்பா

தருமர் அர்ச்சுனருக்குச்சொல் விருத்தம்.

தொந்தரையெவர்செய்தாலும் சூதுகளெவர்செய்தாலும்
தந்திரமெவர்செய்தாலுந் தருமமேஜெயமென்றெண்ணி
அந்தமேமிகுந்ததம்பி யர்ச்சுனாவாடாமூத்த
எந்தையாரனுப்பும்வோலை யெடுத்திதைபடித்திடாயோ.

வ-ம். கேளடாதம்பி அருச்சுனா நமக்குப் பகையாளியாயிருக்கிறபேர்கள் எத்தனைதொந்தரவுகள்செய்தாலும் சூதுகள்செய்தாலுந் தருமமேஜெயமாகையால் அர்ச்சுனா நம்முடைய பெரிய தகப்பனார் எழுதிவரவிட்ட ஓலையையெடுத்து. வாசியடாதம்பி.

அருச்சனன் ஓலையைவாசிக்கும் விருத்தம்.

சிரஞ்சீவிபாண்டவர்க்கு ஜெயங்கள்மேன்மேலுமுண்டாம்
வரஞ்செரிதம்பிமார்கள் மண்டபமொன்றுசெய்தார்
நிரஞ்சனமாகவந்து நீங்களும்பார்க்கவேண்டும்
தரஞ்செரிவிதுரன்பின்னே தடையின்றிவருகுவீரே

தருமர்சொல் விருத்தம்.

நன்மையும்புகழும்நல்ல ஞானமும்வனமும்வாழும்
வன்மையுமழகுநீதி மார்க்கமுங்கொலுவும்சீரும்
மென்மையுமேலுமோங்கும் வெற்றியுமெய்யுஞ்சார்ந்த
தொன்மையுமுடையோரய்யோ சூதாடநினைப்பதுண்டோ.

வ-ம். நலமும் கீர்த்தியும் தயாளமும் ஞானமும் செல்வமும்வலுமையும் அழகும் நீதியும் குணமும் சிரப்பும் பராக்கிரமும் வெற்றியும் சத்தியமும் உள்ளவர்கள் சொக்கட்டான் முதலான சூதுகளாடநினைப்பார்களோ உதாரணம் அரி அரி வாசுதேவா.

வீமன்சொல் விருத்தம்.

வசையுள்ளோரதமர்துஷ்டர் வஞ்சகமானமில்லா
சுசிகாமில்லாயீனர் சூதாடநினைப்பாரல்லால்
இசையுள்ளோர்சூதமாட யிசைவரோயிதனிலுந்தான்
சுசிதரும்கள்ளுங்கொண்டு கள்ளையுங்குடிக்கலாமோ.

வ-ம். பழிக்கஞ்சாதவரும் துஷ்டரும் வஞ்சனைசெய்வோரும்மானமில்லாதவரும் சத்தியமில்லாதவரும் சொக்கட்டான்முதலான சூதுகளாட நினைப்பார்களேயல்லாமல் நல்லவர்கள் ஒருக்காலும்நினைப்பார்களோ இதைவிட கள்ளை சுட்டுக்கொண்டுகள்ளைக்குடிக்கிறது மெத்த நல்லது.

தருமர்சொல் விருத்தம்.

பஞ்சபாதகத்திலிந்த பகடையுமொன்றேயென்று
மிஞ்சியவேதசாஸ்திர விற்பனாவிலககிட்டால்
சஞ்சலசூதுவித்தை தனக்கெதிரிருந்தேயாட
நெஞ்சினிலென்னதானே நினைப்பதுசகுனிமாமன்.

வ-ம். அரி அரிநாராயணா சொக்கட்டான் முதலான சூதுகள் பஞ்சமாபாதகத்திலே இதுவுமொன்றென்று பெரியவர்கள் தள்ளிவிட்ட இந்த சூதுவித்தையை ஆடவேணுமென்று நினைத்தாய் தனக்கெதிராக இருந்துதன்னுடன் ஆடுகிறதற்கு என்னத்தானே நினைக்கவேண்டும் நம்முடைய சகுனிமாமன்.

அருச்சுனன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பொல்லாததுஷ்டரிந்த புத்தியைகவனத்திற்கொண்டு
மல்லாடிகடுஞ்சூதாட வரச்சொல்லிஎழுதினாலும்
வில்லாலுமறிவினாலு மிகுந்தசிற்றப்பாயிந்த
கல்லாதசிறியோர்க்குந்தன் கருத்தென்னவுரைசெய்வீரே.

வ-ம். நல்லது அந்த துஷ்ர்தான் இப்படிப்பட்ட துற்புத்தியை நினைத்துவரச்சொன்னாலும் உம்முடைய திருவுளத்துக்குச் சரியாயிருக்கிறதா சொல்லுமையா எங்கள் தகப்பனானவிதுர மகாராசனே.

விதுரன் தர்மருக்குச் சொல் விருத்தம்.

வாதாடுந்துரியனுக்குஞ் சகுனிக்குங்கர்னனுக்குஞ்
சூதாடலாகாதென்று சொன்னதுமோடியுண்டு
காதாறச்சொன்னதெல்லாங் கருத்தினில்நினைந்திடாமல்
ஏதோவுன்பிதாவைக்கண்டு வென்னையுமனுப்பினாரே.

வ-ம். கேளுங்கள் மக்களே திரியோதனனுக்குஞ் சகுனிக்கும் கர்னனுக்கும் சூதாடுகிறதொழில் நீங்கள் நினைக்கவேண்டாமென்று அனந்தம் நீதிகளைச்சொன்னாலும் கேளாமல் தங்களுக்குள்ளே உன் பெரியதகப்பனை திருதராட்டிர மகாராசனுக்குச்சொல்லி அவரைக்கொண்டு எனக்குத்தெரியப்படுத்தி உங்களை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படியாய்ச் சொன்னார்கள் அப்படியிருக்கிறது அவ்விடத்தில் ஆலோசனை மக்களே.

வீமன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

வாவியில்வசியைநட்டு மடிந்திடச்செய்தான்பின்பு
நீவியமாளிகையில் நெருப்பிட்டுக்கொல்லப்பார்த்தான்
மேவியசூதாலிப்போ வென்றிடநினைத்தானந்தப்
பாவியர்முகத்தைத்தானும் பார்த்திடலாமோஅண்ணே.

வ-ம். ஆதியிலே ஜலத்திலேவசியை நட்டுக்கொல்லப்பார்த்தான் மேலும் அதற்குமாளிகையில் நம்மைவைத்து நெருப்பிட்டுக்கொல்லப் பார்த்தான் அதுவும்போதாமல் இப்போது சூதாடிநம்மை பணிதியா

க்க நினைத்திருக்கின்றான் அப்படிப்பட்ட மகாபாவியான துரியோதனன் அழைத்தால் நாம்போகலாமா அண்ணாவே.

அர்ச்சுனன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

வழிமறைநூற்கற்றோரு மருவுதண்ணீருமூன்று
பிழைபொறுத்திடுவதல்லால் பின்னையும்பொறுப்பதுண்டோ
முழுதிலும்மோசம்போற முறைமைகொண்டழைத்தாலிந்த
வொழுவிலாப்பகைவர்தங்க ளுறவினிவேண்டாமண்ணே.

வ-ம். கேளும் அண்ணாவே தருமசாஸ்திரமறிந்தபேரும் தண்ணீரும் மூன்றுபிழை பொறுப்பதல்லால் பின்னையும்பொறுத்திடாது நாம் நாள்தோறும் அவர்கள் செய்யப்பட்ட மோசத்துக்கெல்லாம் உட்படுகிறபடியினாலே இப்போதும் அழைக்கிறார்கள் அவர்களுறவும் நமக்குவேண்டாம் நாமும் அங்கே போகலாகாது அண்ணாவே.

நகுலன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

விதித்தொருபாவஞ்செய்தால் மேலதையனுபவிப்பார்
பதைத்திடாதிருந்தேயின்னம் பார்த்திடுவோமென்றாலும்
உதைத்தகாற்புழுக்குமுன்னே வுளப்புமேபெருகொணாது
மதித்தவர்நட்பும்வேண்டாம் வருந்துயர்நமக்குவேண்டாம்.

வ-ம். அண்ணாவே அவரவர்கள்செய்தபொல்லாங்கு பின்னாலனுபவிப்பார்களென்றாலும் உதைத்தகால்புழுக்கிறதற்கு நாட்செல்லுமதனிலும் உவப்புபொறுத்துமுடியாது அதுபோலவர்களிடத்திற்கு போனால் ஏதாகிலும் ஒருபொல்லாங்கு வரவேண்டியதில்லை அண்ணாவே.

சகாதேவன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

பூனைவாயெலியும்வேங்கை புலியின்வாய்மானுங்காட்டில்
ஆனைவாய்த்தழையும்பொல்லா வரவின்வாய்த்தேரைபோல
மானமும்வலியும்கெட்டு வையகமிருந்தபொல்லா
ஈனமும்வருநாமங்கே ஏகவொண்ணாதுசொன்னேன்.

வ-ம். பூனைவாயில் எலியைப்போலப் பதைத்தாலும் புலியின் வாய்மான்போல அலைச்சலும் ஆனைவாய்த் தழைபோல குழைகளும் பாம்பின் வாய்த்தேரைபோலமடிதலும் அனுபவிக்கவேண்டியதாயாகும் ஆகையினாலே நாமங்கேபோகக்கூடாது அண்ணே.

தருமர் தம்பிமார்க்குச்சொல் விருத்தம்.

எரிபடவண்டகோள மிடிந்தாலுமாழிபொங்கி
பிரளயம்வந்திட்டாலும் பிதாவாக்கியந்தள்ளலாமோ
வருவதுவருமெப்போதும் வராததுவாராதென்றுந்
திருகொன்றுஞ்சொல்லவேண்டாம் சென்றுநாம்வருதுவோமே.

வ-ம். இந்தபிர்மாண்ட கடாகமிடிந்து விழுந்தாலுஞ்சத்தசமுத்திரம்பொங்கி ஜலப்பிரளயமானாலும் பிதாவாக்கியத்தைதள்ளலாமோ

நாம்போகாமலிருந்தாலும் வருகிறதுவரும் வராது நாம் எப்படியும் போய்வருவோம தம்பிமார்களே.

தருமர் சேர்வைக்காரருக்குச்சொல் விருத்தம்.

பொற்புலிசேர்வைக்காரா புகழஸ்தினபுரிக்கு
பரிவுள்ளவிதுரன்பின்னே பயணமாய்போகவேணும்
தரணியிலரசரோடுஞ் சதுரங்கசேனையெல்லாம்
விருதுபேரிகைமுழங்கி விரைவுடன்வரச்செய்வாயே.

வ-ம். ஆரடாபொற்புலி சேர்வைக்காரா விதுரராசனுடன் அஸ்தினபுரிக்குபோகவேணும் பிரயாணபேரிகை முழங்கிச்சகல ராசாக்களும ரதகஜதுரகபதாதிகளும் வரும்படியாய் செய்யடா சேர்வைக்காரா.

சேர்வைக்காரன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

துதிபெறுகுருகுலத்து துரைகள்ரத்தினமேயுந்தன்
பதுமபொற்பாதம்போற்றி பராக்குஎச்சரிக்கைசுவாமி
மதிபெறுநமதுதேச மன்னருமற்றுமுள்ள
சதுரங்கசேனைவந்து சபையோடுசேர்ந்தாரையா.

வ-ம். கேளும்ராஜாதிராஜ பரமேஸ்வராபராக்கு சகலதேசத்தராசர்களும் வந்தார்கள் சதுரங்கசேனைகளுந் தயாராயிருக்கிறார்கள் சுவாமி.

தர்மர் அஸ்தினபுரிக்குவருகிற தரு இ-ம் கலியாணி.

திரிபுடைதாளம் பல்லவி.

இராஜராஜமகிபதிதரணியில் மதிகுலதருமராசன்வந்தானே.

சரணம்.

மாசில்லாரத்னமனுநெறிமுறையதிகுண சேகரன்
தேசுலாவியகுணரசமிலகு சுதாகரன்
வீசும்புகழ்பாண்டுபுத்திரன்மித்திர னெவர்களும்.
பேசரியமறைமந்திரன்சுபசிவகரன் பரிமள
வாசமிகுசிங்காரன்உருவில்மாரன் அங்குலசூதபிரபல தீரன்
வரும்பிரமாண்டதிண்டிறல்மனு நெறி
தருமதண்டமண்டலாதிபதி மகாராஜர்
மருமலரின்வளர்திருமருவுநெடுமாலை நமஸ்கரித்து
வழிதிரெனப்பிரபக்கத்தென்ன ஒளியா முடியைதரித்து
பொருதிலுருப்புயதெனினையுனுபுஜகீர்த்தியைபொறுத்து நல்ல
புதியநவமணிவடமிரமடவினில்வினிதமொடு திருத்தி
மருவளர்கதிர்திரைகொடுகிடென்று தாழ
மருமகமதிகளருணமையுளிருமருங்கு சூழ
அரிவையர்களெல்லாம்வெண்சாமரை போட
வைரிகள்பலபேர்பண்பாயிசை பாட
அற்புதம்துதித்ததம்பியற்கருக்கவந்தணர்துதிக்க சிம்பிரமந்துதிக்க
அந்தரக்கந்துந்துமிகவுரிகள்கொம்புகள்கிரை பம்பைகள்கவுரிகள்

வண்டிகள்செய்யக் கண்டுகள் கிடுகுகள்
மங்களமிகு சங்குகள்கவுரிகள்
ஆரவாரபேரிகை விருத்தங்கிய
தாரைவீரைபூரிகை தவண்டை
மல்லரிபல தில்லரிகருவுகள்
அலைகடலிடையெழு திருமொழியென
அடரமழைமுழுகு லதிகரிகலியென
அகமுழங்க விருதுகள்பலர்சொல்ல
மிகமகிழ்ந்து சுபகரகுருகுல-ராஜ

பாண்டவர்கள் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சந்திரகுலத்தில்வந்ததயாபராபோற்றிபோற்றி
மைந்தர்மேல்கனிவுகூர்ந்தமன்னவாபோற்றிபோற்றி
விந்தைசேர்வேந்தர்க்கெல்லாமேருவேபோற்றிபோற்றி
தந்தைசேர்யுந்தன்செம்பொற்றாளிணைபோற்றிபோற்றி.

திருதராட்டிரன்பாண்டவர்க்கு வாழ்த்துகவி.

பூவிலேவரும் பூரணயுசாய்
கோவியாக்கையிங் குறைவிலாவைரம்
ஆவியானவென் னருமைமைந்தரே
மேவியேநீங்கள் மென்மேலும்வாழ்கவே.

துரோபதை திருதராட்டிரனுக்குப்போற்றி கவி.

பூமாதென்னப் பொருமைபடைத்த
நேமமாயிருந்தநிலம் புகழ்வெற்றி
தாமமாயார்க்குந் தலைவர்வேந்தன்
மாமாஉந்தன் மலர்த்தாள்போற்றி.

திருதராட்டிரன் துரோபதைக்கு வாழ்த்துகவி.

அருமையுமறிவுமன்பும் ஒருமையுமிகவுமுள்ள
மருமக்கள்நிகரதான மருமகளேநீவாழி.

திருதராட்டிரன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வழுவிலாயரசுநல்ல வலுமையும்வாழ்வுஞ்சீரும்
அழகுடன்பெற்றிருக்க வலங்காரசம்பிரமத்தை
தழுவுமென்தம்பியுங்கள் தந்தையாம்பாண்டுராசன்
பழுதறப்பார்ப்பதற்கு பாக்கியஞ்செய்திலானே.

வ-ம். கேளுங்கள்மக்களே உங்கள் துரைத்தனத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் செல்வத்தையும் அழகையும் உங்கள்பிதாவான என் தம்பிபாண்டுமகாராசன் கண்களிக்கப்பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறதற்கில்லாமல்போச்சதே அதுதான் எனக்கொருகுறை பின்னொரு குறையுமில்லை மக்களே.

தருமர் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தூயநீர்சூழிழிவானில் தோன்றியமின்னல்போலும்
மாயுவிவருதலென்றான் வருந்துவதினியேனையா
தாயுமாந்தந்தையாக தருமமாநீயிருக்க
சேயராமெங்களுக்குச் சிந்தையிற்குறைவேறுண்டோ.

வ-ம். கேளும் எங்கள் பெரியதகப்பனுரான திருதராட்டிர மகாராசனே எங்கள்வைபோகத்தை தகப்பனுகிய பாண்டுமகாராசன் பார்க்கின்றதற்கில்லாமல் போச்சுதென்று சொல்லவேண்டியதேன் சகலத்துக்கும்நீரே தாயுந்தந்தையாகவிருக்க எங்களுக்கு வேறொரு தாழ்வுண்டோ பிதாவே.

மனமகிழத்தம்பியர்கள் மண்டபமொன்றுசெய்தார்
கனமாகநீங்கள்வந்து காணவேவேண்டுமென்று
நினைவுகொண்டழைத்தேனப்பா நீங்களும்வந்துவிட்டீர்
இனிதுடனவருநீரும் இஷ்டமாயிருங்களப்பா.

வ-ம். கேளுங்கள் என்னுசைமக்களான பாண்டவர்களே உங்களை காண்கிறதற்கு எனக்கு கண்ணில்லாமற் போனாலும் உங்கள் வசனத்தையாகிலும் இந்தக்காதிலே கேட்கிறதற்கு எனக்கு ஆசையாயிருக்கிறது அதுவல்லாமல் உங்கள் தம்பிமார்கள் ஒரு மண்டபஞ்செய்தார்கள் அதைநீங்கள் பார்க்கவேணுமென்கிற ஆசையாயழைப்பித்தேன் கண்டு கலந்துபேசி அருமையாயிருங்களப்பா மைந்தர்களே.

திருதராட்டிரன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் கவி.

வளஞ்செழுமுங்கள் வரவுகண்டுநான்
உளங்களிகூர்ந்தன னொருமைமைந்தரே
விளங்கியதாயையும் வீஷ்மர்தம்மையுங்
களங்கமில்லாமல்போய் கண்டுகொள்வீரே.

வ-ம். என்பிள்ளைகளைப் பார்க்கிலும் இஷ்டமான பிள்ளைகள் இங்கே இருக்கிறீர்களே அதுவேபோதும் வீட்டுக்குப்போய் உங்கள் தாயார் காந்தாரியை முன்னே கண்டுகொள்ளுங்கள் பீஷ்மர் துரோணர் முதலானபேரையுங் கண்டுகொள்ளுங்கள் என்னுசைமக்களே.

பாண்டவர் வசனம்.

அப்படியே கண்டுகொள்ளுகிறோம் பிதாவே.

பாண்டவர்கள் காந்தாரிக்குப் போற்றிகவி.

வயமிகுவாசல் வாழ்வேபோற்றி
ஜெயமிகுகமலத் திருவேபோற்றி
வியமிகுமுலக விளக்கேபோற்றி
தயமிகுபெரிய தாயேபோற்றி.

காந்தாரி பாண்டவர்களுக்குச்சொல் கவி.

பன்றியானதுதான்சும்மா பலகுட்டிப்போட்டாப்போலே
ஒன்றுடநூறுபிள்ளை கணக்குக்குப்பெற்றேனப்பா.

வ-ம். பன்றியானது பலகுட்டிப் போட்டாப்போலே கணக்குக்கு நூறுபிள்ளை பெற்றேன் ஒன்றுக்காகிலும் புத்தியுண்டா திறமையுண்டா சௌரியமுண்டா தாஷ்டிகமுண்டா உங்களைப்போல் கீர்த்திபெற்றதுண்டா ஆருடப்பா கெட்டேனே ஏதாகிலுமுண்டா அது என்னுடைய வயறுசெய்த கொடுமை எப்படியாகிலும் நன்றாயிருங்களப்பா.

துரோபதை காந்தாரிக்குச்சொல் விருத்தம்'
இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

திறமுடன் திறமுமிக்க செல்வமுஞ்சிறப்புஞ்சீறும்.
பொருவிலாவளமுநல்ல புத்திரபாக்கியமும்பெற்று
ஒருவருமிணையில்லாத வுத்தமியென்றசொல்லும்
மருவியபெரியமாமி மலர்ப்பதம்போற்றிபோற்றி.

காந்தாரி துரோபதைக்குச்சொல் விருத்தம்.

எருமைகள்கூட்டம்போ லெனக்குவாய்த்திடு
மருமகப்பெண்களென் மக்கட்சேர்வையோ
ஒருமையாயுன்னைப்போ லொருபெண்காண்கிலேன்
எரியுதுயென்செய்வே னெழுந்திராய்பெண்ணே

வ-ம். எருமைக்கூட்டம்போலே இத்தனைபேர் மருமகனிருந்தும் என்னத்துக்கு ஆச்சுது ஒருகாரிக்காவது ஒருசித்து வித்தைகள் தெரியுமா உன்னைப்போலே மருமகள் ஒருத்தியில்லாமற் போனாளேயென்று என்வயிறெரியுது என்னசெய்வேன் எழுந்திருமம்மா எழுந்திரு

தருமர் துரோபதைக்குச்சொல் விருத்தம்.

மங்கைதுரோபதையேயுந்தன் மாமியாரிடத்திற்றானே
சங்கையில்லாமல்நீதான் சதிருடனிருந்தையானால்
துங்கமாம்பீஷ்மர்கிருபர் துரோணரைமற்றுமுள்ளோரை
பொங்கமாய்ப்பணிந்துபோற்றி பொருந்தவேவருகுவோமே.

வ-ம். கேளும் பெண்ணே துரோபதைநாங்கள் பீஷ்மர் துரோணர் கிருபாசாரியர்களைக்கண்டு வருகிறோம் அதுவரையிலும் உங்கள் மாமியாரிடத்தி லிருப்பாய்பெண்ணே.

துரோபதைசொல் வசனம்.
அப்படியேயிருக்கிறேன் சுவாமி.

திரியோதனன் சேர்வைக்காரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

திண்டிறல்சேர்வைக்காரர் சீக்கிரமாகவோடி
மண்டபந்தன்னைப்பார்க்க வாச்சொன்னேனென்றுசொல்லி
எண்டிசைபுகழ்கின்ற எழில்பஞ்சபாண்டவரை
கொண்டுநற்கொலுவுக்கிப்போ கொப்பெனவழைத்துவாடா.

வ-ம். ஆரடா சேர்வைக்காரா இந்திரப்பிரஸ்தத்திலேயிருந்து பாண்டவர்கள் ஐந்துபேரையும் இந்தமண்டபத்தைப் பார்க்க நானழைத்தேனென்று அதிசீக்கிரமாயழைத்துவாடா.

சேர்வைக்காரன்சொல் வசனம்.

அப்படியே யழைத்துவருகிறேன சுவாமி.

சேர்வைக்காரன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

மன்னவர்மன்னுபோற்றி மநுமுறைதெரிந்தாய்போற்றி
தன்னிகரில்லாபோற்றி தருமபூபாலாபோற்றி
பொன்னின்மண்டபத்தைப்பார்க்கப் பொருந்தியயுங்களையிப்போ
நன்னயராஜராஜர் நலமுடன்வரச்சொன்னரே.

வ-ம். இராஜாதி இராஜபரமேஸ்வரா இராஜமார்த்தாண்ட இராஜகெம்பீரா சத்தியபிரபுடா சத்தியபரிபாலகாதர்மபுத்திரமகாராசனே சுவாமிபராக்கு துரியோதனமகாராசன் உங்களையழைத்துவரச்சொன்னர் சுவாமி.

தர்மர்சொல் வசனம்.

அப்படியே வருகிறோம்பிள்ளாய்.

தர்மர் துரியோதனனைத் தழுவிக்கொள்ளும்- விருத்தம்.

திருவருளுலகமூன்றுந் திறமுடன்துதித்துப்போற்றும்
தருமபுத்திரனேயெந்தன் தமையனேசரணம் பாரும்
பெருமையும்புகழும்வாழ்வும் பெருந்திரியோதனனுந்தன்
அருமைசேர்தம்பிமார்க ளனைவரும்நீயும்வாழி.

துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வழுவுறவுங்களுக்கு மயனென்னுந்தெய்வதச்சன்
தழுவுறசெய்ததந்த சபையிலுமதிகமாக
செழுநவரத்தினத்தாற் சிறக்கநான்செய்துவைத்த
அழகியமண்டபத்தி னலங்காரம்பாராயண்ணே.

வ-ம். கேளும் அண்ணு தருமபுத்திரரே முன்னாலெ உங்களுக்கு மயனென்னுந் தச்சன்செய்துகொடுத்த சபையைப்பார்க்கிலும் அதிக உன்னிதமாகச் செய்துவைத்தேன் இந்தமண்டபத்தினுடைய அலங்காரத்தைப் பாராயண்ணே.

தருமர் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சுந்தரமிகுந்ததம்பி துரியோதனநீகேளாய்
அந்தமாமண்டபங்க ளனேகம்நான்பார்த்ததுண்டு
விந்தையிதென்னசொல்வேன் விளங்குமூவுலகந்தன்னில்
இந்தமண்டபத்தைப்போல யெங்குந்தான்கண்டிலேனே.

வ-ம். தம்பிதிரியோதனா நான் அனேகமண்டபங்கள்பார்த்திருக்கிறேன் ஆனலிந்த சொர்க்கமத்தியபாதாள திரிலோகத்திலேயும்இப்படிப்பட்ட உன்னிதமான மண்டபத்தை நான் எங்குங்கண்டதில்லை வெகுலட்சணமா யிருக்கின்றது.

சகுனி திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நூதனமாகச்சென்று நுட்பமாயலங்கரித்து
சோதிசேர்மண்டபத்தில் துரைமக்கள்வந்துகூடி
போதவேமகிழ்ச்சியாகப் பொழுதுபோம்படியாயிங்கே
ஏதொருகாலட்சேப மில்லாமலிருக்கலாமோ.

வ-ம். கேளும் என்னுடைசமருமகனுன துரியோதனாஇந்த அலங்காரமண்டபத்திலே எங்களைப்போலொத்த துரைமக்களெல்லாம்வந்து சும்மாயிருக்கிறது நன்றாயிருக்கவில்லை பொழுதுபோகும்படியாய் ஏதாகிலும் ஒருகாலட்சேபம் பண்ணவேணுங்காணும் துரியோதன மகாராசனே.

துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்தான்மெய்தா னண்ணாகேளொருவிண்ணப்பம்
நாமெல்லாம்போசனத்துக் கெழுந்துபோந்தனிலுமிங்கே
மாமனுநீயுமாக மகிழ்ச்சியாயெழுந்திருந்து
தோமரவேயோராட்டஞ் செக்கட்டாணுடுவீரே.

வ-ம். ஆ ஆ மெய்தான் மெய்தான் மெய்தான் மாமா சபாசுநன்றாய்ச்சொன்னீர் அண்ணா தருமபுத்திர மகாராசனே நாமெல்லோரும் போசனத்திற்குப் போகுமுன்பாகமாமாவும்நீயும் ஒருஆட்டஞ்சொக்கட்டான் போடுங்களண்ணே.

தர்மர் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வேதனுவிருக்கஞானம் விளங்குநூலிருக்கநல்ல
நீதிசாஸ்திரமிருக்க நிபுணர்கள்பலரிருக்க
நூதனமாகச்செய்த நவலூறுமண்டபத்தில்
சூதிதுமடையர்செய்யுந் தொழிலையோசெய்யவேண்டும்.

வ-ம். கேளுந்தம்பி துரியோதனா வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள்மனு விக்கியானங்களா இதுமுதலான தருமசாஸ்திரங்களிருக்க இந்த அலங்காரமண்டபத்தில் முதல்முதல் புத்தியில்லாதவர்கள் ஆடப்பட்ட சொக்கட்டாணு ஆடவேண்டும் வேறேயொரு தொழிலில்லையா தம்பி துரியோதனு.

பீஷ்மர் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சண்டையும்பகையும்பாருஞ் சாற்றியபிழையும்பொய்யும்
கண்டிதமொழியும்பொல்லாக் கலகர்கள்கூடியிருப்பார்
கொண்டுகள்சூதுவித்தை கொற்றவர்க்காகாதிந்த
மண்டலந்தனிலின்ன மற்றொன்றைச்செய்யலாமே.

வ-ம். சண்டைக்கும் பகைக்கும் சத்தியத்திற்கும் பொய்க்கும் வேறெதுக்கும் ஏதுவாயிருக்கப்பட்ட இந்தசொக்கட்டான இங்கே ஆடவேணும் இதுராசசபைக்கு யோக்கியமல்லவேறேயொரு காலக்ஷேபஞ்செய்யலாந் துரியோதனமகாராசனே.

அர்ச்சுனன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மனதினிலொன்றைவைத்து வாக்கினிலொன்றைப்பேசி
துணிவருந்துரோகஞ்செய்வோர் சூதாடநினைப்பதல்லாற்
கனவிலுஞ்சூதமாடக் கருத்தினினினைந்திட்டாரே.

வ-ம். கேளுந்திரியோதன மனதிலொன்றை நினைத்து வாக்கில் ஒன்றைச்சொல்லி ஒருவருடைய பொருளை ஒருவரபகரிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கப்பட்டதுரோகிகள் அந்தசொக்கட்டானாடுவார்களேயல்லாமல் தன் தாய் அண்ணன் தம்பிகளென்று ஒருமையாயிருக்கப்பட்டவர்கள் ஒருக்காலுமிச்சூதாடலை நினைக்கவேமாட்டார் துரியோதன.

தருமர் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மனத்தினில்வஞ்சம்நினைந்த மாமனையெதிரியாக்கி
சினத்தசூதாலேயெங்கள் செல்வத்தைப்பறிக்கலுற்றாய்
நினைத்ததுயெதுகேட்டாலும் நிமிஷத்திற்றருவேனிந்த
அனர்த்தமாஞ்சொக்கட்டானை யாடுவதொழிந்திடாயே.

வ-ம். கேளுந்துரியோதன சகுனிமாமா எனக்கு எதிரியாக்கி கபடசூதாடி எங்கள்செல்வத்தைப் பறித்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை நீஎதைக் குறித்துக்கேட்டாலுந் தடையில்லாமல் நான்தருகிறேன் இந்தச் சூதாடுகிறதைநிறுத்தவேணுந்தம்பி துரியோதன

சகுனி தர்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சுந்தரமாயோராட்டஞ்செய்து சொக்கட்டானடைச்சொன்னால்
சிந்தையும்நடுநடுங்கி திகிற்பட்டநீதானமேல்
புந்தியில்நினைந்துகேட்ட பொருளெல்லாந்தருவேனென்றாய்
பந்தயமாய்நீகொடுக்கும் பவுஷிதாதெரிந்துபோச்சே.

வ-ம். கேளுந்தர்மராசனே ஓராட்டஞ்சொக்கட்டானடுவோமென்றுசொன்ன மாத்திரத்திலேபயந்து நடுநடுங்கித் திகில்பிடித்து கழகழ வழவழ பசபசவென்று முழிக்கிறீர்நீர்தான திரியோதன மகாராசன் கேட்டதெல்லாங் கொடுக்கப்போகிறாய் நீகொடுக்கப்போகிற பவுசு இதிலேதெரிந்துபோச்சுதே போ ஆஆ தர்மபுத்திரரே.

கர்ணன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

கதித்தசூதாடிவெல்லக் கையிலாகாதநீதான்
எதிர்த்தபோர்க்களத்தில்நின்று யாரைநீவெல்லப்போறீர்
விதித்ததம்பியரும்நீரும் விலவிலத்துளறிக்கொண்டு
பிதற்றுநீர்விட்டுவிட்டோம் பிராணனைக்காத்துக்கொள்வீர்.

வ-ம். கேளுந்தருமராஜனே சொக்கட்டாடி வெல்லப்போருய் அதுவெளிச்சந்தான் இவ்வளவுக்கே உன்தம்பிமாரும் நீயும்விலவில த்து கலகலத்து கிடுகிடென்று நடுநடுங்கி முன்பின்தோன்ருமல் பின த்துகிறீர்கள் நல்லது உங்களைவிட்டுவிட்டோம் நீங்கள் அடங்கலும் உங்கள் பிராணனைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள் போங்கள்போங் ள் வேலைமெனக்கிட்ட தாசிரிகளா.

அர்ச்சுனன் கர்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வஞ்சனைவினைத்தழைத்து மாயசூதாடச்சொல்லி
கொஞ்சமென்றிகழ்ச்சிசெய்து குதிக்கிருயடாகர்ணு
நஞ்சினையிகழ்ச்சிசொன்ன நாக்கையுமறுத்துஉந்தன்
நெஞ்சினைப்பிளந்துவெட்டி நிணக்குடலெடுப்பேன்பாருய்.

வ-ம். கேளடா அடாகர்ணு கபடமார்க்கமாக எங்களை அழைப் பித்துவந்து சூதாடச்சொல்லி இகழ்ந்துபேசுகிறஉன்னுக்கையறுத்து நெஞ்சைப்பிளந்து நிணக்குடலெடுக்கின்றேன் இதோ அஸ்திரம்வரு கின்றது இதைப்பிடித்துக்கொள்ளடா கர்ணு.

தர்மர் அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

அடுத்தடுத்தென்சொன்னுலும் அடாதம்பிஅர்ச்சுனுகேள்
பொறுத்தவர்பூமியாள்வார் பொறுபொறுபதறவேண்டாம்
தடுத்துநாம்சொல்வதென்ன தருமமேஜெயமென்றெண்ணி
பொறுத்திடுமாமனேடே போராட்டமாடுவோமே.

வ-ம். கேளடாதம்பி அருச்சுனு பொறுத்தவர் பூமியாள்வார் பொங்கினவர் காடாள்வார் என்றவார்த்தையை நீகேட்டதில்லையா அவர்தான் அதர்மம்பண்ணிலுைம் இகழ்ந்துபேசினுலும் உனக்குக் கோபம்வரலாமா பொறு பதருதகாரியஞ்சிதருது நல்லது தருமமே ஜெயம் ஒருஆட்டந்தான்போடுவோம் திருவுளமிருக்குது.

துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

இதுசரிநன்ருய்சொன்னீ ரின்றுனைமெச்சிக்கொண்டேன்
சதிசெய்வேனென்றுசொல்லி சற்றுநீயஞ்சவேண்டாம்
விதியில்நீதோற்றதெல்லாம் நீதானேகொடுக்கவேண்டும்
பதியிலென்மாமன்தோற்ற பந்தயம்நானேதாரேன்.

வ-ம். இதுவேசரி சபாசு இப்படியல்லவோ துணியவேணும் அண்ணுதர்மபுத்திரரே இப்போது உன்னைமெச்சிக் கொண்டேன் முன்னேதானே, சம்மதிக்கலாகாதா நாம் பாலுந்தேனும்போல இ ருக்கிற அண்ணன்தம்பிகளுக்குள்ளே ஏதாகிலு மொருவஞ்சனை நடக்குமா நடக்காது ஆனல் நீர்தோற்றதேயுண்டானல் நீரேகொ

டுக்கவேண்டும் என்மாமன் தோற்றபொருளை நானே கொடுக்கிறேன் போடுங்கள்பார்ப்போம்.

விருத்தம்.

எந்தனுக்கெதிரியாக யிருந்தங்தவெடுசூதாட
தொந்தமாய்வாயுங்கையுந் துடிக்கின்றசகுனிமாமா
விந்தையாய்நூறுகோடி விலைபெற்றமுற்றுமாலை
பந்தயமாய்க்குறித்து பண்புடன்வைத்தேன்பாராய்.

வ-ம்: என்னுடனே கூட சொக்கட்டாணுடுகிறதற்கு வாயுங்கையுந்துடிக்கின்ற சகுனிமாமா இதோ நூறுகோடி பொன்பெற்றமுத்துமாலையை இதோ பந்தயமாகக்கட்டிவைத்தேன்பாராய்.

துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சாந்தமாங்குணத்தின்மிக்க தர்மபுத்திரரேகேளாய்
வேந்தனென்மாமன்வைக்க வேண்டும்பந்தயத்துக்காக
போந்திடும்நூறுகோடி பொன்பெற்றவலையமித்தைப்
பாந்தமாயெவரும்பார்க்க பந்தியம்வைத்தேன்பாராய்.

வ-ம். கேளாய்அண்ணே தருமபுத்திரரே என்சகுனிமாமன் வைக்கவேண்டிய பந்தயத்துக்காக இதோ நூறுகோடி பொன்பெற்ற வாகுவலயத்தை எதிர்பந்தயமாகவைத்தேன் இதோபார்த்தீரா.

முதலாவது ஆட்டம்.

தர்மர்சொல்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண அரிகிருபை யாளா-யுந்தன்
செயலல்லவோ இது தீனதயாளா-ஸ்ரீகிரு

வ-ம். ஒய் தருமராசாவே மூணத்தொண்ணு முதல்விழுந்த படியினாலே உம்மிட ஆட்டந்தோற்றுப்போகும் முன்போடுகிறேன் பாரும்.

சகுனிசொல்-தரு.

ஒடிவாடாகுட்டிச் சாத்தான்-எந்தன்
உருட்டுக்கும்பிரட்டுக்கும் உதவிசெய்காத்தான் (ஒடி)

வ-ம். பன்னிரண்டு பத்துகாய்வைத்தபிறகு.

தருமர்சொல்தரு-சத்தியமேதுணை தருமமேஜெயமென்றும்
சத்தியமேதுணையென்றுந் தாமமேஜெயமென்றும்
உற்றுநினைத்தபேர்க்குவுண்டோவுண்டோ லயம்-சத்தி

வ-ம். நாலத்தோரஞ்சு.

சகுனிசொல்-தரு.

தந்திரமேதுணையென்றுஞ்சமர்த்தே ஜெயமென்றும்
இந்திரசாலம்கற்றஎனக்கென்னமோ லயம்-தந்தி

இதுவும்-சகுனிசொல்-தரு.

அக்கிரமந்துணையென்றும் அவர்க்கேஜெயமென்றும்
தக்கவித்தைகள்கற்றசகுனிக்கென்ன பயம்-அக்கி

வ-ம். இருபகடை பன்னிரண்டு எட்டு இரிக்காலொன்பது.

தருமர்சொல்-தரு.

பதருமலேயாடுங்காணும் மாமா
பதருமலேயாடுங்காணும்
பதருமற்பாச்சிகைபக்குவமாய் போடு
பந்தயம்விழுந்ததைப்பார்த்தாட வேணும்-பதரா

வ-ம். நாலுமூணேழு.

சகுனிசொல்-தரு.

சுருக்காகத்தாணடவேணும் தம்பி
சுருக்காகத்தாணடவேணும்
சுருக்காகபாச்சிகைவெறுக்காமலே போட்டு
சுருக்காகவேயாடுகுறுக்காகப் பேசாதே-சுருக்

வ-ம். இரண்டெட்டு இரண்டுதுகைபத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

விழுபன்னிரண்டொருபத்து ஆ-ஆ
விழுபன்னிரண்டொருபத்து
விழுபன்னிரெண்டொருபத்து விழுந்தாக்கால்
முழுதுக்குங்குமக்காயால் முன்னேகட்டலாஞ்சோடு-விழு

வ-ம். மூணத்தொண்ணு.

சகுனிசொல்-தரு.

நான்கட்டுவேன்முன்னேசோடு தம்பி
நான்கட்டுவேன்முன்னேசோடு
நான்கட்டுவேன்முன்னேசோடு
நான்கட்டகருங்குங்குமக்காயைரெண்டையுங் குத்தி-நான்

வ-ம். இரிக்கால் பன்னிரண்டு ஒன்பது.

தருமர்சொல்-தரு.

பத்தும்பகடையுமவேணும் இப்போ
பத்தும்பகடையும்வேணும்
பத்துடனேயொருபகடையும் வீழ்ந்தால்
குத்தினகாய்கட்டுகுங்குமமுங் கட்டலாம்-பத்து

வ-ம். நாலத்தோரஞ்சி.

சகுனிசொல்-தரு.

கட்டினஜோடுபெறவேணும் இப்போ
கட்டினஜோடுபெறவேணும்
கட்டினஜோடுபோத்துக்காயுமொழில் போட்டு
எட்டுகுங்குமங்குத்திலெட்டுபோடவே வேணும்-கட்

வ-ம். இரண்டு பன்னிரெண்டு பத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

என்கையிற்பந்தயங்காணோம் மாமா
என்கையிற்பந்தயங்காணோம்
என்கையிற்பந்தயமேனோவிழக் காணோம்
முன்கையிலாறொண்ணுமூணத்தோ னல்லாமல்-என்

வ-ம். ஆறொண்ணேமூ.

சகுனிசொல்-தரு.

பன்னிரண்டுதுகையெட்டும்வேண்டும் இப்போ
பன்னிரண்டுதுகையெட்டும்வேண்டும்
பன்னிரண்டுதுகையெட்டுபந்தயம்விழுந் தாக்கால்
பலிக்குமதாட்டம்கெலிக்கும்கெலிக்கு மொரு-பன்

வ-ம். இரிக்கால் துகை பன்னிரண்டு எட்டு பத்து.

சகுனியும் துரியோதனனும் சந்தோஷப்பட்டுச்சொல்-விருத்தம்.

என்னுசைமருமகனுன யெழில்துரியோதனுகேள்
மன்னுனதருமர்முத்து மாலையைநான்கெலித்தேன்
பொன்னுனமாமாவுன்னைப் புகழ்ந்திடவென்னுலர்மோ
முன்னுனவலக்கைதாரு முத்தம்நான்றருகுவேனே.

வ-ம். என்னுசை மருமகனுன துரியோதனமகாராசனே தரும ராசன் பந்தயமாய்வைத்த முத்துமாலையை செலித்தேன்.

வ-ம். ஆ ஆ சகுனிமாமா உன்சாமார்த்தியம் என்னுல் சொல்ல முடியுமோ எதோ உன்வலக்கையைத்தாரும் ஒரு முத்தங்கொடுக்கி றேன்.

சகுனி தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மதியுள்ள தருமபுத்திரா மனதுநீதளரவேண்டாம்
முதல்முதல்தோற்றபேர்கள் முற்றிலுங்கெலிப்பாருந்தன்
ரதகஜதுரகநாடு நகரத்தைக்குறித்துமேலும்
உறமுடனினியோராட்ட மின்னமுமாடுவோமே.

வ-ம். கேளுந் தருமராசனே நாம் தோற்றுப்போனுே மென்று நினைக்கவேண்டாம் முதல்தோற்கிறதுகல்லது இனிமேல் நீகெலிப் பாய் ஆசையால் உன்னுடைய ஆனைசேனை நாடுநகரம் பரிவாரங்குறி த்து பந்தயங்கட்டி இன்னுமொருதரம் ஆடுவோம்வாருந் தருமரா சனே.

இரண்டாவது ஆட்டம்.

சகுனிசொல்-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-மீசுரதாளம்.

நானேகெலிக்கிறேன்பார் இந்தஆட்டம்
நானேகெலிக்கிறேன்பார்
கோனுன தருமர்கொடித்தேரும் குதிரையும்
ஆனையுஞ்சேனையுமவராளுந் தேசமும்-நானே

வ-ம். இரிக்கால் எட்டு பன்னிரண்டு பத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

தருமமேசத்தியம் அரிகரி
தருமமேசத்தியம்
இம்மையிற்கோடி இடறுகள் வந்தாலும்
நம்மைசேர்நாடுநகரத்னம் தோற்றாலுந்-தரு

வ-ம். துகை நாலத்தோரஞ்சு.

சகுனிசொல்-தரு.

இனிவிடுவேனுே நான்கொஞ்சத்தி
லெழுந்திருப்பேனுே
சனியாயே முரைகாட்டுசனிபோல பிடித்து
முனிவர்யெதிர்பந்தயமுழுதுமோடி யடித்துநானே-இனி

வ-ம். பன்னிரண்டு பத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

விட்டுவிட்டாலும் விடாமல்நான்
கட்டுபட்டாலும்

சூட்டுபட்டாலுங்குறைவந்து நேர்ந்தாலும்
நஷ்டப்பட்டாலும்நடுக்கம்வந் திட்டாலும்-விட்டு

வ-ம். இரிக்கால்பத்து

சகுனிசொல்-தரு.

ஏற்கவேசூது வழவமென்று
விதற்கெலிப்பேது
பார்க்கிலெனதுகையைப் பொக்கிஷத்தொட்டி
மூர்க்கமாய்தொடைதட்டிமுன்னே ஜோடுகட்டி ஏற்க

வ-ம். பன்னிரண்டு துகைபத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

சூதுசெய்தாலும் எண்ணமலும்
போதுசெய்தாலும்
காதகஞ்செய்தாலுங்கபடமே செய்தாலும்
தோதகஞ்செய்தாலுந் தொந்தரை செய்தாலும்-சூது

வ-ம். ஆறுரெண்ணேழு.

சகுனிசொல்-தரு.

பாண்டவர்சாரை சகுனியென்னும்
பாம்பின்வாய்த்தேரை
பாண்டவரென்னைப்பழித்துச் செல்லாவண்ணம்
மூண்டதுசூதுமுடிந்தது என்னெண்ணம்-நானே

வ-ம். பன்னிரண்டு எட்டு ஆறுநாலுபத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

மிக்கவேயின்று எங்களையிவ்
விதத்திலும்வென்று
சொக்கட்டானடித்துஜெங்கட்டி யாண்டாலும்
இக்கட்டாலெங்களுக்கிடர்வந்து மூண்டாலும்-தரு

சகுனிசந்தோஷப்பட்டு துரியோதனனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

அஞ்சுபேருந்தவிர யானைபரிசேனைரதம்
இஞ்சலுள்ளநாடுநக ரின்பமிகுசேனைரதம்
வஞ்சவுப்புசட்டி வரவோடுமில்லாமல்
பஞ்சவரைப்பஞ்சாய் பறக்கடித்தேன்பார்த்தீரோ.

வ-ம். கேளும் என்னுடைய மருமகனான துரியோதன மகாராசனே இந்தப்பாண்டவாளைவர் தவிர இவர்களுக்குள்ள ரதகஜதுரகபதாதிகளையுங்கெலித்து உப்புசட்டி வரவோடுங்கூட இவர்களுக்குச் சுதந்திரமில்லாமல் பஞ்சவரை இலவம்பஞ்சாய்ப் பறக்கடித்தேன் பார்த்தையோ துரியோதனமகாராசனே.

துரியோதனன் சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இத்துடன்விடலாகாது இவர்க்குள தம்பிமாரும்
அத்துடனிவருமாக வைத்துபேரையுங்குறித்து

...ோராட்ட மிசையவேநன்றாடி
...னவெலித்தாலெந்தன் குலதெய்வபநீரமாமா.

... கேளுங்காணும் ஒய்மாமா இதிலேமகிழ்ந்துபோருப் வீம ன அருச்சுனன் நகுலன்சகாதேவன் இன்னம் நாலுபேருமிருக்கவிலே யா இந்த தருமராசாயிருக்கவில்லையா ஆகவைந்துபேரையுங்குறித்து இனியோராட்டம் போட்டாலல்லவோசரி.

சகுனி துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நகைமொழிசொன்னீர்முட்ட நனைந்தவர்க்கீரமுண்டோ
மருவுமென்வார்த்தைதன்னை மனதில்நிசமென்றெண்ணி
அகமகிழ்ந்தாடுமென் றவர்களேசொல்வார்கள்
தருமைமருமகனேசும்மா சற்றேநீயிருந்துபாராய்.

வ-ம். ஆ ஆ மருமகனே முட்டநனைந்தவர்களுக்கு ஈரமுண்டாநாடு நகரம் ஆனைசேனைபரிவார மிதுசனேயெல்லாந் தோற்றவிட்டரோஷக் காரரான பாண்டவர்கள் தங்களஞ்சுபேரையுங் குறித்து ஆடபோகி றார்கள்பொருந்துரியோதனமகாராசனே.

சகுனி தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தருமபுத்திரனேநீதான் சற்புத்திரனுகையாலே
மருவுமென்வார்த்தைதன்னை மனதில்நிசமென்றெண்ணி
ஒருமையுன்தம்பிமாரு முன்னையுங்குறித்தேயின்னம்
அருமையாய்நாமோராட்டம் ஆடுவோமாடுவோமே.

வ-ம். கேளுந்தருமபுத்திரனே நீசற்புத்திரனுனபடியால் உன்சொ ல்லைத்தள்ளமாட்டாய் இப்போ உன்தம்பிமாரையும் உன்னையும் ஆக ஐந்துபேரையுங்குறித்து இன்னமோராட்ட மாடுவோம் வாருந்தரும ராசனே.

தருமர் சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆவதுந்தெய்வத்தாலே யழிவதுந்தெய்வத்தாலே
மேவியநம்மாலிங்கே வேறொன் றுநடப்பதில்லை
தாவியவெங்களையுங்கூட தனைக்குறித்தாடச்சொன்னீர்
கே யிலில்முறையைச்சொன்னீர் கொபபெனவாடுவோமே.

வ-ம். ஒ மாமா தோற்புங்கெலிப்பும் நன்மையுந் துன்மையும்ஆகிற தும் அழிகிறதும் திருவுளச்செயலேயெல்லாமல் நம்முடையசெயலல்ல எல்லாந் தோற்றுப்போன எங்களையுங்குறித்து ஆடுமென்று சொல்லு கிறீர் நல்லநீதி அப்படியேயாடுவோம் வாரும்.

சகுனி துரியோதனனுக்குச் சொல்-வசனம்.

ஆ ஆ மருமகனே தருமபுத்திரன் மகாபுத்திசாலி ஐந்துபேரையும் குறித்து ஆடுகிறதற்குப் பின்வாங்கமாட்டானென்றுமுன்னே தானே சொன்னேன் பார்த்தீரா திருஷ்டாந்தம்.

மூன்ருவது ஆட்டம்.

சகுனிசொல் தரு.

அஞ்சுபேரையுமிப்போ கெலிக்கிறேன்-நமக்
கடிமைதொழில்புரிய வலிக்கிறேன்
கொஞ்சம்பரியுந்தேரும் குடையும்பரியும்போக்கி
தஞ்சம்நாடுநகரஞ் சகலமும்தம்மதாச்சு-அஞ்சு

வ-ம். மூணுபன்னிரண்டு-எட்டு-இரிக்கால்-நாலத்தோரஞ்சு.

தருமர்சொல்-தரு.

உங்களுக்கேசெல்வம் பெருக்கட்டும்-நாங்க
ளொடுங்கிநலுந்தர்ம மிருக்கட்டும்
யெங்களுக்கினியெல்லா மிடறுகள்வந்தாலும்
அங்கங்குன்றியுங்கட் கடிமையாய்ப்போனாலும்-உங்

வ-ம். மூணத்தொண்ணு.

சகுனிசொல் தரு.

கடலெல்லாந்தாண்டியோர்கால்வாயைத் தாண்டவென்
கையிலாகாதென்று விடுவேனே-பெருங்
கட்டையெல்லாம்வெட்டி கட்டுப்போடவொரு
கரும்பைவெட்டபயப் படுவேனே-இந்த
அடியிலெதிரிக் கடந்தபந்தயம்போட்டு
அச்சத்திற்சுத்திப்பற்றி யத்திக்குத்தி-அஞ்

வ-ம். நாலத்தெட்டுபனிரெண்டுஇரிக்கால் துகைநாலத்தோரஞ்சு.

தருமர்சொல்-தரு.

பேரும்ஊரும்வாழ்வும் பெண்டுபிள்ளையும்நாம்
பிறந்தபோதேகூடப் பிறந்ததோ-இந்தப்
பேதகஞ்செய்துவன் னீதஞ்செய்தமன்னர்
பெற்றசெல்வமும் பின்சிறந்துதோ-மாமா
நேருமிரவுதன்னில் நிலவுஞ்சிலதுகாலம்
ஆருமுளாநடுக்கு மிருளுஞ்-சிலகாலம்

வ-ம். நாலத்தோரஞ்சு.

சகுனிசொல் தரு.

மலைகளெல்லாங்கையால் வாரியுண்டுகுண்டு
மணியைக்கண்டுபயப் படுவேனே-பகை
வந்துசேர்ந்தபோது வேரைக்கெல்லிடாமல்
வழுவழுவென்றுவிட்டு விடுவேனே இதோ
மெய்யுமெளிதிற்சாரை வெளியிற்புறப்படாமல்
வெட்டிக்கிட்டிக்குட்டிக் கட்டிக்கொட்டிக்கட்டி-அஞ்

வ-ம். இரண்டுபன்னிரண்டு இரண்டெட்டுதுகை மூணத்தொ
ண்ணு.

தருமர்சொல் தரு.

போகாதபொருள் தன்னை போவென்றசொன்னாலும்
போகாமலொன்றுபத் தாகுமோவிட்டு
புதைத்துவைத்தாலுந்தா னிருக்குமோமாமா
புண்ணியவசமிப்படியிருந்தால் நானென்னசெய்வேன்
வாகானவுலகத்தில் மழையுஞ்சிலதுகாலம்
வேகமானகூடை வெயிலுஞ்சிலதுகாலம்-போ

வ-ம். மூணத்தொண்ணு.

சகுனிசொல்-தரு.

முன்னேவைத்தகாலைப் பின்னேவைத்தியென்றால்
முடியாதென்றால்சகுனி யாவனோ-என்ன
முடியும்ட்டுமொரு காலில்நின்றேயதை
முடிக்காமலெழுந்துநான் போவனோ-நான்
சொன்னசொல்லுக்கொரு சின்னம்வந்திடாமற்
கூட்டிகூட்டிப்போட்டுக் காட்டிமூட்டிவாட்டி-அஞ்

வ-ம். நாலெட்டிரண்டிரிக்கால் துகை ஒன்பது.

தருமர்சொல் தரு.

கபடமெண்ணிப்பொல்லா துரோகஞ்செய்தவருங்
கத்தைத்தேடுவதென்ன புத்தியோ-சும்மா
கதறிக்கதறிக்கள்ள கயிறுருட்டிப்பகடைக்
காயில்வெல்லுவதென்ன வெற்றியோமாமா
குவியுங்கடலின்நீரைக்குடித்தி லடைக்கலாமோ
குடிக்கும்வம்பரைப்போலத் துடிக்குஞ்சகுனிமாமா-கபட

வ-ம். நாலத்தோரஞ்சு.

சகுனிசொல்-விருத்தம்.

தருமபுத்திரன்செருக்கும் தம்பிவீமன்கொழுப்பும்
மருவுமர்ச்சுனன் துடிக்க மற்றிருவர்கள்பதைப்பும்
அரிவைதுரோபதைநொடிப்பு மவள்சிரித்திடும்சிரிப்பும்
ஒருநொடியிலென்கையா லொடுங்கிப்போனதைக்கண்டீரோ.

வ-ம். பார்த்தீர்களா பார்த்தீர்களா தர்மபுத்திரன்செருக்கும் தம்பிவீமன்கொழுப்பும் அர்ச்சுனனுடைய துள்ளலும் இந்தப்பசங்களுடையமுருக்கும் அந்த துரோபதையினுடைய குலுக்கும் பலுக்கும்கெலிப்பும் சிரிப்பும் ஒரு சகுனிகையிலேவந்து ஒடுங்கிப்போனதை பார்த்தீர்களா ஆ ஆ.

துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

தெய்வத்தின்செயலோநான்முன் செய்தபுண்ணியமோநீங்கள்
ஐவருந்தோத்திரெங்க ளடிமையாய்ப்போனீரப்பால

மைவருங்கண்ணாளந்த மாதுதுரோபதையைவைத்து
கைவரவினியோராட்டங் கருத்துடனாடுவீரே.

வ-ம். கேட்டீரோ தருமபுத்திரரே நீங்கள் ஐவருந்தோற்று எங்களுக்கு அடிமையாய்ப்போனதினாலேநீங்களெல்லாரும்தொட்டுப்பார்க்கிறீர்களே அந்த அழியாதபத்தினியைக் குறித்து ஓராட்டம்போடுங்கள் பார்ப்போம்.

பொது வசனம்.

வ-ம். இப்படியாய் துரோபதையைக்குறித்து ஆடச்சொல்லி துரியோதனன்சொல்ல திருதராட்டிரனைப்பார்த்து விதுரமகாராசன் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

விதுரன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐயையோகெடுவாயிந்த வநீதமுலகிலுண்டோ
கையவுன்குடிக்குநாச காலமும்வந்ததோதான்
பொய்வளர்அண்ணன்தேவி பெற்றதாயாச்சேயந்த
தையலைக்குறித்தேயாடத் தகாதென்றுசொல்லொணாதோ.

வ-ம். கேளாய் அண்ணாதிருதராட்டிரமகாராசனே இவ்வநியாயம் உலகத்திலுண்டோ உன்னுடைய சமஸ்தானத்துக்கு என்னகேடுகாலம்வந்ததோ உன்மகனுக்கு அந்த துரோபதையம்மன் பாரியானபடியால் தாய்க்குச் சமானமாச்சுதே அவளையும்வைத்தாடச்சொல்லி உன்மகன் சொல்வதைக்கேட்டு நீ சும்மாயிருக்கலாமா உன்சொல்லைத் தள்ளிப்போடுவானோ வேண்டாம் வேண்டாமென்று ஒருவார்த்தையைச்சொல்லத்தகாதா ஐயையோ அண்ணே.

சகுனி-விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தோற்றுப்போனவர்களொன்றுஞ்சொல்லாமலிருக்கமேலும்
வார்த்தைசொல்லாமல்மற்ற மன்னவர்பார்த்திருக்க
வீற்றமாந்தலையிரக்க முனக்கிப்போவந்ததென்ன
யேற்றவுன்ஞாயமிங்கே யிருக்கட்டும்போம்போங்காணும்.

வ-ம். தோற்றுப்போன பாண்டவர்கள் மாணிக்கம்போல் வாயைத் திறவாமலிருக்க மற்றவர்களுஞ் சிடுக்குப்பொடுக் கெண்ணாமலிருக்க உனக்குத் தலையிறக்கம் வந்ததேன்காணும்இப்போவெகு ஞாயம்பேச வந்தாய் போம்போம் விதுரா.

விதுரன் சகுனிக்குச்சொல் வசனம்.

வ-ம். ஓய் சகுனிமாமா உன்னாலே னிந்தசமஸ்தானம்வெட்டவெளிச்சம் பட்டம்பகலாய்ப்போகிறது உன்பேச்சுக்கு வரவில்லை நீர்சும்மாயிரும்.

விதுரன் திருதராட்டிரனுக்குச் சொல்விருத்தம்.

பிள்ளைகள்தீங்குசெய்தால் பிதாநல்லபுத்திசொல்லி
தள்ளவேவேணுமந்த தன்மையுன்னிடத்திலில்லை

உள்ளநாளுள்ளமட்டும் வோரவஞ்சனையேசெய்து
எள்ளுந்தண்ணீருநாளை யாருனக்கிரைக்கப்போறூர்.

வ-ம். கேளும்அண்ணே திருதராட்டிரமகாராசனே பிள்ளைகள் ஒரு பொல்லாங்குசெய்தால்தகப்பன் நல்லபுத்தியைச்சொல்லி அதைதடுக்கவேணும் அந்தநடத்தை உன்னிடத்திலில்லை எப்போதும் உன் தம்பி பிள்ளைகளுக்கு ஒருவஞ்சனைசெய்தால் உன்பிள்ளைகள் நாளை எள்ளுந்தண்ணீருமிறைக்கஉதவவேணும் அண்ணே

இதுவும் விதுரன்சொல் விருத்தம்.

தம்பிபிள்ளைகளுமூத்த தமையன்பிள்ளைகள்கெலித்து
கொம்பனையாளைக்கூட குறித்தாடச்சொல்லலாமோ
வெம்பியுன்மகனுரைத்த வேலையேநடக்குமானுல்
நம்மிடபரசும்வாழ்வும் நாசமாய்போகும்சொன்னேன்.

வ-ம். தம்பிபிள்ளைகள் கூடப்பிறந்ததமையன்பிள்ளைகளடிமையாக்கிக்கொள்ளுகிறது அவர்கள்பெண்சாதியைக்கூட யேதுவியமித்துயடிமையாக்கிக் கொள்ளுகிறது உன்மகன்சொல்லுகிறது உனக்குச்சரியாயிருக்குதா அப்படியிருக்குமானுலிந்த ஆதீனத்துக்கு கெடுதிவரும் சொன்னேன் சொன்னேன்.

சகுனி தர்மருக்குச்சொல் வசனம்.

தம்பி தர்மபுத்திரா அந்தக்கிழவனும் இந்தக்கிழவனும் ஏதோபேசிக்கொள்ளுகிறூர்கள் இந்தக்கிழவன் பேச்சு இந்த துரியோதிரனுனகிண்ணாரக்காரனுக்கு ஏற்கப்போகுதா துரோபதையைக் குறித்து நாம் ஓராட்டம்போடுவோம் வாரும்.

தருமர்சொல் வ-ம். அப்படியேசெய்வோம்.

துரோபதையைவைத்தாடுகிறது.

நான்காவது ஆட்டம்.

சகுனிசொல்-தரு-இ-ம்-புன்னுகவராளி அடதாளம்.

என்மருமகனுக்கு ஈதல்லவோ ராட்டம்
எப்படியாகிலுங்கெலிக்கிறே னிந்தாட்டம்

சகுனிசொல் வசனம்.

இரண்டுபனிரெண்டு இரண்டெட்டு இரண்டிரிக்கால் துகை பத்து.

துரியோதனன் சகுனிக்குச்சொல்வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ஆ ஒய்கர்ணமகாராசனே பார்த்தீரா எங்கள் சகுனி மாமன் சொகுசை நானென்னசொல்வேன் ஒய்மாமா உன்கைஇப்படி தாரும் என்கண்ணிலே ஒற்றிக்கொள்ளவேணும்.

தருமர்சொல் தரு.

ஐயையோஈதெல்லாமாசற்குத் தருமமல்ல
அந்தேஞ்செய்தாறதற்குநானென் சொல்ல

சகுனிசொல் வசனம்.

ஆஆ விளங்கினதேபழயபந்தயந்தான் மூணத்தொண்ணுதான்.
நன்மையிலுஞ்சிலது துன்மையிலு மந்த
நாளையிதுமெந்தவேளையும்பார்க்கில் சான் மரு

சகுனிசொல் வசனம்.

மூன்றுபனிரெண்டுமூன்றெட்டு மூன்றிரிக்கால்மூன்றுதுகைபத்து

தருமர்சொல்-தரு.

மெய்யானமூர்க்கமும்பொய்யான மார்க்கமும்
வீச்சுகளுங்கொஞ்சம் பேச்சுகளும்பார்த்தால் ஐயை

தருமர்சொல்-வ-ம். நாலுமூணேழு.

சகுனிசொல்-தரு.

அஞ்சுபேரையுங்கூடகெலித்தது பெரிதல்ல
அடிமையாக்கிகொண்டதுவும்பெரி தல்ல
ஆனைகளும்பரிசேனைகளுமவர்
அஸ்திரங்களும்நல்லவஸ்திரங்களும்ரத்ன
ஆரங்களுஞ்சத்தவீரங்களுமவ
ராடைகளுஞ்சித்ரமேடைகளுங்கட்டு
ஆடைகளும்ரொக்கசாடிகளுமவர்
அட்டிகளுஞ்சக்கரகட்டிகளுமவர்
ஆட்டங்களுமாதர்கூட்டங்களுந்திர
ளாடுகளும்பசுமாடுகளுமவர்
ஆஸ்திகளுஞ் சிலபாஸ்திகளுமிது
வெல்லாமவலித்தோமேஎல்லாங்கெலித்தோமே
அதுவும்பெரிதல்லஇதுவும்பெரிதல்ல

தருமர்சொல்-தரு.

சொக்கட்டாடவேயோசனைபண்ணினதும்
தோர்க்கடிப்போமென்றுமனதிலெண்ணினதும்
தோதகமுஞ்வஞ்சபேதகமுமொன்றைச்
சூட்டுவதுங்கோபமூட்டுவதும்பல
தொடுவழக்கும்பொல்லாபடுவழக்கும்வெகு
துற்புத்தியுங்கெடுவிற்புத்தியுமிந்த
சொற்பனையுஞ்சதி சற்பனையும்பேய்போல்
துள்ளுவதுமாடிக்கொள்ளுவதுமிந்த
சொற்பிரட்டுங்கள்ளர்கைப்பிரட்டுமிந்திர
சுழலுகளும்முழுதும்பழுதுகளுங்கெட்ட
சூதுகளும்வீண்வாதுகளும்பார்க்கில்

துரியோதனன் வீஷ்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

தரித்திரனார்தர்மபுத்ரன் பாவந்தானோ
தம்பிமார்செய்தவினை தாழ்வுதானோ

சிரித்துக்கலுக்கெனக்குலுக்கும்பச்சை
சேயிழையாள் துரோபதைசெய்தீங்குதானோ
பொருத்தமுள்ளவென்மாமன்சகுனிசெய்த
புண்ணியமாநான்செய்தபூசைதானோ
வருத்தமின்றிபாண்டவர்கள்வந்தவாறும்
வந்தவிடத்தினில்விடிந்த வாறும்பாரீர்.

வ-ம். கேளும்யெங்கள் பாட்டனாகிய வீஷ்மரே இந்த தருமபுத்திரன்செய்த அதர்மமோ தம்பி அழகப்பமாருடைய தவக்குறையோ அல்லாமலும் அங்ஙனேசிரித்து அங்ஙனேயொடித்து அப்படிமுறுக்கி இப்படிதிருப்பி கலுக்கென்றுகுலுக்கி மொளுக்கென்று முறிஞ்சிப்போறாளே அந்ததுரோபதையாள் தேவடிசெய்த பொல்லாங்கோ என் சகுனிமாமனுடைய புண்ணியமோ என்பாக்கிய வசமோ ஆ ஆ இந்தப்பாண்டவர்கள் அங்கேயிருந்து வந்ததும் இங்கேவந்தயிடத்திலே இவர்கள் அதோகெதியாய்ப் போனபோக்கும் பார்த்தீரா பாட்டனாரே.

வீஷ்மர் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நமதுகுலம்பிறர்நகைக்குங் குலமேயல்ல
நராதிபதிக்கிதுகளெல்லாம ஞாயமல்ல
சலரசமாம்பாண்டவர்களந்நியரல்ல
சகோதரனைக்கெடுக்கிறதுதருமமல்ல
அமிர்தகுணபாஞ்சாலியற்பமல்ல
அவள்சபித்தாலுன்னைவிடப்போறதில்லை
விமலமில்லாவடதுரியாவையோவிந்த
விபரீதகுணமுனக்கு வேண்டாமப்பா.

வ-ம். ஆ ஆ அடா துரியோதனா என்னடா நம்முடைய குலம் பிறர்நகைப்பட்ட குலமல்லவே அந்தபாண்டவர்கள் அந்நியர்களல்லவே சகோதரர்களுக்கு ஒருகேடு நினைக்கிறது தர்மமல்லவே அந்தராசபத்தினியான துரோபதை அற்பசொற்பமல்லவே அவள்வாக்கினாலே ஒன்றைசொன்னால் உன்னை விட்டுப்போகிறதில்லை ஐயையோயிந்த விபரீதகுண வார்த்தைகள்வேண்டாமப்பா.

துரியோதனன் வீஷ்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

பெருக்கவென்னப்பனென்னைப் பெற்றவன்திருதராட்டிரன்
ஒருத்தரேயெந்தன்வார்த்தைக் குடன்பட்டுநடப்பாரிந்த
நரைத்தலைகிழவரெல்லாம் நானொன்றுசொன்னாலத்தை
இருக்கவேறொன்றாய்ச்சொல்ல எப்போதும்வழக்கந்தானே.

வ-ம். சரிசரி சரிசரி ஆஆ இதிலேகுறைச்சலில்லை யேதுகாணும் என்னப்பனென்னைப் பெற்றவன் திருதராட்டிர மகாராசனே சரிநானெப்படி சொன்னால் அப்படியே கேழ்க்கவும் நடக்கவும் வீஷ்மர் துரோணர் என்றுசொல்லப்பட்ட நரைத்த கிழவரெல்

லாம் நானென்றுசொன்ன வதைவிலக்கிவேறொன்றைச் சொல்லுகிற து வழக்கந்தானே நல்லதாகட்டும்.

துரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சிற்றப்பபாசிலபேரை அனுப்பியைவர்
 தேசமெல்லாம்தோரணங்கள்கட்டச்சொல்லும்
வற்றவுப்புசட்டி வரவோடுங்கூட
 வைக்காமலிங்கெடுத்துவரவேசொல்லு
குற்றமுள்ளஐவரையும் எழுந்திருக்கச்சொல்லு
 கொடுத்தடிமையான தொழிற்செய்யச்சொல்லு
சித்தினிதுரோபதையைச் சபையிலிப்போ
 சீக்கிறமாயெழுந்துவரச்சொல்லுவாயே.

வ-ம். அப்பாசிற்றப்பா இனிமேல் முன்பின் யோசனை பண்ண வேண்டியதில்லை சிலபேரையனுப்பி பாண்டவர்கள் தேசமெல்லாம் தோரணங் கட்டச்சொல்லுமவர்கள்வீட்டிலே யிருக்கப்பட்ட உப்பு சட்டிவரவோடுங் கூடபாக்கியில்லாமல் எல்லாம் என்வீட்டிலேகொண் டுவந்து போடச்சொல்லு மிந்தபாண்டவர்க ளைந்துபேரையு மெழுந் திருக்கச்சொல்லி அடிமைவேலை செய்யச்சொல்லு மந்த சித்தினிசிறு க்கியாகிய துரோபதையை யிங்கே யிழுத்துவரச்சொல்லு மெழுந்து போம் சிற்றப்பா.

விதுரன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

எந்தகாரியஞ்செய்தாலு மெங்களைஎன்செய்தாலும்
அந்தகற்புடையாளான யரிவைதுரோபதையைமன்னர்
மந்திரசபையிலிப்போ மானமில்லாமல்பேசும்
நிந்தையைற்றந்தாயனால் நீடூழிகாலம்வாழ்வாய்.

வ-ம். அப்பாதுரியோதனா நீ செங்கோல் செலுத்தப்பட்டவன் செங்கோலுக்குமுன்னே சங்கீதமாகுமாநீயாரைஎன்னசொன்னாலும் எதை எப்படிசெய்தாலும் பெரிதல்ல தன்மான பிறர்மானமொன்று ம் பாராமலந்த மகாகற்புடையவளான துரோபதையை சபையில் சின் னமாக இழுந்துபேசுகிறையே அதுநல்லதல்ல அதைவிட்டுவிடுவாயா னால் கற்பகோடிகாலம் வாழ்வாயப்பா.

துரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கற்பயநன்றாயசொன்னீர் நாலஞ்சுபேருமித்தக்
கெப்பமாய்கூடிகூடி திரிந்ததுரோபதையாளுக்கு
கற்பேதுமானமேது கணக்கேதுகாரியமேது
சொற்பனத்திலுமந்த தோகையைமறந்திடேனே.

வ-ம். சிற்றப்பாநன்றாகசொன்னீர் சருக்குப்பையிலே அரிவைத் தாப்போலிருக்கிறது நீர்சொல்லுகின்றது யேதுகாணும்நித்தம் ஐந்து பேருடன் கூடப்போகிறவேசி அவளுக்குக் கற்பாமானமாகாரியமா க ணக்கா பளாபளா அந்தராஜசூயத்திலே என்னையல்லவா பார்த்துந கைத்தாள் அது என்மனதிலே யிருக்கின்றதுவிடுவேனா.

விதுரன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

திறமையில்லாவிகடதுரியோதனனே
　　சேதியொன்றுசொல்லுகிறேன் தெளிவாய்க்கேளும்
பொறுமைதனிலேமிகுந்தபூமிதேவி
　　பூமிபாரம்பொறுக்கமாட்டேனென்ன
திறமுடையமாயனுடன் சொன்னதற்கு
　　தீர்க்கிறேனென்றுசொல்லி நெடியமாலும்
தரைதனிலேவந்தவதரித்த னதற்கேற்றாப்போல்
　　சக்கிமுக்கித்தட்டாதேசதையப்போரும்.

வ-ம். கேளுமப்பா துரியோதனா பூமியிலே அக்கிரமம்மிகுந்து பூமி தேவியானவள் பூமிபாரம் பொறுக்கமாட்டாமல் மகா விஷ்ணுவுடனே முறையிட்டா ளந்தமகாவிஷ்ணுவும் அந்தபூமிபாரத்தைத் தீர்க்கிறேனென்று நம்மிலே ஒருவராகவந்து அவதரித்திருக்கின்றார் ஆகையினாலே ஏதோ ஒரு விபரீதம் விளையப்போகிறது அதற்கேற்றாப்போலே நீயுஞ்சக்கிமுக்கிபோடுகிறாய் வேண்டாம் மோசம் வருஞ்சொன்னேன் சொன்னேன்.

துரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

பின்னையுநலமேயந்தப் பிரகாரம்நடக்குமானால்
தின்னுஞ்சக்கரைப்பந்தலில் தேன்மாரிபொழிந்தாப்போல்தான்
கும்பிடபோனதெய்வங் குறுக்காகவந்ததுபோல்தான்
துன்னிகாநினைத்தகாரியம் சுருக்காகநடத்துவேனே.

வ-ம். ஆஆஆஆ பின்னையுஞ் சந்தோஷந்தான் அப்படியேநடக்குமானால் சர்க்கரைபபந்தலிலே தேன்மாரி பொழிந்தாற்போல்தான் ஆனால் நான்நினைத்தகாரியத்தை எல்லாஞ்சுருக்காய்முடிப்பேன்

துரியோதனன் பிரதிகாமியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பிரிச்சதுநீதானப்பா பிரதிகாமியனேவாடா
கறிச்சநீள்மரங்கள்போல சபையிலேநிற்பதாக
பறிச்சபாண்டவர்களின்று பகடையில்வைத்துதோற்ற
முறிச்சிரிக்கியைநீபோய் முகத்துமுன்னிழுத்துவாடா.

வ-ம். அடா பிரதிகாமியனேவாடா இங்கேபாண்டவர்கள் சபையிலேவந்து தோற்றார்களே அந்த முறிச்சிரிக்கியை இங்கே இழுத்துவா.

பிரதிகாமியன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

அற்புதமென்னுந்தற்பு மன்னா
பொற்புடன்சொன்னசொற்படிசெய்வேன்

பிரதிகாமியன்போய்திரும்பிவந்து துரியோதனனுக்குச்சொல்கவி.

திடப்பெருமன்னா அடர்ந்தனனங்கே
தொடர்ந்தொருவழக்கு நடந்ததுகேளும்

வ-ம். அழைக்கப்போன விடத்திலே நடந்ததைக் கேளுமையா சுவாமி.

துரியோதனன் பிரதிகாமியனுக்குச்சொல்-கவி.

கன்னியையிழுத்துக்கொண்டு முன்னமேவரச்சொன்னால்
துன்னிரவழக்குண்டென்று என்னடாசும்மாவந்தாய்

வ-ம். துரோபதையை யிழுத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னாலென்னடாவழக்கென்று சொல்லவந்தாய்.

பிரதிகாமியன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னைமுன்தோற்றபின்பு எழிலைவர்தோர்த்திட்டாரோ
பின்னுமைவர்கள்தோற்று பிறகென்னைதோர்த்திட்டாரோ
முன்னமேயென்னைத்தோத்தால் மொழியுண்டுபின்னேதோத்தால்
அந்நீதமெனையழைக்க வடுக்குமோவரசர்க்கென்றான்.

வ-ம். என்னைமுன்தோர்த்து பிறகு ஐந்துபேர்களுந்தோர்த்தார்களோ அப்படியில்லை முன் என்னைத்தோர்த்தால் பேச்சுண்டு ஐந்துபேருந்தோர்த்தபிறகு என்னைத்தோர்த்தபடியினாலே அது நியாயமல்ல அந்தச்சபையிலே அழைக்கிறது தருமமல்லவென்று அந்தம்மாள் சொல்லுகிறாள் சுவாமி.

துரியோதனன் துற்சதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கொம்பிலேகொம்புபட்டு குதிரைக்குமுளைத்ததென்றால்
நம்பும்பாண்டவரைப்போல் நம்மையுமெண்ணிக்கொண்டாள்
தம்பிதுற்சாதனனோர் தாண்டிலேநீபோயந்த
வம்பிதுரோபதையையிங்கே மயிர்பிடித்திழுத்துவாடா.

வ-ம். அடாதுற்சாதனா கேட்டையா அந்த சிறுக்கிகொண்ட அகம் முன்னேதோற்றவர்களென்றும் பின்னே தோற்றவர்களென்று மொருவழக்குண் ாக்கினாள் குதிரைக்கு கொம்பிலேகொம்புமுளைத்ததென்றாள் தன்னுடைய வைச்சக்காரர்களே நம்புவார்களே அப்படி நம்மையு மெண்ணிக்கொண்டாப் போலிருக்கிறது அவளைப்போய் மயிர்பிடித்து இழுத்துவாடாதம்பி.

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தாட்சண்யமெண்ணமாட்டேன் தயவையுமெண்ணமாட்டேன்
நாட்சென்றவைராக்யமெல்லா நானிப்போதீர்த்துக்கொள்வேன்
வாட்சென்றமன்னரெல்லா மருவியகொலுவின்முன்னே
சூட்சியாய்கொண்டுவந்து சருக்கினில்விடுவேனண்ணே.

வ-ம். அண்ணாவே கண்ணியமுள்ளவர்கள் முகத்தைக்கூட பார்க்கமாட்டேன் இந்த அடியிலே அவளையிழுத்துகொண்டுவந்து விடுகிறேன் பாருமண்ணே.

துற்சாதனன் சொல்லிக்கொண்டுபோகிற-தரு.

இ-ம்-மோகனமீசுரதாளம்-பல்லவி.

அப்படியேயவள்சொல்ல லாச்சே-எங்க
ளடிமையாய்ப்போனபின் பேச்சே

அநுபல்லவி.

தடுத்துச்சொன்னால்வாயை பிடித்துக்கிழிக்கிறேன்-அப்ப

சரணங்கள்.

புலியைப்பூனைகள்வந்து வெல்லுமா-இவன்
பொங்கெல்லாமினியிங்கே செல்லுமா
வலியமயிர்பிடித்துநானே யிழுக்கிறேன்
ஞாயமெடுத்துச்சொன்னால்காக்கை யறுகிறேன்-அப்ப

செத்தமாடுபுல்லைத் தின்னுமா-இவள்
சித்திரமினியிங்கே மின்னுமா-எந்தன்
சத்தங்கேட்டவுடன்வந்தாலே பார்க்கிறேன்
தடங்கல்சொன்னால்சக்கைசக்கையாய் பேர்க்கிறேன்-அப்ப

பெண்டுபெண்சாதிக்கிந்த வார்த்தையே-ஓகோ
பிரதிகாமியனே நீ பார்த்தையா
என்படுவேசியையிப்போ தழைக்கிறேன்
இகலெடுத்துச்சொன்னால்சிகை பிடித்திழுக்கிறேன்-அப்ப

துச்சாதனன் துரோபதைக்குச்சொல் விருத்தம்.

மதித்ததுரோபதையேநீதான் மானமுள்ளவளேயானால்
விதித்தநூற்றொருவரன்பு வேணுமென்பவளேயானால்
கொதித்தவென்னண்ணனுன்னை கொலுவினிலழைக்கச்சொன்னார்
எதிர்த்துத்தாஞ்சொல்லாம லெழுந்திருந்தேன்பின்வாறாய்.

வ-ம். கேளாய்துரோபதையே நீ நல்லமானமுள்ளவளேயானால் எங்களண்ணன் கொலுவுக்கு சீக்கிரமாகவா.

துரோபதை துற்சாதனனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

மட்டுமங்கு மரியாதையில்லாமல்
பொட்டெனவேவந்தழைத்த புத்தியில்லாமைத்துனரே
தொட்டமுடியுங்களண்ணன் சூழுஞ்சபையிலென்னை
இட்டுவரச்சொன்னவிதம் இன்னதென்றுசொல்வீரே.

வ-ம். மருங்குமரியாதை யில்லாமல் வந்தழைத்தமைத்துனரே இராஜ ராஜாக்களிருக்கப்பட்ட சபையில் உங்களண்ணனென்னை அழைத்துவரச்சொன்னவிபரம் இன்னதென்று தெரியச்சொல்லவேணும் மைத்துனரே.

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

மன்னியதருமபுத்திரன் வலியசூதாடியையோ
முன்னிலைநகரம்நாடு முழுதுமேதோற்றான்பின்னே
தன்னையுந்தோற்றான்தம்பி மாரையுந்தோற்றான்பின்னே
உன்னையுந்தோற்றானல்லா லொடுங்கினான்வந்துபாராய்.

வ-ம். என்னத்தைச்சொல்லுகிறது தர்மராசா ஒரு ஆட்டஞ் சொக்கட்டானுடுவோமென்று சொன்னான் அதுநமக்கு யோக்கியமல்

லவென்றுசொன்னோம் அப்படியல்லவென்று ஆடி நாடுநகர முதலானதுகளுந் தோற்றானப்பால் தம்பிமாரையுந் தோற்றான் பிறகுதன்னையுந் தோற்றான் கடைசியில் என்னையுந்தோற்றான் ஓடிப்பாடி ஒடுங்கி உட்கார்ந்துக்கொண்டிருக்கிறாரவர்களை வந்துபார்த்து வருவாய்வா.

துரோபதை துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னையுஞ்சொக்கட்டாலினி விசையவேவைத்துதோற்க
மன்னவரெமக்குச்செல்லி வரவழைத்திடுவாகண்டாய்
உன்னையார்கண்டாருங்க ளண்ணனையார்தான்கண்டார்
பின்னமாய்பேசவேண்டாம் பேசாமல்நடந்திடாயே.

வ-ம். என்னைசூதாடிதோற்ற என்பிராணநாயகர் என்னைவரவழைப்பார் உன்னையார்கண்டார் உங்களண்ணனை யார்கண்டார் அதிகமாய் பேசவேண்டாம் நடநட.

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நடக்கத்தான்வந்தேனிப்போ நாருகைதனிலேயுன்னை
அடக்கத்தான்வந்தேனெங்க ளண்ணார்முன்கொண்டுபோய்
விடுக்கத்தான்வந்தேனந்த வேந்தர்கள்சபையில்வெட்கங்
கெடுக்கத்தான்வந்தேனந்த கெர்வமேனெழுந்துவாடி.

வ-ம். நடக்கவாநடக்கவும் உன்கெர்வத்தை யடக்கவும் எங்களண்ணார்முன்னே கொண்டுபோய்விடுக்கவும் அந்தசபையில் வெட்கத்தைகெடுக்கவுந்தான் வந்தேனறியாயா என்னை.

துரோபதை காந்தாரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மாமிநீபாராயுந்தன் மகன்செய்யுமனியாயத்தை
தாமதமன்னர்சூழும் சபைதனில்வரவேசொல்லி
காமிகள்போலேஎந்தன் கைபிடித்திழுக்கவாரான்
பூமியிலிதனைப்போல பொல்லாதகொடுமையுண்டோ.

வ-ம். ஆமாமி இந்த அந்நீதமுண்டோ அந்தராசசபைக்கு வரச்சொல்லி உன்மகன்கையை தொட்டிழுக்க வந்ததைப்பார்த்தாயா மாமி.

துற்சாதனன்சொல்-விருத்தம்.

கொடுமையென்றுரைத்தாய்நீங்கள் கொத்துடனெங்களுக்கு
அடிமையாய்போனால்நாங்க ளாளாமல்விடுவதுண்டோ
கடுமையாயென்தாய்முன்போய் கட்டிக்கொண்டத்தினாலே
விடுவேனோஉன்னைசும்மா மினுக்காதேஓடிவாடி.

வ-ம். கொடுமையென்னடி சும்மாகுலுக்கிறாய் நீங்கள் ஆண்பெண் அடங்கலும் எங்களுக்கு கொத்தடிமையாய்விட்டால் சும்மாவிடுவதுண்டோ எங்களுடைய தாயைப்போய் கட்டிக்கொண்டதினாலே விட்டுப்போவேனோ வாடிவா.

துரோபதை காந்தாரியிடத்தில் புலம்பல்-தரு.

இ-ம்-கண்டா-மீசுரதாளம்-கண்ணிகள்.

ஐயையோநானென்னசெய்வேன் மாமி-இந்த
அனியாயந்தானுண்டோ மாமி
செய்யும்வாரேதுஎன் மாமி-எந்தன்
சிந்தைகலங்குதே மாமி
தஞ்சமுநீயேயென் மாமி-பெற்ற
தாயும்நீரேயென் மாமி
வஞ்சனைசெய்யாதே மாமி-என்
மானங்காக்கவேணும் மாமி-இவனைக்
கண்டவுடனேயென் மாமி-எந்தன்
கால்களுநடுங்குதே மாமி-உன்
அண்டையில்வந்தேனே மாமி-என்னை
ஆதரிக்கவேணும் மாமி-நீ
காட்டிக்கொடாதேஎன் மாமி-என்னைக்
காப்பாற்றவேணுமே மாமி-உந்தன்
வீட்டினில்வந்தேனே மாமி-என்னை
வெளியிலேதள்ளாதே மாமி-நல்ல
பெண்ணாய்ப்பிறந்தாயே மாமி-என்போல்
பெண்ணையும்பெற்றாயே மாமி-இந்த
மண்ணாளும்வேந்தற்கு மாமி-இது
மரியாதையாசொல்லு மாமி-நூறு
பிள்ளைகளைப்பெற்ற மாமி-என்னைப்
பேதகஞ்செய்யாதே மாமி-என்னை

தள்ளிவிட்டாலேயோ மாமி-இன்னம்
தள்ளிக்கொண்டேபோவான் மாமி-இப்போ
நம்பினேனுன்னையான் மாமி-என்னை
நகைக்கப்பண்ணுதேஎன் மாமி-சும்மா
வெம்புதேஎன்னுள்ளம் மாமி-இந்த
வேளைகார்க்கவேணும் மாமி

காந்தாரி துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காகந்நற்றென்றாலோடி கணவனைக்கட்டிக்கொண்டு
ஓகையாயழுதநீலி யுனையல்லால்வேறேயுண்டோ
வாகைமைத்துனன்மார்மற்ற மாமன்மாருற்றார்பெற்றார்
ஏகமாய்நிறைந்தசபைக்கு ஏகவொண்ணுதோபோடி.

வ-ம். அடிதுடுப்பாளன்னடி ஆமுடையானையறியாமல் ஆயிரம் பேருடனே போகிறவளொருத்தியாம் அவள்காசங்கர் எனறு கத்தினால் அங்கனேயொருகணவனை அப்பாவென்றுகட்டிக் கொள்ளுவாளாம் அவளே நீஅதற்கென்ன மாமன்மைத்துனன் உற்றார் பெற்றாரிருக்கிற சபைக்கு போகிறதற்கு என்னடிமாதங்கி.

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பிழையுடன்தினமுமைந்து பேருடன்போரவேசி
தழையுருமன்னர்கூடுஞ் சபைக்குநீவரப்போகாதோ
குழையுறாய்குழைந்தேசும்மா குலுக்கிறாய்செல்வங்கொஞ்சி
இழையுறாய்என்னடியுன் னெத்துநானறிவேன்வாடி.

வ-ம். அடிஒருத்தரல்லவேஐந்துபேருடனே நாள்தோறும் இணங்கி குளிர்விட்டுப்போன தாசிதானே எங்களண்ணன்முன்னேவரலாகாதா குழைஞ்சிப்போகிறாயென்னடி நானிந்தவித்தையெல்லாம் அறிவேன்வாடி.

துற்சாதனன் துரோபதையைதொடும்போது

துரோபதைபுலம்பல்.

துரோகியிதுவென்ன சொல்லடா-என்னை
தொடவேண்டாம்நீதூர நில்லடா
துரோகிஎன்தர்ம துரைகளறிந்தாக்கால்
தூக்கிப்போட்டுஉன்னுக்கை யறுப்பாரே-துரோ

துற்சாதனன் சொல்லல்.

தொட்டிழுக்காமல்நான் போவேனோ-போனால்
துரியோதனன்தம்பி யாவேனோ
பட்டியும்பாண்டவர் பரதேசியானுரே
படிவாங்கிசோருண்டடிமையாய்ப் போனாரே-தொட்

துரோபதை சொல்லல்.

சங்கடமிங்கே படிக்கிறாய்-உந்தன்
சமர்த்தெல்லாஞ்சொல்லித் துடிக்கிறாய்
மூக்கானுங்காக முழுகிக்குளித்தாலும்
கொக்காகுமோபோடா வக்காகுமோஅடா-துரோகி

துற்சாதனன் சொல்லல்.

என்னடிஎண்ணமற் பேசுகிறாய்-உனக்
கேற்றபடியெல்லாம் வீசுகிறாய்
மன்னியுன்னிக்காலே பின்னிநாணிக்கொள்ள
சின்னபின்னமாக முன்னும்பின்னுமாக-தொட்

துரோபதை சொல்லல்.

முழுதுமெண்ணமல் மலைக்கிறாய்-வெறி
முண்டைநாரைப்போலே குலைக்கிறாய்
கழுதைக்குபதேசங் காதிலேசொன்னாலும்
அவயக்குரலல்லாமலங்கொன்றில்லை யென்சொல்வார்-து

துற்சாதனன் சொல்லல்.

ஆட்டத்திலுன்னைவைத்து தோற்றாரே-நீங்கள்
அடிமையாய்ப்போனதும் பார்த்தாரே
ஆட்டிநீட்டிப்பூச்சிக்காட்டிச்சொல் லாதேயென்
வீட்டுக்குசொந்தவெள்ளாட்டியாய் போனபின்-தொட்

துற்சாதனன் துரோபதைமயிரைத்தொட்டபோது துரோபதை புலம்பல்-இ-ம்-கெண்டா-மீசுரதாளம்.

ஐயையோதெய்வமேயிந்த
வனியாயந்தானுமுண்டோ தெய்வமே எந்தன்
மன்னவர்கோதிமலர்சூடுங்கூந்தலை
மடையன்தொடலாமோ தெய்வமே எந்தன்
போர்வீரர்தொட்டுபுகழுமென்கூந்தலை
புலையன்தொடலாமோ தெய்வமே எந்த
கண்ணளர்தொட்டுகலைக்குமென்கூந்தலை
கடையன்தொடலாமோ தெய்வமே அந்த

முனைவீரர்தொட்டுமுடிக்கின்றகூந்தலை
 மூடன்தொடலாமா   தெய்வமே நல்ல
சுத்தவீரர்மலர்சூடுமென்கூந்தலை
 துஷ்டன்தொடலாமா   தெய்வமே நல்ல
மல்லிகைசூடிமணக்கின்றகூந்தல்
 மண்மேற்புரளுதே   தெய்வமே நல்ல
சம்பங்கியெண்ணெய்தடவியகூந்தல்
 தரையிற்புரளுதே   தெய்வமே நல்ல
சீப்பிட்டுவாரிநீகமழுமென்கூந்தல்
 தெருவிற்புரளுதே   தெய்வமே

துற்சாதனன்சொல்-விருத்தம்.

பஞ்சவர்கைகளுங்மேற் பட்டமாத்திரதாற்பொல்லா
வஞ்சகியுன்னுடம்பு மணக்குமோவளர்ந்துபோமோ
மிஞ்சியென்கைபட்டாலுக் மினுக்கெலாம்குலைந்துபோமோ
அஞ்சுடனாருகட்டு மதற்கென்னயெழுந்துவாடி.

வ-ம். ஓ ஓ என்னடி உன்னுடைய வைச்சக்சாரரைந்து பேருடைய கை உனபேரில் பட்டமாத்திரத்திலே மகா கமகமவென்று மணக்குமோ மிஞ்சிபூரிக்குமோ மிஞ்சி என்கைபட்டால் உன்தேவடியாளமினுக்கெல்லாஞ் சிந்திப்போமோ அதற்கென்ன ஐந்துபேருடனாருவதாகட்டும் எழுந்துவாடிவா.

துரோபதைசொல் தரு இ-ம் சங்கராபரணம்.

அடதாளம் கண்ணிகள்.

பேசாதெல்லாம்பேசிப்பேய்போலத்   துள்ளுகிறாய்
 பெண்கள்மெச்சப்பெருமையைக்   கொள்ளுகிறாய்
நீசனேநீதத்திநிலத்தில்   விழுகிறாய்
 நிந்தையெனறெண்ணுமல்   நெருப்பில்விழுகிறாய்
போதகனே துஷ்டகாதகனேகெட்ட
 சாதகனே ருணபாதகனே அடா சீச்சீபினத்தாதே
அடாதுஷ்டா சீச்சீபினத்தாதே

துற்சாதனன்சொல் தரு.

மெத்தமெத்த துள்ளிவிழுகிறு   யென்னடி
 மேல்வாரவொண்ணுமல்பேசுறு   யென்னடி
கற்றசமர்த்தெல்லாங்காட்டுறு   யென்னடி
 கண்ணீருதிர்த்துக்கதறுரா   யென்னடி
சித்துக்கள்ளிப்போடி யெத்துக்கள்ளிஇந்திர
 சித்துக்கள்ளியடிவித்தைகள்ளிசும்மாநடந்துவாடிவாடி
கொலுவுக்குநடந்துவாடிவாடி

துரோபதை புலம்பல் இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி

ஆதிதாளம் கண்ணிகள்.

ஐயையோபாவிதெய்வமேநாணித்த
 அவதிபடவிட்டாயே   தெய்வமே

ஐவர்க்குங்கைகொடுத்து அருமையாயிருந்தேனே
அதற்காகவிப்படிசெய்தாய் தெய்வமே
மணவாளருடன்கூடி மகிழ்ச்சியாய்விளையாடி
வலக்காரமாயிருந்தேனே தெய்வமே
வந்தவிடந்தனிலே இந்தவிதியெனக்கு
வருமென்று அறியேனே தெய்வமே

துற்சாதனன்சொல் விருத்தம்.

வந்திடுமிடத்திற்பொல்லா மாரீசக்கள்ளிதேகஞ்
சிந்திப்போனதுதாமென்ன சிணிங்கிரீயழுவதென்ன
முந்திவில்வளைத்தபோது முடிமன்னர்சபைக்குநீதான்
வந்ததுமில்லையாசும்மா மசக்கிறுயெழுந்துவாடி

வ-ம். வந்தவிடத்திலேயே என்ன தேகம்சிந்திப்போனது ஆதியிலே வில்வளைத்து மாலையிடுகிறபோது வந்தராசாக்களெல்லாம் விழித்தகண்சிமிட்டாமல் பார்க்கும்படியாயந்தராசசபையிலே நின்று அங்ஙனமே திரும்பி அங்ஙனேமுறுக்கி அங்கனேகுலுக்கி இங்கனேமினுக்கின தேவடியாள்தானே நீ இப்போதுமாமன்மார் மைத்துனன்மார்களிருக்கிறசபைக்கு வருகிறதற்குசும்மா மசக்கிறுய் எழுந்துவாடிவா.

துரோபதைசொல் கண்ணி.

பத்தினிவாக்குபலியாமற் போகாது
பார்மன்னருக்கிந்த துற்புத்தியாகாது
தற்றிவிழுந்தாற்றனையும் பொறுக்காது
தையலர்நீங்கும்தெய்வம் வெறுக்காது
பட்டவனேகுறையிட்டவனேநின்ற
விட்டவனேகடைகெட்டவனே அடாசீச்சீபிணத்தாதே

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

பத்தினிவாக்குநான்பார்க்கிறேன் வாவுந்தன்
பட்டிமிரட்டைமிரட்டாதே வாவுந்தன்
விந்தைகள்சொல்லிவிளங்காதே நீவாடி
வெந்நீரிலேவிடுவேகாது வாசும்மா
போஷிக்கிறுனென்னை தூஷிக்கிறுயடி
பூசிக்கிறுப்சும்மாரோஷிக்கிறுயடி நடந்துவாடிகொலுவுக்கு

துரோபதைபுலம்பல் இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

கொழுக்கொம்பிறக்கும்போதே கொடிவிழுந்தலைந்தாற்போல்
குலையவிட்டாயோ தெய்வமே எந்தன்
கொற்றமன்னவருக்கும்மற்றபெரியோருக்கும்
குறையெனனசெய்தேனே தெய்வமே
ஒருதாயில்லாதவர்க்கு ஊரெல்லாந்தாயென்றசொல்
உலகவார்த்தையும்பொய்யோ தெய்வமே

துற்சாதனன்சொல்-விருத்தம்.

கண்ணுக்குகலநீர்சிந்த கதறியேயழுகின்றாய்நீ
ஒண்ணுக்குஇரண்டுசொல்லி யுதாசினம்பேசுகின்றாய்
பெண்ணுக்குளுன்னைப்போல பிரட்டுளதிருட்டுநீலி
மண்ணுக்குள் கண்டதில்லை மாரீசக்கள் ..ரிவாடி.

வ-ம். கண்ணுக்குக் கலநீர்சிந்தும்படியா யழுகிறாய் நான் ஒன் றைச்சொல்லிறு விரண்டாகச்சொல்லி எடுத்தெரிந்து போடுகிறாய் ஆ ஆ ஆ உன்னிடதிருட்டுமாரீசத்தனமும் இந்திரசித்துகளும் இந்த வித்தைகளும் எங்கேகற்றாயடி எழுந்துவாடிவாடிவா.

துரோபதைசொல் கண்ணி.

மயிரைப்பிடிக்கிறாய் மண்மேலேயிழுக்கிறாய்
வம்புகள்பேசிபின்வாயேன் புழுக்கிறாய்
உயிரைப்பறிக்கிறாய்ஒட்டாரங் காட்டுகிறாய்
ஒருக்காலேயேன்சும்மாயெடுத்து முறிக்கிறாய்
ஒகோகெடுவாய்ஐயோகெடுவாய் ஐயோபோடா
படுபாவிஉனக்கென்ன போங்காலமோபாவி

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

விண்ணணம்பேசிமினுக்கிறா யென்னடி
வேசிகள்போலகுலுக்கிறா யென்னடி
ஒண்ணுவெட்டாய்முடியுறா யென்னடி
ஒகோசும்மாநொடிக்கிறா யென்னடி
தட்டாடுதசும்மா திட்டாதேயடி யென்னடி
பேசாமல்நீவாடி கொலுவுக்குப்பேசாமல்நீவாடி

துரோபதைபுலம்பல் தரு-இ-ம்-கண்டாமீசுரதாளம்.

பல்லவி.

ஆ விதியே ஐயையோ விதியே

அநுபல்லவி.

பாவிநானென்னபாதகஞ் செய்தேனோ இந்த
பாவிகையில்சிக்கிபரதவிப்பதும் ஆவிதி

சரணங்கள்.

ஆருக்குநானொரு அக்கிரமஞ்செய்தேனோ விதியேநான்
ஆரையடித்து அலங்கோலஞ்செய்தேனோ ஆவிதி
பாரினில்இந்தப்பாடுபடவோநான்
பஞ்சபாண்டவர்க்கு பாரியாளானதும் ஆவிதி

துற்சாதனன்சொல் விருத்தம்.

நீலிகளானபேர்க்கு நிமைபிலேகண்ணீரென்பார்
ஓலமிட்டழுமுனக்கு உடம்பெல்லாங்கண்ணீர்கண்டாய்

கோலங்கீழ்நுழையுமென்தன் குணத்தையுமறிந்துயிந்திர
ஜாலஞ்செய்யாதேசும்மா தளுக்காதேயெழுந்துவாடி.

வ-ம். நீலிக்கு நிமையிலே கண்ணீரொன்றுசொல்கிறது உனக்கு உள்ளங்கால்முதற்கொண்டு உச்சந்தலைவரைக்கும் தண்ணீரானல் அந்தநீலியும் புனக்கிணையல்ல சும்மா அழுததினுல் உன்னைவிட்டுபோவேனே நீ பாயின்கீழேநுழைகிறவளானல் நான்கோலத்தின்கீழ் நுழைகிறவனென்றறியாயோ ஓடி வாடி வா.

துரோபதைசொல் கண்ணி.

பெண்ணுடன் கூடப்பிறந்தது மில்லையோ
பெண்சாதியைவைத்துவாழ்ந்தது மில்லையோ
தன்னருள்சற்றுந்தயாளமு மில்லையோ
தாயார்வயிற்றிற்பிறந்தது மில்லையோ
பட்டவனேதுயரிட்டவனேமுறை
விட்டவனேகேடுகெட்டவனே அடாபோடா படுபாவி

துற்சாதனன்சொல் கண்ணிகள்.

மாட்டுக்காரப்பயல்போலெண்ணிப் பேசாதே
மாதங்கிநீசும்மாவீச்செல்லாம் வீசாதே
நீட்டிபாட்டியுன் நீட்டெல்லாங் காட்டாதே
நிமிஷம்போனுல்நிலைநிற்க மாட்டாதே
தளுக்காதேபேய்போலளுக்காதேகொஞ்சி
குலுக்காதேமிஞ்சிபதுக்காதேயடி
பேசாமல்நீவாடி கொலுவுக்குப் பேசாமல்நீவாடி

துரோபதை புலம்பல்.

ஆவிதியே ஐயையோ விதியே.

என்போலும்பெண்களுக்கிடரென்னசெய்தேனே விதியே
இதுஎந்தன் தலையிலெழுதினப்படிதானே விதியே
இன்பமாய்பாஞ்சாலனென்றனைப்பெற்று
எடுத்துவளர்த்ததுமிதற்காகத்தானே ஆவிதியே
வல்லரவின்வாயில்தேரைப்போலானேனே வேடன்
வலையிலகப்பட்டமான்போலுமானேன் விதியேயிந்த
பொல்லாதகிர்மூடப்புலையன்கையில்சிக்கிப்
புலம்பிப்புலம்பிசும்மாயபுலம்பித்தவிப்பது ஆவிதியோ

துற்சாதனன்சொல் விருத்தம்.

விதிநல்லவிதியேயானல் வில்வளைத்திட்டபோது
மதியிலென்னண்ணனுக்கு மணமாலைசூட்டிடாயோ
கதியில்லாபாண்டவாளை கெதியென்றுநம்பிக்கெட்டால்
இதனுடன்போமோயின்ன மிருக்கிறதனந்தம்வாடி.

வ-ம். ஆ ஆ விதியினுலென்ன யிருக்குதடி எல்லாம் மதியினுலிருக்கிறது ஆதியிலே வில்வளைத்து மாலையிடுகிறபோது இந்த அரு

ச்சுனராசனுக்குப் போட்டமாலையை எங்களண்ணனுன துரியோதன மகாராசனுக்குப் போட்டுவிட்டால் இத்தனைபாடெல்லாம் வராதே பாண்டவர்கள் பாண்டவர்களென்று பாண்டவர்களை நம்பிகெட்ட படியினுலே இத்துடன் போச்சுதா இன்னமனேகமிருக்கிறது எழுந்துவாடிவா.

துரோபதைசொல் கண்ணி.

பாண்டவராலேநீபட்டு விழுவாய் என்
பாவமிடிந்துநீபாழாகவே போவாய்
மூண்டநரகத்தில்மூழ்கிக் கிடப்பாயுன்
மூக்கமெல்லாமப்போயார்மேல் விடுவாய் சும்மா
அலக்காதேகெர்வம்பிலக்காதே பேய்போல்
மலைக்காதேநாய்போல் குலைக்காதே
போடாபடுபாவி உனக்கென்ன போங்காலமோபாவி

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

பாண்டவர்பேச்சுபகலே முடிந்தது
பழியெல்லாமுந்தன் தலைமேல் விடிந்தது
தாண்டியென்னுள்ளம்தணலா எரியுது
சபையிலேநீவந்தாலெல்லாந் தெரியுது
வடிக்காதேவிங்கிதுடிக்காதேகல்வி
கொடிக்காதேசொல்லி துடிக்காதேயடி
நடந்துவாடிவாகொலுவுக்கு நடந்துவாடிவா.

துரோயதைபுலம்பல்-இ-ம்-முகாரி-ஏகதாளம் கண்ணிகள்.

ஓகோயிதென்னகொடுமையோவையையோ மன்னர்களே ஒரு
கோதிலாமன்னர்கள்நீதியிதானே மன்னர்களே
ஓகோயிதுவோமனுநீதியோவையோ மன்னர்களே அபி
மானமுஞ்செங்கோல்நிதானமுமில்லையோ மன்னர்களே
பெண்களைப்பெற்றபெரியோர்களில்லையோ மன்னர்களே என்னை
பேதகஞ்செய்தால்பெண்பாதகமல்லோ மன்னர்களே ஒரு
பெண்ணுடன்கூடபிறந்தவரில்லையோ மன்னர்களே ஒரு
பெண்ணாகப்பாரினில்பிறந்ததுநான்தானே மன்னர்களே
மனையாளுடன்கூடிவாழ்வாருமில்லையோ மன்னர்களே பெண்
மானமென்றால்யார்க்குமானமுமல்லவோ மன்னர்களே இந்த
அனியாயம்போலேயவனியிலுமுண்டோ மன்னர்களே இது
அரசாட்சிசெய்யுமரசர்க்குத்தர்மமோ மன்னர்களே எங்கள்
ஐபாதுரோணரே அசுவத்தாமரேஎன் ஐயமாரே இந்த
ஆந்நீதம்போலேயவனியிலுமுண்டோ ஐயமாரே இந்த
பொல்லாதவார்த்தைபுராணம்படித்தேயென் ஐயமாரே இந்த
பொல்லாங்கைபோலவேபூமியிலுமுண்டோ ஐயமாரே இந்த
வையகம்போனுலும்வாழ்வெல்லாம்போனுலும்ஐயமாரே இந்த
மன்னர்சபையிலென்மானம்போகலாமோ ஐயமாரே இந்த

மெய்யானமாமனுவிக்கியானந்தெரிந்தவன் ஐயமாரே என்
மேலென்னகுற்றம்விளங்கக்கண்டீரோயென் ஐயமாரே
பாரம்பரவும்பலவுந்தெரிந்தயென் பாட்டனாரே இந்த
பாவிகொடுமையைபார்த்திருக்கின்றீரே பாட்டனாரே
தாரமொன்றில்லாமல்தள்ளிவிட்டீர்களே பாட்டனாரே
தன்மையினால்தயதாட்சண்ணியமில்லையோ பாட்டனாரே உங்கள்
அன்பிலாப்போனாலும்பெண்பாவம்போகுமா பாட்டனாரே
அரவக்கொடியோனுரைத்திடும்வார்த்தைக்கும் பாட்டனாரே
யுடன்பட்டிருக்கஉன்னுள்ளங்குளிர்ந்ததோ பாட்டனாரே
ஆதரவாகயழைத்துவந்தீரேயென் மாமனாரே-எந்தன்
அபிமானம்போகஅலையவிட்டீரேஎன் மாமனாரே
மாதாபிதாகுருநீயென்றிருந்தேனே மாமனாரே-என்னை
மன்னர்சபையில்வரவழைத்தீரேயென் மாமனாரே
குருகுலமன்னர்குலமுறைகண்டாயென் மாமனாரே-யுங்கள்
குலத்தினிலிருந்தகொடுமையடுக்குமோ மாமனாரே
பெரியோரிருந்தும்பிழைகள்செய்ததாலே மாமனாரே மழை
பெய்யுமோவையகமுய்யுமோவையையோ மாமனாரே

பொதுவிருத்தம்-இ-ர்-தோடி.

கொஞ்சமுமிரக்கமில்லாக் கொற்றவன்சபையினுள்ளே
தஞ்சமென்பவரில்லாமல் தரையில்வீழ்ந்தழுதுபாஞ்சாலி
கஞ்சமென்முகங்கள்வாடி கைகட்டிஎதிரேநிற்கும்
பஞ்சபாண்டவரைப்பார்த்து பதறுவாள்கதறுவாளே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் தயைதாட்சணியம் ஈவு இரக்கம்யாதுமில்லாத துரியோதனன்சபைதனிலே துரோபதைபிரண்டழுது பாண்டவர்களைப்பார்த்து தெய்வத்தைநினைத்து புலம்புகிறவிதங்காண்க.

துரோபதைபுலம்பல்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேனினிஎப்படியாறுவேன் தெய்வமே ஓகோ
என்பிராணநாதருக்கிப்படிவந்ததோ தெய்வமே ஒரு
துஞ்சியவஞ்சதுரோகமறியோமே தெய்வமே ஓதர்ம
துரைகளுக்கித்தனை துன்பம்வரலாமோ தெய்வமே ஐயோ
சத்தியமில்லையோதர்மமுமில்லையோ தெய்வமே ஓநிறை
சத்தியமும்நல்லதர்மமும்பொய்த்ததோ தெய்வமே ஓநல்ல
பத்திநெறியில்லாபுலையர்க்குக்காலமோ தெய்வமே ஓஅந்த
புல்லர்நடத்தைக்குபூமிபொறுக்குமோ தெய்வமே

பாண்டவர்களைப்பார்த்துப் புலம்பல்.

சின்னவயதினில்தேடிமாலையிட்டீர் பாவிகளா இப்போ
தெருவினிலென்னைதிகைக்கவிட்டீர்களே பாவிகளா என்னை
கன்னிவயதிற்கலியாணஞ்செய்தீரே பாவிகளா யின்று

கொட்டிக்கொடுத்துகடக்கப்போய்விடீரே பாவிகளா-என்னை
வர்னக்கிளிபோலவைத்திருந்தீர்களே பாவிகளா-எந்தன்
மானங்குலையமரம்போலநின்றீரே பாவிகளா-ஒரு
வர்னக்கிளிக்குப்பால்வார்த்துவளர்த்தீரே பாவிகளா-பூனை
வாய்க்கிரைஈந்தாப்போலாக்கிவிட்டீர்களே பாவிகளா-உன்
வீரம்குறைந்துதோவில்லுமுறிந்ததோ பாவிகளா-இந்த
மெய்கெட்டவேந்தன்முன்கைகட்டிநின்றீரே பாவிகளா-நல்ல
தாரத்தைவைத்துச்சபையிலேதோற்றாலும் பாவிகளா-உங்கள்
தவஷ்டவீரதனத்தையுந்தோத்தீரா பாவிகளா-தங்கள்
ஆதீனமெல்லாஞ்சூதாடிப்பறித்தாலும் பாவிகளா-உங்கள்
ஆண்மையைக்கூட அடித்துப்பறித்தாரோ பாவிகளா-இப்போ
நிலத்திலமையும்நிசமும்போய்பாச்சுதோ பாவிகளா-இந்த
நீச்சற்குகைக்கட்டிபேசவும்வாசசுதே பாவிகளா

பீமன் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சேயிழைதனையழைத்து திகழ்சபைதனிலேவிட்ட
தீபவஞ்சகரையென்கை தெண்டாயுதத்தினாலே
வாயினைப்பிளந்துதொத்தி மணிக்குடலெடுத்துமண்டை
ஆயிரஞ்சுக்கலாக யடிக்கிறேன்பாராயண்ணே.

வ-ம். கேளும் அண்ணே நம்முடையமனையாளானதுரோபதை யை யிந்தராசசபையில் பங்கப்படுத்திச் சபையில்வரும்படியாய்செய் தவனையும் இட்டுக்கொண்டுவந்தவனையும் மணிக்குடலெடுத்து அவர் கள் மண்டையை ஆயிரஞ்சுக்கலாக இதோ அடிக்கிறேன் நீர்சும்மா யிரும் அண்ணாவே.

அருச்சுனன் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மானமில்லாமலிந்த மாதினையிழுத்துவந்த
ஈனரையென்கையம்பா லிட்சணத்திலேதானே
கானகம்தீப்பட்டாப்போற் கடித்துநிற்தூளிபாவ
காணிதோவடிக்கிறேன்பார் தடங்கல்சொல்லாதேயண்ணே.

வ-ம். கேளும் என்னண்ணாவே நம்முடையமனையாளான துரோ பதையை இந்த ராசசபைக்குவரும்படியாய்ச்செய்த துஷ்டரைசெங் காடு தீப்பட்டாப்போல் நின்றுதூளிபடலமாக இதோ அடிக்கிறேன் தடங்கல்சொல்லாதே அண்ணாவே.

தருமர் தம்பிமாருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சினத்தமன்னர்கள் .... செல்வமுஞ்சிலதுகாலம்
குனித்தியதுன்பம்வந்து குறைவதுசிலதுகாலம்
அனித்தியகாலம்வந்தா லடிமேபோமேபோகுங்கண்டா
இனித்தியதம்பிமாரே இன்னமும்பொறுங்களப்பா.

வ-ம. கேளுங்கள் தம்பிமார்களே இராசாக்களுடைய் செல்வமும் செறுக்கும்ஓடுகிறது சிலகாலம் ஒடுங்குகிறது சிலகாலம் அதுகளுக்கு

அனித்தியகாலம் சம்பவித்தாலடியோடே போய்விடும் இன்னமும் பொறுங்களப்பா.

துற்சாதனன் துரோபதையைப்பார்த்துச்சொல்விருத்தம்.

மைச்சினமாமன்மார்கள் மாதவமுனிவருந்தான்
வைச்சக்காரர்களாமைவர் மேவியசபையில்நிற்க
அச்சமென்னடியுனக்கு அழுகிறுயொழுகிப்போறுய்
கச்சணிவேசியர்க்கு கண்ணீர்க்குருகுறைச்சலுண்டோ.

வ-ம். அடிமைச்சினமாமன்மார் குருக்கள்மார் உன்வைச்சக்காரர் களைந்துபேரும் இவர்தானே இச்சபையிலிருக்கிறுர்கள் இங்கே உன்னையிட்டுக்கொண்டுவந்ததில் உன்மானத்துக்கு குறைவ்வந்துவிட்டதா என்னசும்மா அழுதழுது ஒழுகிப்போறுய் கைகண்டதாசிக்குக் கண்ணீரில்குறைச்சலா நில்லடிநில்.

விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

பணனூற்றம்பாவைதனைப் பங்கயமாய்பேசக்கேட்டு
பெண்ணூற்றுந்தெரிந்தோரெல்லாம் பேசாமலிருக்கலுற்றீர்
தொண்ணூற்ருென்பதுபேர்பின்னே தோன்றியவிகர்னன்சொல்ல
தொண்ணூற்றும்வார்த்தையுங்கட் கேற்குமோஏற்றிடாதே.

வ-ம். கேளும்ராசாக்களே மகாபதிவிரதையான துரோபதையை இந்தசபையிலே பங்கமாகச்சொல்ல அதைக்கேட்டு எல்லாந்தெரிந்த பெரியோர்கள்யாவரும் ஊமைபோல் வாயைமூடிக்கொண்டு சும்மாவிருக்கிறீர்களே துரியோதனன்முதலாகிய தொண்ணூற்ருென்பது பேருக்கு பின்பிறந்த விகர்னனுகிய ஒருசிறுவன் சொல்லும்வார்த்தை உங்கள்செவிக்கு ஏற்குமோ ஏற்காது ஆகிலும் சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்.

இதுவும் விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

ஐந்துபேர்தமக்கோமான மனை பற்குமில்லையாமானம்
இஞ்சொல்சேர்மனையாளென்ப தெல்லோற்குமுண்டுகண்டாய்
மிஞ்சிநல்லருந்ததிக்குமிகுந்தகற்புடையாள்தனனை
கொஞ்சமாய்சொல்லும்வாத்தை கொற்றவர்க்கடுத்திடாதே.

வ-ம். கேளுங்கள் மகாசபையோர்களே இந்தப்பாண்டவர்கள் ஐந்துபேருக்குந்தானுமானம் இந்தமானம் அனைவர்களுக்கு மில்லையோ அவனவன் பெண்சாதியைவைத்து வாழ்கிறனே யல்லாமல் வேறல்ல அந்த அருந்ததிக்குச்சமானமான பதிவிரதையாகிய துரோபதையை இந்தராசசபையிலே வேசியென்றும் தாசியென்றும் பேசுகிறதுராசாக்களுக்கு தர்மமாநீதியா ஐயோஎன்னபாவம்.

துரோபதைசொல் விருத்தம்.

துன்னியசபையிலுள்ள தொழும்பெரியோரேபோற்றி
என்னைமுன்தோற்றபின்பு எழிலவர்தோர்த்திட்டாரோ
மன்னவர்முன்னேதோர்த்து மற்றெனைத்தோர்த்திட்டாரோ
நன்னிலைநடுகண்டோர்கள் ஞாயமாய்பேசுவீரே.

வ-ம். கேளுங்கள் சபையிலுள்ள புண்ணியவான்களே பாண்டவர்கள் முன்னேதோர்த்தபிறகு என்னைத்தோர்த்தார்களாஎன்னை முன்தோற்றபின் ஐந்துபேருந்தோர்த்தார்களா இதிலே கண்ணுற்கண்டதை நியாயமாய் சொல்லவேணும் பெரியோர்களே.

விகர்னன்சொல் விருத்தம்.

நிலத்தினிற்குறியோரான நெடிமுடியைவர்தேவி
கலக்கமுற்றழுதுவிம்மி கதறியேபுலம்பிக்கேட்டால்
நலத்தினில்மிகுந்தநீதி ஞாயத்தைதெரிந்தகல்ல
குலத்தினிற்பிறந்தோரானல் கூசாமற்பேசிடாரோ.

வ-ம். இந்தகடல்சூழ்ந்த பூமியெல்லாம்அதிபதியான பாண்டவர்களுக்கு அபிஷேகபத்தினியான துரோபதையானவள் இந்தசபையில் முறையிட்டு அலறிவிம்மியழுது நியாயத்தைக்கேட்டால் நீங்கள்சத்தியம தயைதாட்சண்யம் நியாயமுள்ளவர்களும் நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களுமானல் எதார்த்தத்தைப்பேசலாம் சபையோர்களே.

இதுவும்விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

நண்ணுங்கற்புடையாளிங்கே நடந்ததைக்கேட்டாலெங்கள்
அண்ணன்தன்முகத்துக்கஞ்சி யந்நீதஞ்சொல்லப்போரீர்
மண்ணின்மேல்நின்றுபெண்ணின் வழக்கோரஞ்சொல்லொணாது
கண்ணிற்கண்டதனைஎள்ளுக் காய்பிளந்தாற்போற்சொல்வீரே.

வ-ம். அந்தபதிவிரதாரத்தினமான துரோபதைமுறையிட்டு இந்தசபையில் நடந்தகாரியத்தை யதார்த்தமாய் சொல்லச்சொன்னலெங்களண்ணன் துரியோதனமகாராசன் முகத்துக்கஞ்சிஅசத்தியம்சொல்லப்போகிறீர்கள் மண்ணின்மேல்நின்றுவழக்கோரஞ்சொல்லலாகாது கண்ணில்கண்டதை எள்ளுக்காய் பிளந்தாற்போல் சொல்லும்பெரியோர்களே.

சகுனி விகர்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கிரிகைகெட்டவனே நூற்றைக் கெடுத்ததுகுறுணியென்று
உரையுடனுலகந்தன்னிற் சொல்லுவாரதனைப்போலே
விரல்மிகுநூறுபேரில் விஷத்தைப்போல்நீயொருத்தன்
குகைசெய்யப்பிறந்தபோதே குவமினிவிளங்குமப்பா.

வ-ம். கேளாய் என்இளையமருமகனுன விகர்னனே நூற்றைக்கெடுத்ததுகுறுணியென்று உலகத்தில் சொல்லுவார்கள் அதுபோலே நூறுபேரிலே நீயொருத்தன் இந்தகுலத்தை கெடுக்கப்பிறந்தாய் உன்னுல் உங்களண்ணன்பேர் நன்றுய் விளங்கும்.

விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

பார்புகழ்தர்மராசன் படைத்தவெப்பொருளுந்தோற்று
சார்புதம்பியரைத்தோற்று தன்னையுந்தோற்றுவிட்டு

சோர்வுகொண்டொருவருக்கு தொண்டனாய்போனபின்பு
தார்குழலவளைதோற்கத் தகாதென்றுசொல்லொணாதோ

வ-ம். கேளுங்கள் இராஜாக்களே இந்ததுரோபதையை என்னைத் தோற்றபிறகு தன்னைத்தோற்றார்களா வென்றுகேட்டால் பேசாமலிருப்பது தருமமா தருமராசன் தன்னுடைசகரங்களெல்லாமுன்னேதோற்று பிறகு தம்பியரையுந்தோற்றான் பின்புதானுந்தோற்று அடிமையாய்போனானொருவனுக்கு அடிமையாய்போனவனிந்ததுரோபதையையை வைத்து ஆடுகிறது தருமமல்ல துரோபதையை தோர்த்தால் நன்மையல்லவென்று சொல்லுங்கள் சபையிலுள்ள பெரியோர்களே.

விதுரன்சொல்-விருத்தம்.

நரைத்தென்னவயதுசென்று நாட்படவிருந்தாலென்ன
தரித்திடுஞ்சாத்திரங்கள் சதகோடிகற்றாலென்ன
பெருத்திடுஞ்சிரியோரேனும் புத்தியுள்ளவனேதக்கோன்
இந்தவிகர்னன்வார்த்தை விசிதந்தான்மெய்யேமெய்யே.

வ-ம். நாய்நரைத்து போனதினாலென்ன நாட்பட யிருந்துதானென்ன அநேகசாஸ்திரங்கள் படித்துதானென்ன சிறுபிள்ளைகளானாலும் புத்தியுள்ளவனேபெரியவனிந்த விகர்னன்சொன்ன வார்த்தையே சரி நன்றாய்ச்சொன்னான்.

கர்னன்விகர்னனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஒஞ்சரிவழக்குச்சொல்ல உன்னையாரழைத்தாரிங்கே
நெஞ்சொடுநீதிசாஸ்திரம் நீதானாகற்றுக்கொண்டாய்
கஞ்சிலேவடிக்கக்கற்றாய் கற்றாப்போல்பேசலுற்றாய்
பிஞ்சிலேபழுத்துப்போனாய் பேசாதேநீவிகர்னா.

வ-ம். ஒய்தம்பிவிகர்னா ஒருதலைவழக்கு பேசவேண்டாம் உன்னையழைக்கவில்லை தருமசாஸ்திரமெல்லாம் நீதானாபடித்துக்கொண்டாய் சபையிலுன்னைவிட பெரியவர்களில்லையா வடித்தகஞ்சிலேவடிக்கவும் கல்லாமைகற்றுபேசவும் பிஞ்சிலேபழுத்தவன் நீயொருத்தன் புறப்பட்டாய் பேசாமல் சும்மாயிருவிகர்னா

இதுவும் கர்னன்சபையிலுள்ளவர்களுக்குச் சொல்விருத்தம்.

தெரியாமல்சிறுவிகர்னன் செப்பியவார்த்தைதன்னை
பெரியோரென்றுரைத்தீரல்ல பெரியோருங்களைப்போலுண்டோ
சரிதானாவழக்கிலுள்ள சங்கற்பந்தெரிந்திட்டீரோ
வரிவாகயிதோநான்கேட்கும் வார்த்தைக்குத்தாரஞ்சொல்வீர்.

வ-ம். கேளுங்கள் அறியாதபிள்ளை இந்தவிகர்னன் வெகுநாயத்தைசொன்னானென்று மெச்சிக்கொண்டபோதே இவனைவிடநீங்கள்யோக்கியந்தான் ஆ ஆ இந்தவழக்கிலுள்ள சூட்சத்தைதெரிந்துக்கொண்டீர்களோ இதோநான் கேட்கும் கேள்விக்குஉத்தரவுசொல்லுங்கள் பார்ப்போம்.

இதுவும்-கர்னன்சொல் விருத்தம்.

தனக்குள்ளபொருளுந்தம்பிமாரையுந்தனையுந்தோற்றான்
புனக்கிளிஐவர்படைத்த பொருளல்லால்வேறேயுண்டோ
குனிக்கவோர்மரத்தைநாடி குறித்தாடிகெலித்துக்கொண்டால்
கனக்கவேதழைபூபிஞ்சு காய்பழம்வேறேசொல்வீர்.

வ-ம். கேளுங்கள் இச்சபையில்வந்திருக்கும் உரியவர்களாகியபெரியவர்களே தனக்குள்ளபொருள்க ளெல்லாந்தோற்றும் தம்பிமாரையுந்தோற்றுப்போன விந்தத்துரோபதை அவர்களுக்குடன் பட்ட பொருளேயல்லாமல் மற்றப்படிக்கு வேறுண்டோ நல்லது ஒருமரத்தைக்குறித்து சூதாடிக்கெலித்துக்கொண்டால் அதில்தழை வேறு பூவேறுபிஞ்சுவேறு காய்வேறு கனிவேறாமோ பளாபளா நன்றாய்ச் சொன்னீர்களே.

விகர்னன்சொல் ஆசிரியவிருத்தம்.

தடைக்கஞ்சாபாம்புக்கோ ராணையில்லை
சாந்தமில்லாமூர்க்கருக்கோ தருமமில்லை
மடைக்கஞ்சாவெள்ளமதை மறிப்பாரில்லை
மனம்போனபோக்குக்கோர் வழியொன்றில்லை
புடைக்கஞ்சாஉங்களுக்குப் புத்தியில்லை
பூவைகண்ணீர்விருதாவிற் போவதில்லை
சடைக்கஞ்சாகுடியரைப்போல் சேர்ந்தீரிந்தச்
சமஸ்தானத்தைக்கெடுத் தலைப்பட்டீரே.

வ-ம். தடைக்கஞ்சாப்பாம்புக்கு ஆணையில்லை சாந்தமில்லா மூர்க்கருக்குத்தருமசிந்தையில்லை அணைகடந்தவெள்ளமதை தடுப்பாரில்லை மனம்போனபோக்குக்கு வழியேயில்லை பழிக்கஞ்சாத உங்களுக்குப் புத்தியில்லை இந்தப்பதிவிரதைகண்ணீர் பழுதாகப்போகிறதில்லை கெஞ்சாகுடியரைப்போல் நீங்கள் இரண்டொருவர்சேர்ந்து இந்தசமஸ்தானத்தைக்கெடுக்கக் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

கர்னன் விகர்னனுக்குச்சொல்வது-விருத்தம்.

என்னடாவிகர்னநீதா னிறைசபைதனிலேநின்று
நன்றிசேர்சமர்த்தனென்று நல்லுரைபகர்ந்திட்டாய்நீ
துன்னலைமாலைமார்பன் துரியோதனமகாராஜன்
மின்னொளிவிழியாள்தன்னை விட்டிடான்கண்டிடாயே.

வ-ம். ஆனால்கேளடாவிகர்னா நீசொன்னதெல்லாம்சரி துரியோதனமகாராஜன் துரோபதியைவிடப்போகிறதில்லை சும்மாயிரு விகர்னா.

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இத்தனைப்பேச்சென்னடா வாடாதம்பி
எழில்துற்சாதனப்புலியே என்சொற்கேளாய்
மெத்தபுத்திசாலியிந்த விகர்னனென்றும்
மெண்மேலுந்தலையசைத்த வேந்தர்முன்னே

பித்தரென்னும்பாண்டவர்கள் துகில்முன்வாங்கி
பேதித்துப்படுவழக்குப் பேசுமிந்த
சித்தினியைஎதிர்நிறுத்திமானபங்கம்
தெளிந்திடவேயிவள் துகிலை யுரித்திடாயே.

வ-ம். அடாதம்பி துற்சாதனா இங்கேவா அந்த விகர்னன் மெத்தபுத்திசாலியென்று மெச்சிக்கொண்டார்களே இந்த ராசாக்களிவர்களை பார்க்கும்படி அந்தபாண்டவர்களைந்துபேருடைய வஸ்திரத்தை முன்னேவாங்கிக்கொண்டு இப்போது எதிர்வழக்குப் பேசவந்தாளே இவளைநிறுத்தி சேலையைஉரியடாதம்பி.

விதுரன் துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

பன்னியவிகர்னன்சொல்லை பழுதென்றதுரியாகேளாய்
என்னமோகெடுதிகால மிசைந்ததுஉங்களுக்கு
கன்னியைப்பங்கஞ்செய்யக் கருத்தினில்நினைத்தபோதே
மன்னுடன்குடிக்குத்தீங்கு வந்ததுவந்ததப்பா.

வ-ம். அடாதுரியோதனா உனக்கு என்னமோ பொல்லாதகாலஞ் சம்பவித்தது அந்தமகாபத்தினியான துரோபதையை மானபங்கஞ் செய்யவேண்டுமென்று எப்போது நினைத்தாயோ அப்போதே உன் குடிக்கு அனத்தகாலம்வந்தது சொன்னேன் துரியோதனா.

விதுரன் கர்னனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தண்படுமுலகங்காக்குந் தார்மன்னரிடத்திருந்து
புண்படுங்கோலைப்போலப் புகல்கின்றகர்ணாநீதான்
எண்படுநூல்கடோர்ந்து மிழிவழக்குரைக்கலுற்றாய்
பெண்பழிதேடிக்கொண்டோ பெரியவனாகப்போறாய்.

வ-ம். கேளுங்கர்னா தர்மசாஸ்திரமெல்லாம் பார்த்திருந்தும் ராஜாக்களிடத்திலிருந்தும் புண்ணில் கோலிட்டாப்போல் இழிவழக்குப் பேசுகிறாய் பெண்ணைப்பார்த்தால் பேயுமிரங்குமென்பார்கள் அவ்வளவுமில்லாமல் ஒருபெண்பிள்ளைபேரில் உன்பிரதாபமெல்லாங் காட்டுகிறாய் இதனாலேயா பெரியவனாகப்போகிறாய்.

கர்னன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பெரியோரைத்துணைகொள்ளென்று பேசினபடியேநீங்கள்
உரியோரென்றிங்கேசேர்ந்து உதவியில்லாமற்போச்சு
பிரியஉட்சுவரிருக்கப் புறஞ்சுவர்பூசப்பட்ட
சரியானபெரியோர்நீர்தான் சபாசுநன்றாகச்சொன்னீர்.

வ-ம். கேளும் விதுரமகாராசனே பெரியோரைத் துணைக்கொள்ளென்றல்லவோ வேதஞ்சொல்லுகிறது அப்படி நீங்கள் பெரியோர்களென்றும் உங்களைச்சேர்ந்ததற்கு ஒரு உதவியில்லாமல் போச்சுது இதிலேயும் உட்சுவரிருக்கப் புறஞ்சுவர் தீர்த்தப்பட்டீர் சரிதான் பெரியவர்தான்.

விகர்னன் கர்ணனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பொய்சாக்ஷிசொன்னவருஞ் சபையிலொரு
  தலைவழக்காய்ப் புகன்றபேரும்
பைசாசமாய்நரகில் வீழ்வரென்றும்
  நான்முறையைப் பறக்கடித்தாய்
மெய்சார்ந்தவிகர்னனையு மெடுத்தெறிந்தா
  யளவிலாவிகாதஞ்சொன்னாய்
பொய்சாரும் வழக்குரைத்தாய்
  துரியோதனனையுங்கெடுத்தாய் புகழோகர்ணா.

வ-ம். கேளுங்கர்ணா பொய்சாக்ஷிசொன்னவரும் சபையில் ஒரு தலைவழக்காய் பேசினவனும் நரகத்திலடைவார்களென்று சொல்லப்பட்ட தருமசாஸ்திரத்தைத் தள்ளிப்போட்டாய் இந்தவிகர்னன்சொல்லும் வார்த்தையும் எடுத்துப்போட்டாய் அந்ததுரியோதனன் புத்தியையும்கெடுத்தாய் இப்படிப்பட்ட துர்கடத்தையினாலேயா நல்லவனாகப்போகிறாய் கர்ணா.

துரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நல்லதுசிற்றப்பாவுன் ஞாயத்லைநிறுத்திவையும்
வல்லியில்கர்னன்சொல்லு மென்சொல்லுமுனக்கெவ்வாறு
வல்லதுற்சாதனாகேள் வலியவெம்புலிபோற்பாய்ந்து
சொல்லுமிங்கிவளுடுத்தந் துகிலையுமுரித்திடாயே.

வ-ம். கேளும்சிற்றப்பா கர்னன்சொல்லும் வுன்செவிக்கேற்கப் போகுதா உன்னுடையபிப்பாயம் அங்கேயிருக்கட்டும் அடா துற்சாதனா இவளுடுத்தியிருக்குஞ்சேலையை உரியடாவென் முன்னே தான்சொன்னேனே இன்னமுந்தாமதம் தம்பிதுற்சாதனா.

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

உரிந்திடுஞ்சேலையென்றே யுரைத்தயென்னண்ணாகேளீர்
பரிந்துநீசொல்லுமுன்னே பதைக்குதேயெந்தன்கைகால்
தெரிந்திடசபையிலுள்ளோர் சிரித்திடவைவர்நெஞ்சம்
கரிந்திடவிவள்தன்சேலை கடுகெனவுரிவேன்பாராய்.

வ-ம். கேளும்என்னண்ணாவே நீர் சொல்கிறதற்குமுன்என்கைகாலும் பதைக்குது அப்படியே யுரித்துபோடுகிறேன்பாரும்.

துரோபதையைதுற்சாதனன் மேடைமேல் இழுக்கிறகண்ணி.

பாங்காயென்னண்ணனைப் பார்த்துநகைத்தவுன்
  ஆங்காரமிப்போ அறிகிறேன்வாடி
தாங்காமலிந்த சபையிலேநீகேட்ட
  தீர்க்காவழக்கைநான் தீர்க்கிறேன்வாடி
வேணமட்டுஞ்சும்மா வீம்புபேசுமுந்தன்
  ஆணவமிங்கே அடக்கிறேன்வாடி
நாணமாகவுன் னாகரீகமெல்லாம்
  காணவேயெல்லோர்க்குக் காட்டுகிறேன்வாடி

துரோபதை மேடையின்மேல் போகிறபோது

சொல்விருத்தம்-முகாரி.

பெரியோரிலையோபெண்களையும் பெற்றோரிலையோமானமுள
உரியோரிலையோவெந்தனுக்கிங் கொருதிக்கிலையே நீதிசொல்ல
அரியோரிலையோவொருவருக்கு மருளேயிலையோயானென்றுந்
தெரியாயேழையென்பங்கில் தெய்வமில்லையோவிதியே.

வ-ம். அரி அரி வைகுந்தவாசா முகுந்தா அன்பரைக்கார்க்கும் கோவிந்தா மகாசபையில் மனுவிக்யானந்தெரிந்த பெரியவர்களில்லையா மானாபிமானமுடைய சுற்றத்தாரில்லையா நன்மை தீமையென்னும் நீதிமொழிகளைச்சொல்லும்படியான அறிவாளிகளில்லையா ஒருவருக்காவது அருளிச்செயலில்லையா ஏதுந்தெரியாதஏழையானவளென்பங்கில் தெய்வமுமில்லையாவிதியே.

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

தெய்வந்தானென்செய்யுமோ பார்ப்போமுன்
சித்துவித்தையிங்கே காட்டாதே
சேலையுரிந்த சபையிலேநானுன்னை
திகம்பரமாக்காமல் விடுவேனோ

தரு-கெண்டா-ஆதிதாளம்-பல்லவி.

மாயவனேவைகுந்தவாசாவெந்தன் மானங்காக்கவேணும்சர்வேசா
ஆயநான்மறைதேடும் ஆதிமூலப்பெருமானே
அபயமபயமுந்தன் உபயபாதமேகெதி அரி-மாய

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணி.

நேயமாக ஆகி மாயனென்றுசொன்னால்
நிலைநிற்குமானபெண் ணென்றே-ஒரு

நிமிஷத்திலேயிந்த அரசர்க்குள்ளேயுன்னை
நிர்வாணமாக்குகிறேன் பாரடி-பாய

துரோபதைசொல் தரு.

கருதும்மெய்யருக்கெல்லாம் மெய்யா-என்னைக்
கைசோரவிட்டிடாதே ஐயா
விரிகடல்மேற்றுயில் துய்யா-இந்த
வேளைகாத்தருளும் ஐயா-அரிமாய

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

இருந்தசேலையெல்லா முரிந்துக்கொண்டேனின்ன
மொருசுத்திருக்குதுபாரடி இந்த
ஒருசுத்துபோனாலுன் பரிசுத்தமெல்லாமிங்
குடனேவெட்டவெளி யாமடி

துற்சாதனன்சொல் விருத்தம்.

சேலைநாமுரிவோமென்று திருடியேயறிவையேதான்
மூலையிலொருவுள்ளாடை முன்னமேயுடுத்திக்கொண்டாய்
வலநீயுடுத்தவாடை இதனையுமுரிந்துககொண்டால்
நீலிகள் குருவேயப்பால் நீயென்னசெய்யப்போகுய்.

வ-ம். ஆ ஆ இதென்ன ஆச்சரியமடி இந்தச்சபையில் உன்னு கிலைநாங்கள் உரிவோமென்று உனக்குத்தெரியுமா சேலைகளுள் ஒரு சேலை கட்டிக்கொண்டாயே இதையும் உரிந்துபோட்டா லின்னமொ ருசேலை நான்கொடுப்பேனென்று நினைத்தாயோ என்னபுத்தி.

பீமன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மதித்ததுரோபதையைத்தீண்டி வஸ்திரங்களையநாங்கள்
எதிர்த்தும்மைபொருளாயெண்ணி யிருப்பமோதுரியோதனுகேள்
துதித்தவிகர்னன்போக தொண்ணூற்ருென்பதுபேர்தன்னை
சிதைக்குறேனெமபுரத்திற் சேர்க்குறேனெழுந்துவாரீர்.

வ-ம். அடாதுரியோதனு இந்த ராஜசபையிலே துரோபதை யைநிறுத்தி வஸ்திரபங்கம் பண்ணும்படி நாங்கள்பார்த்திருப்போமா எங்களண்ணன் சொல்லுக்கு அடங்கி யிருந்தோமேயல்லாமல் நீங்க ளனைவரும் ஒருபொருட்டா இப்பவும்இந்தவிகர்னன் ஒருத்தன்தவிர மற்றதொண்ணூற்ருென்பதுபேரையும் எமபுரத்திற்கு இப்போதே அனுப்பிவைக்கிறேன் எழுந்துவாங்களடா.

தருமர் பீமனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மறுத்தேனென்றுமறுக்காதேகருத்தேகையில்கதைகொண்டால்
ஒருத்தாலதெய்வமெண்ணுதோ பொறுத்தாயினம்பொறுவீமா.

துரோபதைசொல்லல் மூன்-தரு.

தேவாதிதேவனே யின்னேரம்-என்னைத்
திருக்கண்பார்த்தாலே யுபகாரம்

பாவிநான்செய்த அபசாரம்பொறுத்துப்
பரிவாயிரட்சிப்ப துன்பாரம்

துற்சாதனன்சொல் தரு.

பலபேருமெய்யென்று பேசிக்கொள்ளவுந்தன்
பத்தினிதனமிங்கே காட்டாதே-யிப்போ
பாரின்முன்சேலையை யுரிந்துசபைதனிலே
பவுஷைக்கெடுக்கிறேன் பாரடி

துரோபதை சொல்முன் தரு.

ஆனைமுறையிடவே வந்தாய்-மடுவில்
அன்றுமுதலையைப் பிளந்தாய்
ஒதுங்கஜேந்திரனைப் புரந்தாய்-இனி
யுனையல்லாற்றிக்கில்லை எந்தாய் அரி-மாய
மாரத்துகில்வளர மந்திரங்கற்றுயுன்
மந்திரவிந்தைக்குச் சலிப்பேனே-சும்மாய்
வளருந்துகிலெல்லாம் வாங்கிவாங்கியுந்தன்
மானங்குலைக்கிறேன் பாரடி

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சித்திரமாயனந்தஞ் சேலைகளுதிக்குமானால்
எத்தனைகோடியென்று யிழுத்துநானுரிவேனப்பா
உத்தமவெண்மார்புந்தோளு முளைக்குதேவுடல்கள்சோர்ந்து
இத்தனைகலைவந்துற்று லென்செய்வேன் அண்ணையண்ணேன்.

வ-ம். அடடா அப்பா இதென்னகாரணமோ தெரியவில்லையே அற்புதமிற்புதமாய் சித்திரவிசித்திரமாய் கோடிசூரியப் பிரகாசமான சேலைகள் விதவிதமாய் வாசாமகோசரமாய் புற்றிலே ஈசலானதுபெரும்போக்குப் புரப்பட்டாப்போல் எத்தனைகோடி சேலையென்று நானுரிவேன் கையுஞ் சோர்ந்துபோகுது காலு மசந்துபோகுது என்னாலாகாது அண்ணே.

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

புலியொருபூனையாகப் போனாப்போலடடாதம்பி
பலர்களுநகைப்பதாகப் பயனில்லாவார்த்தைசொன்னாய்
உலைவிலாக்கலைகளின்ன முண்டாகும்விதத்தைபார்ப்போம்
வலியடாஎரியடாநின் மனமதுதளர்ந்திடாதே.

வ-ம். அடாதம்பிதுற்சாதனா புலியைப்போலொத்தநீ பூனையாயொடுங்கிவிட்டு எல்லோரும் நகைக்கும்படியாய் என்னாலே யாகாதென்று சொன்னாய் தைரியம்விடாதே இன்னம்பார்ப்போம் உரியடா உரி.

விகர்ணன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உரிஉரிநற்பிராமி யுழக்காழாக்கெனச்சொல்லாதே
நெரிநெரிதம்பிமாரும் நீயுமுன்குடும்பம்வாழ்வும்

வரிவரிவேற்கண்ணாளன் மனநெருப்பாலின்றோடே
சரிசரியென்றுசொல்லுஞ் சத்தியமில்லாவண்ணே.

வ-ம். கேளாய் அண்ணே உரிஉரி நாழிநாழி உழக்காழாக் கென்று சொல்லவேண்டாம் உன்னுடைய வாழ்வும் துரோபதை மனமென்ன ப்பட்ட நெருப்பிலே சரிசரியென்று சொல்லண்ணே.

துரோபதைமுன் புலம்பல்-தரு.

அடலிரணியனைவிண் சேர்த்தாய்-உந்தன்
அன்பில்பிரகலாதனைக் கார்த்தாய்
திடமானதேவர்கள் துயர் தீர்த்தாய்-இந்த
ஜெகங்களுய்யக்கிருபைக்கண் பார்த்தாய் அரி-மாய

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணி.

ஓலமிட்டேசும்மா யொழுகிப்போனாயுந்தன்
ஒழுகலுக்குபயப் படுவேனோ-கை
ஓய்ந்துபோனாலுமெய்ச் சாய்ந்துபோனாலும் நா
னுனைபங்கம்பண்ணாமல் விடுவேனோ

துரோபதைசொல்-கண்ணி.

நாராயணா அரி கோவிந்தா-உன்னை
நம்பினேனையா கோவிந்தா
ஆரணனே அரிகோவிந்தா நானுன்
அடைக்கலமையா கோவிந்தா அரி-மாய

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அறிவுள்ளவண்ணாவேகேள் யன்புடனேற்றம்போட்டு
மறிகடல்நீரையெல்லாம் மாளவேயிறைத்திட்டாலும்
நெறியுள்ளயிவள்படைத்த நெடுநதுகில்முழுதும்வாங்கி
உரிவதுகடினமையோ யினியென்னாலாகாதப்பா.

வ-ம். கேளாயண்ணே சத்தசமுத்திரத்தில் ஏற்றம்போட்டுவற்றிப் போகும்படியாய் நீரையிறைக்கலாம் இவளுக்குண்டான வஸ்திரத் தை உரிதற்கினிமேல் என்னாலாகாது எங்களப்பன் தரமல்ல கல்லேக்க டிக்க.

பொது-விருத்தம்.

வனக்கிளி துரோபதைக்கு மாளாமல்வளர்ந்தசேலே
தனித்தனியுரிந்து துற்சா தனன்கைகள்சலித்திருக்க
குனித்தனில்விதுரன்வீஷ்மன் கோதிவேதியன் துரோணன்
இனித்தசொல்பெரியோரெல்லா எழுந்தவருரைசெய்வாரே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் துரோணர் வீஷ்மர் அஸ்வத்தாம ர் விதுரன் இன்னும் சபையிலிருக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் சொல்லு கிறவிதங்காண்க.

சபையிலுள்ளோர்சொல் விருத்தம்.

இவளேஐவருக்குந்தேவி யிவளேமற்றெவர்க்குமாதா
இவளேஇப்பூமிதேவி இவளேஅக்கினிசொரூபி
இவளேசத்தியநிதானி யிவளேயுத்தமகுணஶாளி
இவளேயிக்குலத்துதெய்வ மிவட்கிணையெவருமுண்டோ.

வ-ம். இவளே பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு மனைவி மற்றயாவர்களுக்கும் இவளேமாதா பூமிதேவியுமிவளே அக்கினிசொரூபி இவளே சத்தியவசனி இவளே உத்தமகுணத்தைப் பெற்றவள் இந்த குலத்துக்கு குலதெய்வம் இவளேயல்லாது மற்றெவரையும் இவளுக்கிணை சொல்லகூடாது தரும் தரும்.

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்

தாரதரந்தெரிந்தோரெல்லாஞ் சந்தோஷப்படுவதாலும்
வராதுகிலிவட்குச்சும்மா வளர்ந்துதோகையாலும்
பெருமிவள்செய்தகுற்றம் பொறுத்தேனடாதம்பி
துரோபதைதனையெடுத்தென் துடைமீதுவைத்திடாயே.

வ-ம். அடாதம்பிதுற்சாதனா இங்கேயிருக்கிற கிழவரெல்லாம் அவள்மேலே சந்தோஷப்படுகிறபடியினாலே மாளாத்துகில் இவளுக்குவந்தது ஆனபடியினாலே எனக்கிவள் என்னகுற்றஞ்செய்திருந்தபோதிலும் பொறுத்துக்கொள்ளதான் வேணும் திடீலென்று வந்து என்தொடைமேலே உட்கார்ந்தால்பொறுத்துக்கொள்ளுகிறதற்குதடையில்லை நல்லது நீயாகிலும் எடுத்துவந்து என்துடைமேலேஉட்காரவையடா தம்பி துற்சாதனா.

விகர்னன் துரியோதனனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

தாவியெதிர்வருஎமனைத்தடுக்கலாகும்
தலைகொண்டுபடுவிஷத்தை யிறக்கலாகும்
மேவுவடவாக்கினியை யவிக்கலாகும்
மேல்வருபிரமாஸ்திரத்தை விலக்கலாகும்
ஆவதுகேள்சற்புடையோர் சபித்தால்தீர்க்க
ஆதிமும்மூர்த்திகளா லாகாதண்ணே
பாவையிவள்மகிமைதனைக் கண்ணிற்கண்டுப்
பழிதேடிகொள்வதற்கோ பதைக்கின்றாயே.

வ-ம். கேளும் அண்ணே கொல்லவருகிற எமனைத் தடுக்கலாம் தலைசேறின விஷத்தையுமிறக்கலாம் வடவாக்கினையையும் விலக்கலாம் மேலேவரும் பிரமாஸ்திரத்தையும் விலக்கலாம் கற்புடையஸ்திரீகள் மனம்நொந்து அவள்வாக்கினால் ஒன்றைச்சொன்னால் அதைத்தடுக்க மும்மூர்த்திகளாலு மாகாது இவள்மகிமையைக் கண்ணாலே கண்டும் பழியைத்தேடிக்கொள்ளலாமோ அண்ணே.

திரௌபதைக்கும் திரியோதிரனுக்கும் தர்க்கம்.

தரு-இப்-காம்போதி-மீசுரதாளம்.

ஒருமைத்தரணிபற்குள்பெருமைப்படவுதித்தாய்படுபாவி இந்த
அருமைக்குருகுலத்தின்முறமைதவிரவிட்டாயடாதோஷி யடி
முறமைத்தவிரவிட்டைவர்கணித்தமிழுக்குமொருவேசி உன்
முறையிப்படியிருக்கசபைமெச்சவுநொடித்தாயடதோஷி எந்தன்
மனதிற்பகையைவைத்துயிவிடந்தனிலழைத்தபடுபாவி நீ
வலியப்பகடைவைத்து அடிமைப்படகெலித்தாயடதோஷி அடி
அடிமைப்படகெலித்து அவர்கைப்பொருள்பறித்ததறியாயோ நீஎன்
அடிமைப்படசிறிக்கிதுரைசொற்படிநடக்கவருவாயே எந்தன்
தருமத்துரைகளுக்குச்சதிசற்பனைநினைத்தபடுபாவி யிந்தச்
சகுனிப்புலையனிட்ட்விளைசொற்படிமுடித்தாயடதோஷி எந்தன்
சலவைத்தொடைமடிக்குள்சரசத்துடனிருக்கவருவாயே இந்தச்
சகுனிசொல்லைஎடுத்துகடலுக்கப்புறமெட்டிஎரிவேனே நானுன்
கொடையிற்றினியிருக்கச்சபையிற்பழுதுரைத்தபடுபாவி உந்தன்
கொடையிற்கழுருகொத்தநெளியப்புழுபுழுத்து மடியாயோ

தலையைப்படுகளத்திலுருகிக்கணைகள்பட்டெந்நுயிர்போயும் உன்னை
தழுவிக்கொள்ளநினைத்ததெப்படிமறக்கும் மறவேனே
என்னைத்தழுவிக்கொள்ளநினைத்துமடியில்தனையழைத்த . படுபாவி
எந்தன்தருமதுரைகள்கைக்குளடிபட்டலறிஎப்போ விழுவாயே
உன்னைசபையில்துகிலவிழ்த்ததலையைகுனியவைத்த திவர்தானே
என்னைசபதத்துடனழைத்துப்புகழ்பெற்றிடஜெயிப்பா ரடிபோடி
என்னைசபையிற்றனிநிறுத்தித்துகிலைக்களையவிட்ட படுபாவி
உந்தன்தலையைக்கணைதரிக்கமுடிபெற்றிடுஞ்சமர்த்த .திவர்தானே
இந்தச்சவலைப்பசகளுக்குமினிமற்றொருவருக்கு மசைவேனே

நீங்கள் இடிபட்டுவொருமிக்ககொடியபடுகளத்தில் மடியாட
மண்மேலணையச்சுருளவிழ்த்தமயிரைக்கையாலெடுத்து முடிவேனே

துரோபதைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

கொலுவினில்கிருத்தியென்தன் கூந்தலுந்துகிலுந்தீண்டி
மெலியச்செய்தவரைநாளை வேருடன்போர்க்களத்தில்
தலைதனைத்துணிந்துவெட்டி தனிமுரசறைந்திடாமல்
இலகவேவிரித்தகூந்த லெடுத்தினிமுடித்திடேனே.

வ-ம். கேளுங்கள் சபையிலுள்ள ராசாக்களே என்னை இந்த ராஜசபையிலே கிருத்தி என்கூந்தலையுந் துகிலையுந்தீண்டி எமனை அவமானபங்கஞ்செய்தவனை நாளை இரணக்களத்தில், அவன்மார்பின்மேலிருந்து மயிரைமுடிக்காவிட்டால் நான் துரோபதையல்ல.

பீமன்சொல்விருத்தம்.

மங்கைதிரௌபதியையிந்த மகாசபைதனில்கிருத்தி
பங்கமாய்ப்பழுதுசொன்ன பாதகர்தம்மையிந்தச்
செங்கையிற்கெதையினாலே சின்னபின்னங்களாகச்
சங்கரித்திடுவேன்சொன்ன சபதமுமுடிப்பேன்பாரீர்.

வ-ம். கேளுங்கள் சபையிலுள்ளவர்களே துரோபதையைச் சபையிலேகிருத்தி மானபங்கஞ் செய்துவைத்தபேரை என்கையிலிருக்கும் கெதையினாலே அடித்துக்கொன்று நான்சொன்ன சபதத்தை முடிக்கிறேன் ராசாக்களே.

இதுவும் பீமன்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்.

மதித்ததுரோபதையைமயிர்பிடித்திழுத்து
வஸ்திரமுரிந்தவன் தன்னைச்
சமைத்தவனுதிரமள்ளியுண்டெனது
தாகந்தீராமல்நானினிமேல்
கதித்தவென்கையாற் புனலெடுத்துண்ணேன்
கதையினாற்சலத்தினையடித்துக்
குதித்துமேலெழுந்ததிவலையையுண்டு
கொண்டவன்பகையைமுடித்திடுவேன்.

வ-ம். கேளுங்கள் ராசாக்களே மந்திரிகளே துரோபதையை மயிரைத்தொட்டிழுத்துவந்து வஸ்திரபங்கம் பண்ணினவனெவனோ அவனை நெஞ்சைப்பிளந்து அவனுடைய உதிரத்தை என்கையினாலே அள்ளிக்குடித்து என்னுடைய கோபமென்னப்பட்ட தாபந்தீர்க்காமல் இனிமேல் என்கையினாலே ஜலத்தையள்ளி தாகபானம் பண்ணேன் ஜலம்சாப்பிடவேணுமானால் இந்தகெதையினால் சலத்தையடித்து மேலேயெழுந்த சலத்தைசாப்பிடுவேனே யல்லாமல் என்கையினாலள்ளிச் சாப்பிடுகிறதில்லை.

அருச்சுனன்சொல்-விருத்தம்.

படுதுரியோதனன்சொற் பழுதுபோகாமலேந்தி
விடுவிடென்றுரைக்குமிந்த விரோதியாங்கர்னன்றன்னை

...பாஸி துள்ளவேபிடித்துநாளைப்
...ட்டால் பார்த்தீபனனுவேனே.

வ-ம். ...க்களே இந்ததுரியோதனன்சொல்லைக்கீழே விடாமலெடுத்துக்... இச்சகம்பேசுகிற இந்தகர்னனுயிரைஎன்னுடைய அஸ்திரங்களு... இரைகொடாவிட்டால் என்பேர் அர்ச்சுனனு நல்லது ஆகட்டும்.

நகுலன்சொல்-விருத்தம்.

கவடுவஞ்சனைக்கும்பொல்லா மரடகதமனகன்போல்
தவறுகள்மிகவேசெய்யுந் தவுபலநாதன்றன்னை
அவமதித்தசமர்க்களத்தி லதோகெதியாக்கிவெற்றி
நவின்றிடச்செய்யாவிட்டால் நகுலனனுகுவேனே.

வ-ம். கேளுங்கள்ராசாக்களே மகராகடகதமனக வித்தைகளாலே மித்துருபேதஞ் செய்யப்பட்ட சவுபலநாயகனை ரணமுகத்திலே சங்காரம்பண்ணுமற்போனல் நான்நகுலனு நல்லதாகட்டும்.

சகாதேவன்சொல்-விருத்தம்.

புகுநரிகுருக்கள்போலும் புருஷவேசிகளைப்போலும்
வெகுபகைமனதில்வைத்து மித்ரபேதங்கள்செய்து
மகுடமன்னரைக்கலைத்து மாரீசஞ்செய்யுமிந்த
சகுனியைக்கொல்லாவிட்டால் சகாதேவனனுவேனே.

வ-ம். கேளுங்கள்ராசாக்களே நரிகுருக்களென்றுஞ் சொல்லுவார்களே அவர்களைப்போலவும் புருஷவேசிகளைப்போலவும் சதிசர்ப்பனை சாதத்துரோகம் மித்திரபேதமெல்லாஞ்செய்து சமஸ்தானசபையைக் கலைக்கப்பட்ட இந்தசகுனியை சித்திரவதைசெய்து கொல்லாவிட்டால் நான்சகாதேவனுபாருங்கள்.

பொது-விருத்தம்.

தருமபுத்திரனில்லாமல் தம்பிமார்நான்குபேரும்
அரிவைதுரோபதையுஞ்சொன்ன அபலபெருசபதங்கேட்டு
மருவியபெரியோரெல்லாம் மனமிக்ககலங்கும்போது
குருகுலக்கொடியோனன குருடனுங்கூறுவானே.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றல் தர்மபுத்திரமகாராசன்தவிர மற்றதம்பிமார் நால்வரும் துரோபதையுஞ் சொன்ன சபதங்களைக்கேட்டு சபையிலுள்ள பெரியோர்களும் இராசாக்களும் மனதில் விசனமடைந்திருக்குந் தருணத்தில் திருதராட்டிரமகாராசன் திரௌபதைக்குச்சொல்லுகிற விதங்காண்க.

திருதராட்டிரன்சொல்-விருத்தம்.

கற்பினுக்கரசேதெய்வ கடாட்சமுள்ள்வளேபோற்றி
மற்பெருமைவாசிந்தை மகிழ்குலக்கொடியேபோற்றி

பொற்புறுமாதர்க்குள்ளே பொறுமையு
அற்புதத்திருவேயிந்த அபசாரம்பொ

வ-ம். அம்மாதிரௌபதையே நீயென்த
கவந்த தெய்வமாச்சுதே அப்படியா இப்ப   வளா நீவேண்டா
மென்றுசொன்னேனே என்பேச்சை இந்   பசங்கள் கேட்கிறார்களா
உன்மகிமை இந்தப்பசங்களுக்கும் எனக்கும் தெரியவந்தது நாங்க
ளென்ன அபசாரஞ்செய்தாலும்பொறுத்துக்கொள்ளவேணும்தாயே.

விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

எட்டினாற்குடுமிகையி லெட்டாமற்போச்சுதானால்
திட்டெனக்கால்பிடிக்குந் திருடர்போல்வந்தாயப்பா
கட்டிதங்கத்தின்மாத்தை கண்ணிலலாரறிவாரோதான்
துஷ்டப்பிள்ளைகட்கின்னஞ் சொல்வதெல்லாஞ்சொல்வாய்.

வ-ம். கேளுமையா என்பிதாவே எட்டினாற்குடுமி எட்டாவிட்டால் கால்பிடித்துக்கொள்ளுகிறதென்று சொல்லிக்கொள்வார்களே அப்படியிருக்கிறது இந்ததிரௌபதையை நீ துதிசெய்து தங்கத்தினுடையபிரகாசமும் மாத்தும் குருடனுக்குத் தெரியுமா இந்ததிரௌபதையின்மகிமை நமக்குத்தெரியுமா ஒருக்காலுந்தெரியாது நீசொல்லவேண்டியதெல்லாம் உன் துஷ்டப்பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லும் இந்த அம்மாளுக்கு உபசாரஞ்சொல்லவேண்டியதில்லை.

திருதராட்டிரன் துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உச்சிதமயிலேகேளா யுணர்விலாவெந்தன்மைந்தர்
மச்சினமுறைகண்டேதோ வகைவிளையாடினார்கள்
குச்சிதமாயெண்ணாதே குறைமனதினில்வையாதே
பிச்சாகளென்றேயிந்தப் பிழைபொறுத்தாள்வாயம்மா.

வ-ம். அம்மாதுரோபதையே என்பிள்ளைகள் கள்ளங்கபடுதெரியாதபிள்ளைகள் சூதுவாது ஒன்றுந்தெரியாது இப்படிப்போனால் இப்படிவருமென்றுந தெரியாதவர்கள் மேலும் உனக்கு மச்சினராகையால் அந்தமுறைகொண்டு நாம் எதைச்சொன்னாலும் எதைச்செய்தாலும் கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார்களென்ற நம்பிக்கையினாலே விளையாடினார்கள் அந்தவிளையாட்டை நீவினையமாக நினைக்கவேண்டாம் ஆயிரங்குற்றமானாலும் அடியேனைப்பொறுத்து எப்படியாகிலும் இதை மன்னிக்கவேணுந்தாயே.

திருதராட்டிரன்சொல்-கவி.

பொன்னுலகம்புகழும் கன்னியர்க்கரசே
என்னவரம்வேணும் முன்னிநீமொழிவாய்.

வ-ம். கேளுமம்மா துரோபதையே உன்மனது துயரமெல்லாம் நீங்கள் என்னாலே உனக்குவேண்டிய பிரயோசன மின்னதென்று கேட்டால் நான்கொடுக்கிறேன் கேளுமம்மா.

...ானுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

...கெலாங்குருகுகின்ற
அருள...ாவிந்தபாதம்போற்றி
வருமனுநீதியக...க்கடுமையான
தருமமூர்த்திகளை...ண்டு தவிழ்ந்துநீர்விடுகுவீரே.

வ-ம். கேளும் என்மாமா கேட்டதைக் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னபடியினாலே நீங்கள் சூதாடி அடிமை படுத்திக்கொண்ட அந்த தர்மமூர்த்திகளை அடிமைதனத்தை மீட்டுக் கொடுக்கவேணும்மாமா.

திருதராட்டிரன்சொல்-வசனம்.

அப்படியே கொடுத்தேன் அம்மா.

இதுவும்திருதராட்டிரன்சொல்-தவி.

கனியெனும்திறம்போல் இனியசொற்கேளாய்
மனதினில்வருந்தா தினியொருவரங்கேள்.

வ-ம். கேளுமம்மா துரோபதையே இன்னமொரு வரங்கேள் கொடுக்கிறேன்.

துரோபதைசொல்-விருத்தம்.

நூல்வரும்நீதியாய்ந்து நுண்ணியகேள்விக்கட்டி
மால்வரும்புகழைப்பெற்ற மாமாகேளொருவிண்ணப்பம்
அணிவரும்வெற்றிபெற்ற வாயுதத்துடனேமற்ற
நால்வர்தன்னடிமைநீக்கி நயமுடன்தந்திடாயே.

வ-ம். கேளும்மாமாவே இன்னம்வேண்டியதைக் கேட்கச்சொன்னபடியினாலே மற்றநாலுபேரையும் ஆயுதத்துடனே அடிமைத்தனத்தை நீக்கிவிடவேணும் மாமா.

திருதராட்டிரன்சொல் வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தேன் இன்னமொருவரம் கேளம்மா.

துரோபதைசொல்-வசனம்.

கேளும்மாமாவே ஸ்திரீஜாதிகள் வரம்பெற்றால் பிராமணஸ்திரீகள் ஒருவரமும் க்ஷத்திரியஸ்திரீகள் இரண்டுவரமும் வைசிய ஸ்திரீகள் மூன்றுவரமும் பெறலாமேயல்லாமல் அதற்குமேலும் பெறலாகாதே மாமாவே.

திருதராட்டிரன்சொல்-விருத்தம்.

தேடக்கிடையாமைந்தர்களே தீதாஞ்சூதில்நீர்தோற்ற
நாடுகொடுத்தேநகர்கொடுத்தேன் நாலுவிதசேனைகள்கொடுத்தேன்
வீடுகொடுத்தேனென்பொருளும் விளங்கக்கொடுத்தேன் கைகொண்டு
பீடுபடைத்துமுன்போலும் பேர்பொருந்தவாழ்வீரே.

வ-ம். கேளுங்கள் பெருமையு... ஆயாசப்படவேண்டாம் அந்தப்பி... இப்போது நீங்கள்சொக்கட்டாலு... கபதாதி சதுரங்கசேனைகளெல்லாம ...டன் நீங்கள்எப் போதும்போல இராச்சியபரிபாலனம் ...கொண்டு சுகமா யிருங்களப்பா.

தருமர் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அப்படியேதானேசெய்வோ மையனேநின் ருள்போற்றி
பெட்புறமுலகந்தன்னிற் பிதாவாக்கியந்தள்ளுவாரோ
எப்படிநீர்சொன்னாலும் யாமதைத்தடுப்பதில்லை
மெய்ப்புடன்விடைகொடுத்தால் மேனகர்க்கேகுவோமே.

வ-ம். கேளுப்பிதாவே உலகத்திலே பிதாவாக்கியந் தள்ளுவார்களா நீஎப்படிசொன்னாலும் அப்படியேகேட்போம் செலவுகொடுத்தனுப்பினால் இந்திரப்பிரஸ்தம்போய்ச் சேருகிறோமையா.

சகுனிசொல்-விருத்தம்.

பகையெலாம்போச்சேநான்றான் பட்டதுவீணாய்போச்சே
வகையெலாம்போச்சேயுங்கள் வைரங்கள்விட்டுபோச்சே
சுகமுடனவருநீரும் துஜங்கட்டிவாழ்ந்திருங்கள்
தருமிதுநன்றாய்செய்தீர் சபாசுன்னைமெச்சினேனே.

வ-ம். இன்றோடே இந்தபகையும்போச்சுது இருக்கட்டும் எப்படியாகிலும் நீங்களும் அவர்களும் ஒருமித்துச் சுகமாயிருந்தால் சரி கேடுவருமென்று சொல்லுவார்களே அப்படியிருக்குது அடாபோங்கள் வேலைமெனக்கிட்ட தாசிரிகளா-ஆ-ஆ-ஆ.

கர்னன்சொல்-விருத்தம்.

மதிப்புடன்தன்னைத்தேடி வந்திடுஞ்செல்வந்தன்னை
உதைத்துமேதள்ளிவிட்டா லுனக்கென்னநமக்கிங்கென்ன
பிதப்பைகளென்றுசொல்லி பேச்சொன்றுநின்றுபோச்சே
விதைப்படுசகுனிமாமா விடுவிடுபேசவேண்டாம்

வ-ம். கேளும்சகுனிமாமா வேணுமென்று தனக்குத்தானே அந்தச் செல்வத்தை வேண்டாமென்றுதைத்துத் தள்ளிவிட்டாலிப்போது உமக்கும் என்னமுழுகிப்போச்சுது துரியோதனன் பங்காளியென்கிற பட்டமாத்திரம்வந்தது இதனாலே நீரேன்பேசுகிறீர் சும்மாயிரும்

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

திற்சாதனாநீவாடா சுருக்காயோர்நொடியிற்சென்று
பொய்சார்ந்தவைவர்தன்னைப் போகாமல்மடக்கிக்கொண்டு

பதென் றுநம்பிப்போக

பாய்தடுத்துவாடா.

வ-ம். அட ... ஹ இங்கேவாடா நீசீக்கிரமாயோடிதர்மபுத்திரர்களை போகம ... மல் மடக்கிக்கொண்டுவா கண்ணில்லாத பயித்தியகாரகிழவன்பே ... சை நம்பிப்போகிறது காரியமல்லவென்று அதற்குண்டானபேச்சுக ... ளெல்லாம்பேசி அவர்களை இந்திரப்பிரஸ்தத்துக்குப் போகவொட்டாமல் இங்கே இட்டுக்கொண்டுவாடா தம்பிதுற்சாதனு.

துற்சாதனன்சொல்-வசனம்

அப்படியே செய்கிறேன் அண்ணுவே

துற்சாதனன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐபரேகேளீருங்க ளறிவென்னவாண்மையென்ன
மெய்வரும்படியாய்த்தோற்று விழியிலாக்கிழவன்பேச்சை
கைவரும்படியாயெண்ணிக் கடிந்துலகாளப்போறீர்
பொய்வரும்புகழும்போகும் பொறியிலாநெறிசெய்தீரே.

வ-ம். பாண்டவர்கள் நீங்கள் சத்தியமாய் சபையில் ஆடித்தோற்ற நாடுநகர முதலானதை நான்கொடுத்தேன் போய்விடுங்களென்று முன்பின் தோன்றாக்கிழவன் சொன்னான் அதைக் கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் போகலாமா இதுதர்மமா இதுவரையிலும்சத்தியமாயிருந்து இப்போது அசத்தியத்தைக்கொண்டாபோகிறது வாருங்கள்.

தர்மர்சொல்-வசனம்.

அப்படியேவருகிறோம் தம்பிதுற்சாதனு.

தர்மர்-சபையில்வந்து சொல்லுகிற விருத்தம்.

இதாஹிதந்தெரிந்துசொல் லிறைவரேசொல்லக்கேளீர்
பிதாசொன்னவார்த்தையெல்லாம் பிசகுதானென்றுசொல்லி
சுதாவிலேவந்துசொன்னான் தோற்றுதுற்சாதனன்றான்
ஏதாகிலுமொருமார்க்கத்தை யின்னதென்றுரைசெய்வீரே.

வ-ம். ஐயாதுரோணரே பீஷ்மரே நாங்கள் சொக்கட்டாணுடித்தோற்றநாடுநகரமும் மறுபடியும் உங்களுக்கு கொடுத்துவிட்டேனென்று என்பிதாவான திருதராட்டிர மகாராசன்சொல்லி விடைகொடுத்தெரிந்து சொல்லுங்களையா.

துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னமுன்பின் தோன்றாதகிழவன்பேச்சைக்
கல்லின்மேலெழுத்தென்றெண்ணிக் கடிந்துலகாளப்போமீர்
நல்லதுகாணுமீது நியாயமாயினிமேலுங்கள்
வல்லபங்கட்டிவைத்து வனத்திலுக்கேகுவீரே.

வ-ம். என்னத்தைக்காணும் இங ... ய் சூதாடி எப்போதோத்தீர்களோ ... பன் பெரியமனிதனுச்சுதே கண்ணில் ... ற்றுமல் ஒன்றைச்சொன்னல் அதை ... ய்ப் பிடித்துக்கொண்டுபோக எத்தனைப்பட்டீர்கள் அதுகூட ... இந்தட்சணத்திலே காட்டுக்குப்போய்விடுகிறதே தீர்மானம்.

துரோணர் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பகடையிற்றோற்றதெல்லாம் பரிந்தவர்தந்திட்டாலும்
இகழ்வதுகொள்ளலாகா இராஜநக்கியபற்கையன்றோ
தகும்பழிமுன்பின்னிந்தத் தாணியையாளுமன்னர்
புகும்நெறிப்படியேசென்றல் புரவலர்வாழ்க்கையாமே.

வ-ம். கேளும் தர்மராசனே எப்போ சூதாடித் தோற்றுப்போனதைக் கொடுத்துவிட்டேனென்று அவர்கள் சொன்னலும் நீங்கள் அதைக்கொள்ளுகிறது யோக்கியமல்ல முன்பின் இராசாக்கள் போன வழிப்படியே போகவேணும் தர்மராசனே.

அஸ்வத்தாமர் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தர்மபுத்திரனேயுங்கள் தம்பிமார்நாலுபேரும்
சபதமிட்டிருக்குமந்தத் தன்மையைமறந்திட்டாயோ
மருவுமுன்செல்வமெல்லா மறுபடிகிடைக்குங்கண்டாய்
ஒருவர்தன்னருளுமற்ற ஒருவர்தன்பகையாகாதே.

வ-ம். கேளும் தர்மராசனே யுங்கள் தம்பிமார் நாலுபேருமிட்ட சபதம் பொய்த்தும்போமோ அந்தப்படியே முடியும் எப்படியும் நாடு நகரமுதலானதுகள் உங்களுக்கிடைக்கும் திருதராட்டிரனுடைய அன்பும் துரியோதனன்பகையும் பெற்றுப் போனதினுல்காரியமென்ன.

பீஷ்மர் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அறிவுடனயோத்தியாண்ட வரிச்சந்திராஜன்செல்வம்
பறிகொடுத்தப்பாற்பிள்ளை பத்தினிதன்னைவிற்று
விரல்விட்டுத்தானுங்கூட விலைபட்டுமீண்டுவந்து
கரையாவுலகமெல்லாம் கைக்கொண்டதறிகிலாயோ.

வ-ம். கேளுந் தர்மராசனே மகாசக்கிரவர்த்தியான அரிச்சந்திரன் நாடுநகரமெல்லாம் விஸ்வாமித்திரனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பிள்ளையைவிற்றுப் பெண்சாதியைவிற்று தானும் விலையாகிப் படாத துன்பங்களைப்பட்டு மறுபடியும் உலகத்தை யாளவில்லையா இதைக்கேட்டதில்லையா தர்மராசனே

விதுரன் தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நளச்சக்கிரவர்த்திசூதால் நாடெல்லாமிழந்துகானில்
உளமகிழ்ந்துழன்றுகொண்டா னெண்டொடியாளைநீக்கி

...யதேர்ப்பாகனுகிக்
...ாத்ததுமறிந்திலாயோ

வ-ம். கேளுந் தா... ...ளச்சக்கிரவர்த்தி நாடுநகரமிழந்து வனத்திலேசஞ்சரித்து ம... ...தியைநீக்கித் தேர்ப்பானுகவும் மறுபடியும் இந்தப்பூச்சக்கரமெ...ாம் ஏகமாய் பெற்றிருக்க வில்லேயா இதுவுங்கேட்டதில்லேயா தர்ம...ாசனே.

துரோணர் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்

ஆகையால்நீருமிந்த வரிவைதுரோபதையுங்கூடி
பாகமாய்வனத்துக்கேகிப் பனிரண்டுவருஷந்தங்கி
ஓதைஓர்வருடங்காட்டி ...லாருவருக்குந்தெரியாவண்ணம்
வாருடன்மறைந்திருந்து வந்துபின்னுலகையாள்வீர்.

வ-ம். கேளுந்தர்மராசனே நீங்களைந்துபேரும் இந்தத் துரோபதையுங் காட்டுக்குப்போய் பன்னிரண்டுவருடம் வனவாசம்பண்ணி ஒருவருடம் ஆருக்குந்தெரியாமல் காட்டிலேமறைந்திருந்து வந்தீர்களானல் மறுபடியும் உங்கள் நாடுநகரமெல்லாம் பெற்று சுகமாயிருக்கலாந்தர்மராசனே.

இதுவும் துரோணர்சொல் விருத்தம்.

மறைந்திருக்கின்றநாளில் மற்றொருவர்கள்கண்டால்
நெரியினில்நீங்கள்சென்று நேர்வனஞ்சஞ்சரித்து
இறைமறுபடியுங்காட்டுக் கேகுவதென்றுரிந்த
குறைவறவந்தாலுங்கள் குவலயங்கைக்கொள்வீரே.

வ-ம். கேளும் எனதருமையானபிள்ளேகளே பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசம் ஒருவருடம் அக்கியாதவாசமுமிருந்து மறுபடியும் இந்த அக்கியாதவாசத்திலே உங்களே யாராகிலும் இன்னாரென்று தெரிந்...ாண்டால் மறுபடியும்பதின்மூன்றுவருஷம் இப்படிக்குச் ...தென்று இருக்கின்றது சமஸ்கா...

கூம் ஸ்ரீ

வ-ம். ஐயா துரோணரே நீங்கள் ... ஐந்துபேரும் அடிமையென்று அவ... ன்றும் அவர்கள்சொல்லச்சே அந்த ... வைத்துகொண்டு வனத்துக்குப்போகிறது யோக்... இனியொருதரஞ் சூதாடவேண்டும் ஐவரே.

தர்மர்சொல்-விருத்தம்.

மெய்யிதுநல்லவிர்த்தை விசிதந்தானவற்குநாங்கள்
கையுறுமடிமையாகிக் காட்டுக்குப்போனல்நாளை
வையகமடிமைப்பட்ட மனிதர்க்கிங்கேதென்பாரே
துய்யனேயினியோராட்டஞ் சூதாடவேணுமையா.

வ-ம். கேளுமையா துரோணரே துரோபதை சொல்லுகிறதுமெய்யே அடிமைத்தனத்தோடே வனம்போய்வந்தால் நாளை அடிமைப்பட்டவர்களுக்குப் பூமியேதென்றுசொல்லுவார் அந்த அடிமைத்தனத்தையிப்போது தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது நல்லது ஆகையாலே இன்னுமொருதரஞ் சொக்கட்டாடவேண்டுமையா.

விதுரன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சரிசரியிதற்குமேலே தடங்கலேச்சொல்லொண்ணது
துரிதனேசகுனிகர்ண துற்சாதனகேளீர்கள்
தர்மருஞ்சகுனிதானுந் தனித்தனிக்கெதிரிருந்து
பரிவுடனினியோராட்டம் பகடையையாடச்செய்வீர்.

வ-ம். கேளும் துரியோதன கர்ண துற்சாதன தர்மராசன் சொல்லுகின்றது சரியே ஆகையினலே முன்போல தருமராசனும்சகுனியும் இன்னமொரு ஆட்டஞ்சொக்கட்டான் போட்டுப் பார்ப்போம்.

சகுனிசொல் விருத்தம்

...யங்கொடுத்துஉள்ள நகரையுங்கொடுத்துச்சோக்க
... வெருங்கையைக்கட்டிக்கொண்டு

வ-ம். மகளும்சகு

மெல்லாங் கொடுத்துவிடு

தனமக்கரையில்லே இந்தப்

சகுனி

அப்படியேயாடுமேவகம்-முகா

தருமரும் ஜகுனியும்.

ஐந்தாவது ஆட்டம்.

தர்மர் சொல்-தரு-காம்போதி-மீசுரதாளம்.

தாமோதராவாசுதேவா கோவிந்தா
தற்காத்தருள்முகுந்தா வைகுந்தா

வ-ம். இரண்டுபன்னிரண்டுபத்து

சகுனிசொல்-தரு

இன்னமுஞ்சூதாடவந்தீரோ
இனியாகிலுமென்கைதிராணியை

வ-ம். மூணத்தொண்ணு.

தர்மர்சொல்-

நாராயணவச்சுதா
நம்பினேனுன்னையேமெய்பா

வ-ம். இரண்டுபன்னிரண்

டுதுகை பத்து.

...வா ணுதா

...ரு

யுண்டசெவ்வாயா
மார்க்கசகாயா

...பன்ரெண்டு நாலிரிக்காலெட்டுதுகை நாலுமூணேழு

சகுனிசொல்-தரு

விபரீதபந்தயம் விழுந்ததுவும்போச்சே
விழுவதெல்லாம்அஞ்சி மூணத்தொண்ணுச்சே

வ-ம். மூணத்தொண்ணு

தருமர்சொல்-தரு

தரணியெல்லா மளந்தபொற்பாதா
தட்சகனேயாதி லட்சுமிசமதோ

வ-ம். இரண்டுதுகை நான்கிரிக்கால் எட்டுபனிரெண்டு ஆறொ ண்ணேழு.

சகுனிசொல்-தரு

ஆட்டத்திலெல்லாங் கொடுத்துச்சலித்தான்
அடிமைத்தனம்போக இப்போகெலித்தான்

வ-ம். நாலுமூணேழு

பீஷ்மர்-துரோணர்-அஸ்வத்தாமர்-விதுரன்

இவர்கள் சொல்லுகிற விருத்தம்.

...றென்றவர்சொல்லால் சூதாடிதீர்த்துவிட்டீர்
...மையான வில்லங்கமினிமேலில்லை
...ந்தப் பதின்மூன்றுவருஷஞ்சென்றால்
...வும் கொள்ளுவீர் செல்லுவீரே.

... அம்மா துரோபதையே அடிமை
...மல் அந்தவில்லங்கத்தை தீர்
...ணியத்துக்குப்போய் பன்னிர
... அக்கியாதவாசமு மிருந்துவ
...ளுடைய இராச்சியமெல்

கருதியபெரியோ
விரவியவனத்துக்கே

வ-ம். ஐயா துரோணரே அ
எங்கள் குருக்கள்மாரே சிற்றப்ப
வருக்கும் சரணம்சரணம் உங்
நாங்கள் வனத்திற்குப்போய் வரு
ர்களே.

பீஷ்மர்-துரோணர்-அஸ்வத்தாமர்

இவர்கள்சொல்-விருத்தம்.

மறிகடல்வற்றினாலும் மகமேருகுறுகினாலும்
அறைதருபுவியாழ்ந்தாலும் மண்டங்களிடிந்திட்டாலும்
குறைவிலாமக்களுங்கட் கொருதீங்குவருவதில்லை
துறைவனஞ்சென்றுமீண்டு சுகமுடன்வருகுவீரே.

வ-ம். மகாசத்தியவந்தரான பாண்டவர்களே இந்தச் சத்தசாகரங்கள் வற்றிப்போனாலும் மகமேருவுக்கு ஒருசஞ்சலம் வந்தாலும் பூமியானது ஆழ்ந்துபோனாலும் பிரமாண்டகடாகங்கள் இடிந்துபோனாலும் உங்களுக்கு ஒருதுன்பமும்வருகிறதில்லை சுசுமாய்ப்போய்வாருங்கள் மைந்தர்களே.

தருமர்சொல்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வருகிறோம் பெரியோர்களே.

பாண்டவர்கள் காட்டுக்குப்போகிற-தரு.

இ-ம்-தோடி-தாளம்-மீசுரம்.

பல்லவி.

வனத்திற்பன்னிரண்டுவருஷஞ் சஞ்சரிப்பே
வாருந்தம்பிமாரே

அநுபல்லவி

தொனித்தசகுனிமாமன் சூழலினி
துரைத்தனமும்நாடு

சரண

எம்மாலேயாதொன்று
எழுதினதுந்தப்பிப்
தம்மாலொன்றுமில்லை
தாழ்வுஞ்சிலதுகால

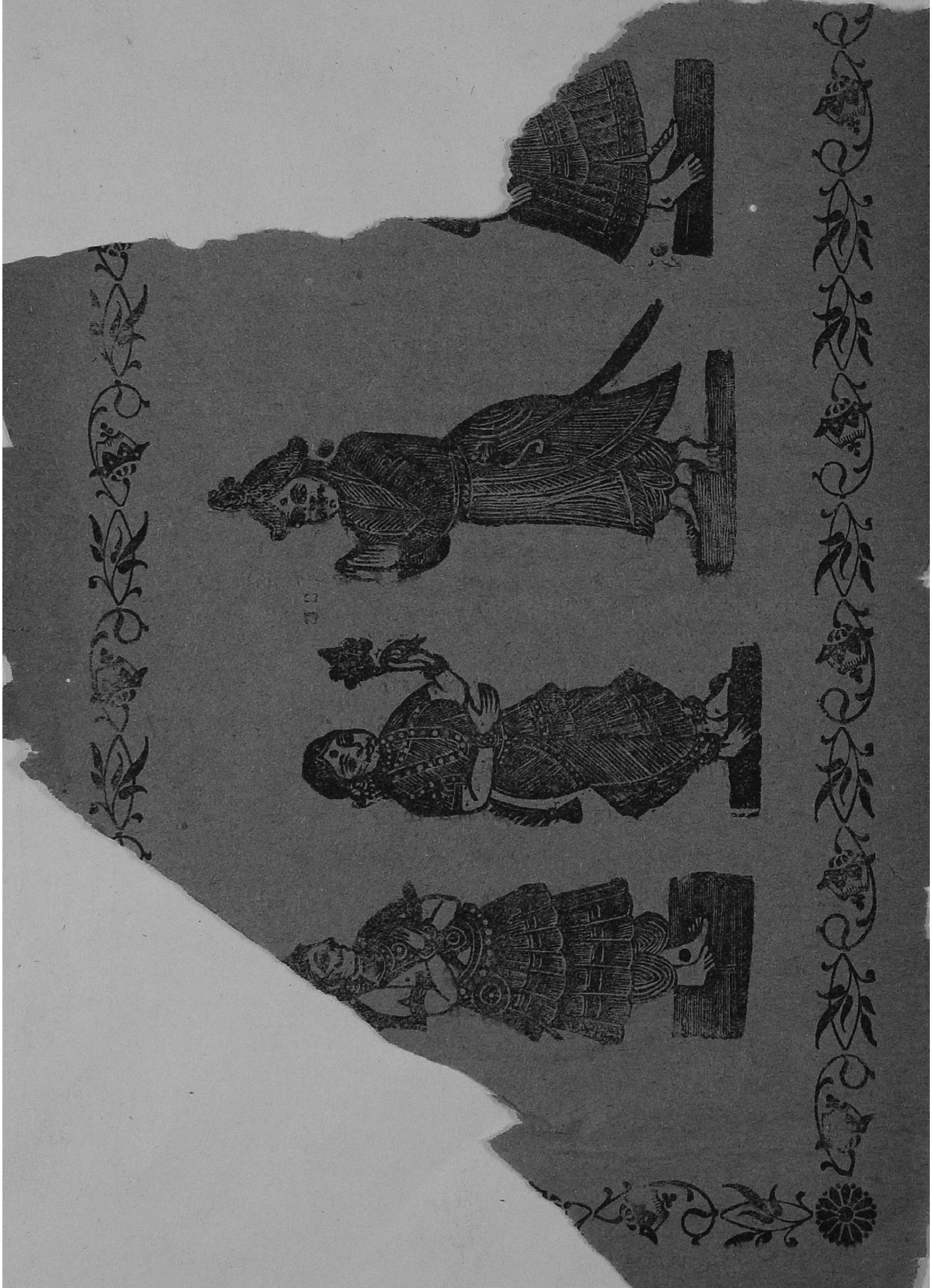

இன்னமின்னந்துய...
என்றைக்குமாயனிரண்டு...

விருத்தம்-இராகம்-முகா...

வரிசையாய்பாண்டவாளும் வனத்தினிற்சென்றுதானும்
அரியதோர்பன்னிரண்டாம் அக்கினியாதவாசஞ்செய்த
துரியனுதிகளைக்கொன்று துரோபதைசமேதராக
மருவியதருமராசன் மகுடாபிஷேகங்கொண்டார்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

தாளாததகங்கைமதி தலையிற்சூடித்
 தற்பரனும்செவ்வந்தினுதர்வாழி
மாளாததுரோபதையின்கற்புக்காக
 மலரடியில்மாதர்பூதின்வாருமவாழி
மீளாதநரகமுற்ற துரியனேரை
 மெய்நடுங்கப்போர்களத்தில் வென்றுவாழி
நீளாததுயரகற்றி பஞ்சவர்க்கு
 நிகரில்லாவரசளித்த நெடுமால்வாழி
நார்வாழிகதிர்மறையி னுடுகள்வாழி
 கற்புடையதுரோபதையாள் கணவரைந்து
பேர்வாழிபெரியோர்கள் தானும்வாழி
 பேசிடும்சாஸ்திரங்கடிறம் பெறுகவாழி
ஊர்வாழி அஸ்தினு புரியும்வாழி
 உண்மைநெறியுடைய பாண்டவரும்...
ஊர்வாழி ஊரிலுள்ளோர்வாழி
 ஏர்வாழிபாகவதர்கள் தா...

ஸ்ரீமக...

சு...

இது நிகரற்ற மரு...
...ட்ட அருமையானமருந்து
...ம். இருமல்நோய்கண்டு அவஸ்
... உட்கொண்டால் இரண்டேவேளையில் ஆச்
சரியமான சுகத்தையடைவார்கள். இதை தீரக்கூடிய அநேகவியாதி
களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

நரைத்தமயிரைக் கறுப்பாக்கும். உஷ்ணத்தினாலாவது புழுவெடினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும். நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல் கைகால் காந்தல் இவை தீரும். முகவசீகரத்தைஉண்டாக்கும், தேக அசதியையோட்டும் ஜீரணசக்தியையும் நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும் நரம்புகளுக்கு அதிகவலுவைத்தரும், தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். க்ஷயரோகத்தை க்ஷணத்தில் தீர்க்கும், வாதபித்த சிலேத்துமத்தாலுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும் சத்ததாதுகளுக்கும் நல்ல பலத்தைத்தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல்இவைதீரும்.

இந்தச்சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 20-நாள் சாப்பிட்டால்இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத்தரும். இழந்துபோனதேகதிடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறுமருந்தே கிடையாது. 40-நாள் மருந்துஉட்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் வியாதி என்பதே அம்மனிதனின் நிழலைக்கூட அணுகாது தேகம் வஜ்ஜிரமேயாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுங்கிடையாது.

இந்த திராவகத்தை உட்கொள்ளவேண்டிய முறை.

...க்கால் ஆழாக்கு சுத்தஜலத்தில் திராவகத்தை 5-துளி அல்
...தில்விட்டுக் கலக்கிக் குடித்துவிடவேண்டும். பத்திய
...தைப்பற்றிய விவரங்கள் பார்சலோடு வைத்துவரும்.

...நாளைக்கு வரக்கூடிய ஒருபுட்டியின் விலை
டஜன் 1-க்கு ரூபா—12.
...ரக்கூடிய ஒருபிட்டியின் விலை
1-க்கு ரூபா—21.

இப்படிக்கு,

...வியார் பிரதர்ஸ்,
...க்ஸ் போஸ்டு, மதராஸ்.